

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 54

సంచిక : 18, 19

విజయవాడ

5-10-2021

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

అమెరికా పర్యటనలో నుసుగు తొలగించుకున్న మోడీ

తీవ్రమైన అంతర్గత, బాహ్య వత్తిడుల కారణంగా అమెరికా తన సేనలను ఉపసంహరించుకున్న తర్వాత, తాలిబన్లు ముందుకు రావటంతో గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా అమెరికా నిర్మించిన కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వం పేకమేడలా కుప్పకూలిపోతుందని ఆ దేశ మాజీ అధ్యక్షుడు డొనాల్డ్ ట్రంప్, ప్రస్తుత అధ్యక్షుడు జోబైడెన్స్ లు ఏమాత్రం వూహించలేదు. ఆఫ్ఘనిస్థాన్ సైనిక బలగాలకు అత్యంత సునిశితమైన శిక్షణనిచ్చి, అత్యాధునిక ఆయుధాలిచ్చినప్పటికీ, కొద్దిపాటి ప్రతిఘటన కూడా లేకుండా ఆఫ్ఘనిస్థాన్ లో అంతర్యుద్ధమేమోననిపించే విధంగా అధికార మార్పిడి జరిగిపోయి, దౌత్య పరంగా ఎత్తులు వేయటానికి కూడా అమెరికాకు అవకాశం లభించలేదు.

ఆఫ్ఘనిస్థాన్ ఎల్లప్పుడూ, ఇప్పటికీ ప్రపంచ ప్రధాన వ్యూహాత్మక ప్రాంతాలలో ఒకటిగా వుంది. 'తోడ్పాటులు', 'సహకారాలు', 'ప్రత్యక్షంగా జోక్యంతో అభివృద్ధి' మొదలైనవన్నీ ఆర్థికంగా బలహీనమైన దేశాలలో దౌత్యపరంగా, రాజకీయంగా అలాగే చివరికి సైనికపరమైన ఎత్తుగడలు సాగించటానికి ఉపయోగించే పదాలు. కర్లలో జలాలలో చేపలను పట్టేందుకు వివిధ దేశాలు ఇప్పుడదే చేస్తున్నాయి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి ఆఫ్ఘనిస్థాన్ లో ఇప్పుడు తన స్థానాన్ని తిరిగి కైవసం చేసుకోవటం అసాధ్యం కాగా, చైనా లబ్ధి పొందే దేశంగా ముందుకొచ్చింది. కనుక ఇప్పటికే తన భాగస్వామిగా వున్న ఆసియాలోని భారతదేశం వంటి మిత్ర దేశంతో అమెరికాకు అవసరముంది. 'క్వాడ్' సభ్యదేశాలైన అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, జపాన్, ఇండియా దేశాల అధినేతలతో వ్యక్తిగతంగా అని చెప్పబడే సమావేశాలు జరుగుతాయని, ఐక్యరాజ్యసమితి సాధారణ సభ సమావేశంలో మోడీ ప్రసంగిస్తాడని పెద్దఎత్తున ప్రచారం కల్పించుకోవటానికి బిజెపి ప్రభుత్వానికి అవకాశం కల్పించింది.

స్వార్థపర ప్రపంచ ప్రయోజనాలకు ఆఫ్ఘనిస్థాన్ ప్రస్తుతం లక్ష్య స్థావరంగా వుంది. భారత ప్రధాని నరేంద్రమోడీ అమెరికా పర్యటన ఆ లక్ష్యంలో భాగమే.

ఏమైనా, ఈసారి అమెరికాలోని భారతీయుల నడుమ వాతావరణం మారింది. 'హాడీ మోడీ' తరహాలో గతంలో వలె స్వాగతాలకు బదులుగా వాషింగ్టన్ లోని లాపాంయెట్ స్క్వేర్ వద్ద నిరసన ప్రదర్శనలు ఆయనకు స్వాగతం పలికాయి. ఈ నిరసన ప్రదర్శనల్లో మోడీ ప్రభుత్వం సాగిస్తున్న 'మూకదాడులు, విద్యార్థులపై క్రూర దమనకాండ, నిరంకుశపాలన, దళితులపై

అత్యాచారాలు, రైతుల నిరసనలపై అణచివేత, అసమ్మతి గొంతులను మటుం, ఫాసిజం, జాతిదురహంకారం' వంటి విషయాలపై వారు నినదించారు. అయితే మోడీకి శ్వేతసాధం రూపొందించి, ముందుంచిన ఎజెండా వుంది.

అమెరికాలో గడిపిన మూడు రోజులు మోడీ ఏవిధంగా బైడెన్ మాటలకు 'జీహుకుం' అంటూ వచ్చాడో చూద్దాం.

అమెరికా ఉపాధ్యక్షురాలు కమలా హారిస్ తమ ఎన్నికల ప్రచారంలో మోడీ తెలివితక్కువగా బహిరంగంగా ట్రంపుకు మద్దతు తెల్పటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ మాట్లాడింది. కనుక దానిపట్ల తన బాధను వ్యక్తం చేసి, ఆమెను ప్రసన్నం చేసుకొనేందుకు మోడీ తొలుత ఆమెతో సమావేశమయ్యాడు. అయితే కమలాహారిస్ కు వ్యాపార మెళకువలు తెలుసు. ప్రస్తుత పరిస్థితిలో కొన్ని రొట్టెముక్కలు విడిలించి కేవలం తమనే అనుసరించమని ఇండియాను కోరింది.

"గత కొన్ని రోజులలో ఉపయోగకరమైన ద్వైపాక్షిక, బహుళపక్ష సమావేశాలు, ఆయాదేశాల అధినేతలతో చర్చలు జరపటంతోపాటు ఐక్యరాజ్యసమితిని ఉద్దేశించి ప్రసంగించాను. రానున్న సంవత్సరాలలో భారత అమెరికా సంబంధాలు మరింత బలపడతాయనే నమ్మకంతో నేనున్నాను. ధనిక ప్రజలకు సామాన్య ప్రజలకు నడుమ సంబంధాలు మన దృఢమైన సంపదలో భాగం" అని అమెరికాలో తాను ఏం చేసిందీ మోడీ తనకు తనుగా వివరించాడు. చైనా, రష్యా, పాకిస్తాన్ ల కూటమికి వ్యతిరేకంగా అమెరికా దాని మిత్ర దేశాలు కత్తులు దూస్తున్న ప్రపంచ ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో మోడీ మాటలను పరిశీలిద్దాం. ఆసియా - పసిఫిక్ ప్రాంతంలో చైనా తమకు ప్రధాన పోటీదారుడు కనుక చైనాకు వ్యతిరేకంగా అన్నివైపుల నుండి వారు ఉచ్చు బిగిస్తున్నారు. ఇప్పటికే వారు ఆఫ్రికాలో వారి మిత్రులైన కాంగో, ఘనా వంటి దేశాలను, కోవిడ్ పరిస్థితుల కారణంగా కోతలు, ఖర్చులు పెరగటం పేరుతో కొన్ని చైనా ప్రాజెక్టుల నుండి విరమించుకోవటానికి, చైనా పరిశ్రమలకు వ్యతిరేకంగా సమన్వయ లేవనెత్తటానికి సిద్ధం చేశారు.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాల కోసం మనదేశం ఇప్పుడు చైనాకు వ్యతిరేకంగా గోతులు తీస్తోంది. ఆ కారణంగానే మోడీ తన మొదటిరోజు పర్యటనలోనే ఆస్ట్రేలియా ప్రధాని స్కాట్ మారిస్ తో, జపాన్ ప్రధాని యోషిహిడే సుగాతో,

(తరువాయి 3వ పేజీలో)

మహాత్తర రష్యా, చైనా విప్లవాలకు జేజేలు

వెబ్సైట్ :
www.janasakthionline.com
ఈ-మెయిల్ :
janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 54
సంచిక : 18, 19

లోపలిపేజీల్లో.....

సంస్కరించుకుందాం :

కామ్రేడ్ కొల్లా వెంకయ్య 2

అంతర్జాతీయం :

మయన్మార్ పరిణామాలు 4

చరిత్ర :

నిజాం వ్యతిరేక పోరాటం - మధు 6

సిపిఐ మానిఫెస్టో (1926) 10

ప్రకటన :

ఉత్తరప్రదేశ్ హత్యాకాండపై

- సిపిఐ(ఎం-ఎల్) 9

- ఐఐకెఎంకెఎస్ 18

రాజకీయార్థికం :

తెలంగాణా ఆదివాసులపై అణచివేత 16

అస్సాం - మిజోరం వివాదం 17

'ట్రూలిప్' ఛార్జీల పెనుభారాలు 19

సముద్రతీర మత్స్యకారుల బిల్లు 21

SKM జాతీయ సదస్సు తీర్మానం 22

రిపోర్టులు :

సెప్టెంబర్ 27 భారత్ బండ్ 24

పంజాబ్ చెరకు రైతుల ఆందోళన 24

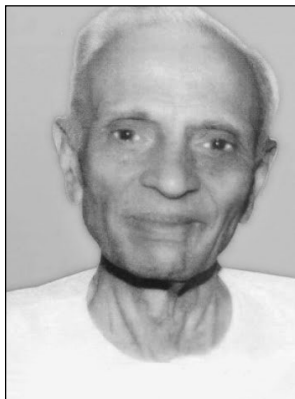
వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-
సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

ఐరునొహా :

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,
ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

సంస్కరించుకుందాం

విప్లవోద్యమ నాయకులు కామ్రేడ్ కొల్లా వెంకయ్యకు జోహార్లు



కామ్రేడ్ కొల్లా వెంకయ్య 1910 సం॥ గుంటూరుజిల్లా పెదనందిపాడులో జన్మించారు. జాతీయోద్యమంలో భాగంగా 1921-22లో పెదనందిపాడులో చారిత్రక పన్నుల నిరాకరణ ఆందోళన సాగింది. ఆ క్రమంలోనే దళితులు గ్రామరైతుల అండదండలతో ఆ వూరి చెరువులో దిగి నీటిని తోడుకొనే హక్కును సాధించుకున్నారు.

1931 సం॥లో జరిగిన ఉప్పు సత్యాగ్రహంలో కా॥ కొల్లా వెంకయ్య పాల్గొన్నారు. కాంగ్రెస్ వాదిగా 1934 అక్టోబర్ లో జరిగిన బొంబాయి కాంగ్రెస్ మహాసభకు ప్రతినిధిగా హాజరయ్యారు. ఏసి కాలేజీ విద్యార్థిగా కా॥ మాకినేని బసవపున్నయ్యతో కలసి గుంటూరులో గొప్ప విద్యార్థుల సమ్మెకు నాయకత్వం వహించారు. 1936 సం॥లో కా॥ కొల్లా వెంకయ్య కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యత్వం స్వీకరించారు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో రష్యాపై జర్మనీ ఫాశిస్టుల దాడి అనంతరం నాటి సిపిఐ తీసుకున్న బ్రిటిష్ అనుకూలవైఖరితో కా॥ కొల్లా వెంకయ్య విభేధించారు. 1943లో తనకు వారసత్వంగా సంక్రమించిన భూమిలో నాల్గవ వంతును అమ్మి పార్టీ నిధికి ఇచ్చారు. నాటి పార్టీ నాయకత్వాన తెలంగాణా పోరాటానికి అండగా గుంటూరుజిల్లాలో 200 మందితో దళాలను ఏర్పాటు చేయటానికి కృషిచేశారు.

1952 సం॥లో అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో పోన్నూరు నియోజకవర్గం నుండి పోటీచేసి కా॥ కొల్లా వెంకయ్య గెలుపొందారు. మద్రాసు నుండి విడగొట్టుకొని ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడాలని ఆందోళన సాగించారు. 1953లో కర్నూలు రాజధానిగా ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడింది. 1957లో కా॥ కొల్లా వెంకయ్య ఆంధ్రప్రదేశ్ శాసనమండలి సభ్యునిగా ఎన్నికయ్యారు. 1962లో తెనాలి పార్లమెంటు నియోజకవర్గంలో ప్రముఖ రైతునాయకులిద్దరు - కా॥ కొల్లా వెంకయ్య, శ్రీ ఎన్.జి. రంగా - పోటీపడగా, కా॥ కొల్లా వెంకయ్య గెలుపొందారు.

జాతీయోద్యమ కాలంలో 1943లో కా॥ కొల్లా వెంకయ్యను బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం అరెస్టు చేసి నిర్బంధించింది. 1962లో భారత చైనా సరిహద్దు వివాద సందర్భంగా దేశవ్యాపితంగా 1600 మందిని నిర్బంధించారు. కా॥ కొల్లా వెంకయ్యతోసహా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 250 మందిని అరెస్టు చేశారు. 1964 కమ్యూనిస్టు పార్టీ చీలికలో కా॥ కొల్లా వెంకయ్య సిపిఐ(ఎం) పక్షాన నిలిచారు.

1965 సం॥లో పాకిస్థాన్ తో యుద్ధం సందర్భంలో కా॥ కొల్లా వెంకయ్యను మరోసారి అరెస్టు చేశారు. 1967లో పశ్చిమ బెంగాల్ - నగ్నల్పూర్ రైతాంగ తిరుగుబాటును ఆయన సమర్ధించారు. 1967-68లో కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి, చంద్ర పుల్లారెడ్డి, దేవులపల్లి వెంకటేశ్వరరావులతో కలసి సిపిఐ(ఎం) నుండి విడివడ్డారు. తదనంతరం ఈ నలుగురి నుండి కామ్రేడ్ కొల్లా వెంకయ్య విడగొట్టుకొని, శ్రీకాకుళంవైపు వెళ్ళారు. కానీ వర్గశత్రు నిర్మూలనకు భిన్నమైన వైఖరితో వ్యవహరించారు. 1970లో నిర్బంధించబడి 1972లో బెయిల్ పై బయటకొచ్చారు. అత్యవసర పరిస్థితి కాలంలో అరెస్టు అయి 1977 సం॥లో విడుదలయ్యారు.

ప్రసిద్ధిగాంచిన పార్వతీపురం రాజకీయ కుట్ర కేసులో ముద్దాయిలుగా కామ్రేడ్స్ కొల్లా వెంకయ్య, నాగభూషణ్ పట్నాయక్ తదితర కామ్రేడ్స్ అందరి తరపున విశాఖపట్నంలో నెలకొల్పబడిన ప్రత్యేక సెషన్స్ కోర్టులో 1976 మే లో కామ్రేడ్ కొల్లా వెంకయ్య ప్రకటన చేశారు. అందులో భారతదేశ నిర్దిష్ట పరిస్థితిని మార్పిజం - లెనినిజం ప్రాతిపదికగా పరిశీలించడానికి చేసిన ఒక ప్రయత్నంగా, వేదకాలం నుండి భారత సమాజం వివిధ పరిణామ దశలగుండా సాగించిన ప్రయాణాన్ని అత్యంత స్థూలంగా చైనా ఆ ప్రకటనలో విస్తృత రూపంలో వివరించారు.

1998 సెప్టెంబర్ 17న కామ్రేడ్ కొల్లా వెంకయ్య అమరులయ్యారు. మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టుగా కమ్యూనిస్టు విలువలతో కడదాకా కొనసాగిన కా॥ కొల్లా వెంకయ్యకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జోహార్లుస్తోంది.



(మొదటి పేజీ తరువాయి)

అమెరికా అధ్యక్షుడు జోబైడెన్లతో సమావేశమయ్యాడు. తర్వాత 'క్వాడ్' దేశాల అధినేతలతో పరస్పర చర్చలు జరిపాడు. 'క్వాడ్' అనే పేరులోనే అది ఓ సైనిక కూటమి మినహా వేరుకాదు అని స్పష్టం అవుతోంది. ఇండో పసిఫిక్ ప్రాంత సముద్ర జలాల్పై ఆధిపత్యం చెలాయించటమనే ప్రత్యేక లక్ష్యం ఈ కూటమికి వుంది. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ నుండి అమెరికా బలగాలు వెనక్కు తగ్గిన తర్వాత ఏర్పడిన ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఇప్పుడు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ పరిణామాలలో వ్యవహరించటానికి వీరిని ఏకం చేయటమనే స్పష్టమైన లక్ష్యం వుంది.

“ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ఎడల 'క్వాడ్' దేశాల అధినేతలకున్న లక్ష్యాలను అందరూ కలబోసుకోవటానికి ఈ సమావేశం చాలా దోహదపడింది” అని భారత విదేశాంగశాఖ కార్యదర్శి హర్ష్ షింగా ప్రకటించాడు. ఇది అమెరికా ప్రపంచ వ్యూహానికి సంబంధించిన లక్ష్యమేనని మోడీ వివరించాడు. “ఈ దశాబ్దాన్ని రూపొందించటంలో బైడెన్ నాయకత్వం తప్పకుండా ఓ ప్రముఖ పాత్ర పోషిస్తుందని” మోడీ స్పష్టంగాను, బిగ్గరగానూ చెప్పాడు.

అత్యంత ప్రాచుర్యం కల్పించిన ఐదుగురు సిఇఇలతో సమావేశాల గురించి చూద్దాం. ఆర్థికంగా బలహీన దేశాల ప్రధానమంత్రులు బడా పెట్టుబడిదారీ దేశాల నుండి పెట్టుబడులను ఆకర్షించటానికి ప్రయత్నించటం కొత్తేమీ కాదు. అయితే సామ్రాజ్యవాదుల పట్టులోనున్నపటికీ అత్యధికంగా వారినుండే వచ్చే పెట్టుబడి-ఉత్పత్తిని పెంచి, తమ దేశ ఆర్థికవ్యవస్థను బలోపేతం చేయటానికి ఉద్దేశించినదిగా వుండాలి. అయితే మోడీ ఎంపిక చేసుకున్న ఐదు కంపెనీలు, వారితో చేసుకున్న ఒప్పందాలు దీనికి పూర్తిగా భిన్నమైనవి. వాటిని ఒక్కొక్కటిగా పరిశీలిద్దాం.

మోడీ 'క్వాల్ కామ్' సిఇవో క్రిస్టియానో ఆర్ అమన్ ను మొదటగా కలుసుకున్నారు. సెమికండక్టర్లను, సాఫ్ట్వేర్లను, మరీ ముఖ్యంగా 'వైర్లెస్' సంబంధిత సేవలను ఈ కంపెనీ అందిస్తుందని చెప్పారు. ఈ రంగాల్లో నిష్ణాతులైన చిన్నవో, పెద్దవో లెక్కకు మించిన కంపెనీలున్నాయి. అయితే 'క్వాల్ కామ్' నైపుణ్యం భిన్నమైనది. వైర్లెస్ సంబంధిత సేవలు ఎక్కడైతే ఎక్కువ అవసరం వుందో, అలాంటి సైనిక అవసరాల ఉత్పత్తులకు చెందిన కంపెనీ ఇది.

తరువాత, అడ్వోబ్ సిఇవో శంతన్ నారాయణ్ ను కలుసుకున్నారు. వీడియోలను ప్రత్యేకించి పిల్లలకోసం వీడియోలను అభివృద్ధి చేసే కంపెనీగా అడ్వోబ్ భారతదేశంలో సుపరిచితమే. అయితే మోడీ వారిని 'డిజిటల్ ఇండియా'ను

అభివృద్ధి చేయటంలో భాగస్వామిగా ఆహ్వానించారు. విస్తృతస్థాయిలో ముఖ్యమైన సమాచారం దేశం దాటి బయటకు వెళ్ళే నిజమైన ప్రమాదం దీనిలో ఇమిడి వుంది.

'ఫస్ట్ సోలార్' సిఇవో మార్క్ విడ్మార్ ను మోడీ కలుసుకున్నారు. 2022 నాటికి మనదేశంలో ఉత్పత్తి లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న 100 గిగావాట్ల సౌర విద్యుత్తులో 3.3 గిగావాట్ల సౌరవిద్యుత్తును వారు ఉత్పత్తి చేస్తారు. దీనిని దీనిగా చూస్తే, ఒప్పందమేమీ పెద్ద గొప్పది కాదు. అయితే ఆ తరహా సోలార్ ప్లాంట్ లేదా ప్లాంటులు ఎక్కడ ఏర్పాటు చేయనున్నారనే ముఖ్యమైన ప్రశ్నను రహస్యంగా వుంచారు. ఇది సైనిక అవసరాలకు సంబంధించినదిగా వుంటుందా? అయితే, ఖచ్చితంగా అది సైనిక బలగాల స్వాతంత్ర్యంతో రాజీ పడటమే అవుతుంది.

ఆ తర్వాత ఒప్పందం - సైనిక బలగాలకు ప్రత్యక్ష సంబంధం వున్నదే. 'జనరల్ అటామిక్స్' సిఇవో వివేక్ లాల్ తో సమావేశంలో ఈ ఒప్పందం జరిగింది. రక్షణ రంగానికి డ్రోన్ సాంకేతికతను వారు అందిస్తారు. మోడీ పాలనా కాలంలో 2018లో మొదట భారతదేశంలోనే వారు తమ కార్యాలయాన్ని నెలకొల్పటం యాదృచ్ఛికమేమీ కాదు. కీలకమైన సైనిక అవసరాల ఉత్పత్తుల తయారీ, సేవల అభివృద్ధిలో విదేశీ కంపెనీలను అనుమతించే బహిరంగ ఒప్పందమిది.

పెట్టుబడి యాజమాన్యంలో పేరెన్నకగన్న 'బ్లాక్ స్టోన్' సిఇవో స్టీఫెన్ ఏ షెవార్డ్ మన్ ను ప్రధాని మోడీ కలుసుకున్నారు. జాతీయ మౌలిక వసతుల కంపెనీలలోనూ జాతీయ నగదీకరణ పరిశ్రమలలోనూ వీరి పెట్టుబడులు వుండబోతున్నాయి. భారతదేశంలో వ్యాపారాత్మక స్థిరాస్తుల అతిపెద్ద యజమానిగా బ్లాక్ స్టోన్ రియల్ ఎస్టేట్ ను పేర్కొంటున్నారు.

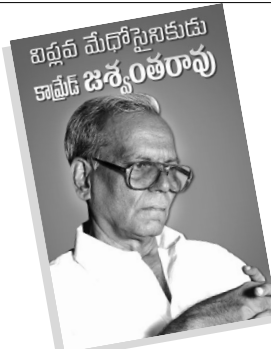
సందేశం స్పష్టమే. వీరిలో ఎవరూ ఉత్పాదక రంగాలలో పెట్టుబడులు పెట్టరు. ఈ ఒప్పందాలు అత్యధికంగా సైనిక విభాగానికి చెందినవే. కనుక అత్యధిక ప్రచారం కల్పించిన ఈ సమావేశాల ద్వారా భారత రక్షణ వ్యవస్థ అమెరికా మదుపరులతో

రాజీపడుతున్నదనే అంశం మినహా ఐదుగురు సిఇవోలతో జరిపిన సమావేశాలలో భారత ప్రజానీకానికి ఎలాంటి ప్రాధాన్యతా లేదు.

మోడీ పర్యటనలో చివరి అంశం - ఐక్యరాజ్యసమితి జనరల్ అసెంబ్లీలో ప్రసంగం. ప్రపంచ ప్రజానీకానికి ఇదేమీ పెద్ద ప్రాధాన్యత కలిగినది కాదని మోడీకి కూడా తెలుసు. అమెరికా అధ్యక్షునికి ప్రధాని మోడీ 'జోహుకుం' అంటున్నాడనే అంశం అందరికీ తెలుసు. మోడీ తన ప్రభుత్వ పాలనలో ప్రజాజీవితాల అభివృద్ధికి సంబంధించిన చర్యలను సుదీర్ఘ ప్రసంగంలో చెప్పుకున్న తర్వాత ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితిలో భారతదేశాన్ని తాను ఏమైతే ఈడుస్తున్నాడనే అంశాన్ని ఐక్యరాజ్యసమితి జనరల్ అసెంబ్లీకి స్పష్టం చేశాడు. నాయకత్వంలో మోడీ వున్నంతకాలం అమెరికా ప్రపంచ వ్యూహంలో భారత్ వారికి తోడ్పాటుగా నిలిచి వుంటుందని, నిలుస్తుందని మోడీ నొక్కి చెప్పాడు. అదే సమయంలో, పాకిస్తాన్ తో విభేదాల అంశంలో భారత్ కు మద్దతుగా నిలవవలసిందిగా మోడీ అమెరికాను అర్థించాడు. భారత్ - అమెరికా రెండు దేశాల మధ్య నిజాయితీ, సమానత్వ ప్రాతిపదికన ప్రజలకు - ప్రజలకు నడుమ సంబంధాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవటానికి మోడీ తీవ్రంగా భయపడుతున్నాడు. కనుక, మోడీ దానిని ప్రక్కకు తప్పించి, 'సంపన్న సంబంధాల'తో మాత్రమే మాట్లాడాడు.

ఆఫ్ఘనిస్తాన్ నుండి వెనక్కు తగ్గి ప్రతిష్ఠ కోల్పోయి వున్న ఈ స్థితిలో అమెరికాలోని ప్రస్తుత పాలకవర్గాలకు, అమెరికా ప్రపంచాధిపత్య వ్యూహంలో ఇండియా అమెరికా పక్షానే స్థిరంగా నిలుస్తుందని పునరుద్ఘాటించడమే ఈసారి అమెరికా పర్యటనలో మోడీ ప్రయోజనమని క్లుప్తంగా చెప్పుకోవచ్చు. మోడీ కొన్ని చిన్న రొట్టెముక్కలను పొందాలనుకున్నాడు; అవి కూడా ఇండో - పసిఫిక్ ప్రాంతంలో తన స్వీయ ప్రయోజనాలను కొనసాగించేందుకు మాత్రమే అమెరికా ఆలోచిస్తోంది.

భారతదేశాన్ని అమృతానికి పెట్టామంటూ అమెరికా పర్యటనలో మోడీ తన ముసుగును తొలగించుకున్నాడు. ★



సిపిఐ(ఎం.ఎల్) ప్రచురణ

విప్లవ మేధోస్థైనికుడు కామ్రేడ్ జశ్వంతరావు

పేజీలు : 192 విరాళం : రు. 100/-

కాపీలకు : **మైత్రీబుక్ హౌస్**

జలీల్ వీధి, కారల్ మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

మయన్మార్‌లో బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యమా, సైనిక నియంతృత్వమా?!

నూతన ప్రజాస్వామ్యం కొరకు పోరాటం సాగాలి

మయన్మార్ ప్రజలు ప్రస్తుతం సైనిక నియంతృత్వాన్ని ధిక్కరిస్తున్నారు. ఫిబ్రవరి 1న సైన్యం మయన్మార్‌ను స్వాధీనం చేసుకున్నాక ప్రజలు, కార్మికులు, విద్యార్థి నాయకులు రోడ్లపై తమ నిరసనను తెలిపారు. తత్ఫలితంగా వారి శరీరాల్లోకి సైనికుల బుల్లెట్లు దూసుకు వెళ్ళాయి. ఫిబ్రవరి నుంచి ఇప్పటివరకు సుమారు 1000 మంది పౌరులు మరణించినట్లు అంచనా. కాని వాస్తవానికి ఈ సంఖ్య ఎక్కువగా ఉండవచ్చు. మార్చి 27న సైనిక దళాల దిశోత్సవం దేశ రాజధానిలో జరుగుతుండగా దేశంలో అనేకచోట్ల సైన్యం జరిపిన కాల్పులలో వందకుపైగా నిరసనకారులు మరణించారు. ఆ మరుసటి రోజు దేశం తూర్పు సరిహద్దులో నివసించే మైనారిటీలపై మతోన్మాద శక్తులతో కలిసి సైన్యం వైమానిక దాడులు జరిపింది. ప్రతిఘటనలో భాగంగా ప్రజలు తమ విధులను నిలిపివేసి పౌర అవిధేయత చూపారు. 'ది న్యూయార్క్ టైమ్స్' నివేదిక ప్రకారం జాతీయ ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు 90 శాతం మేర స్తంభించిపోయాయి. ఆరోగ్య కార్మికులు, రాగి గని కార్మికులు, మయన్మార్ రైల్వే కార్మికులు నిరసన సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. వారికి తోడుగా లక్షమంది మయన్మార్ టీచర్లు, ఏడు ఉపాధ్యాయ సంఘాలు, విద్యార్థులు, పౌరులు నిరసనలో పాల్గొన్నారు. ఈ తిరుగుబాటును సాధ్యమైనంతవరకూ అణిచివేయడానికి సైన్యం ప్రయత్నిస్తున్నది.

మయన్మార్ ప్రజలకు బయట నుంచి సహాయం అందకపోయినా వారు అనేక రూపాల్లో సాగిస్తున్న పోరాటం మరింత చైతన్యంతో దృఢంగా ప్రజలపక్షాన నిలిచే వ్యవస్థ నిర్మాణం కొరకు, సైనిక పాలన కూలద్రోసే వరకు సాగాలని ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఉన్న ప్రజాతంత్ర శక్తులు కోరుకుంటున్నారు.

మయన్మార్‌లో ఏం జరిగింది?

మయన్మార్ ఆగ్నేయాసియాలో థాయిలాండ్, లావోస్, బంగ్లాదేశ్, చైనా, భారత్ దేశాలు సరిహద్దులుగా ఉన్న చిన్న దేశం. మయన్మార్ అనేక జాతుల సమూహం 89.1 శాతం మంది బౌద్ధమతం, 6.3 శాతం మంది క్రైస్తవ మతం, ఇస్లాం 2.3%ను ఆచరిస్తున్నారు.

మయన్మార్ సైనిక పాలనలో ఉన్నా లేక బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం పేరుతో 2015లో జరిగిన



మొదటి ఎన్నికల్లో విజయం సాధించిన ఆంగ్ సాన్ సూకీ పాలనలో వున్నా సైన్యంతో కలిసి రోహింగాలపై సాగించిన మారణహోమంతో మయన్మార్‌లో జాతి వివక్షత రాజ్యమేలుతోందని స్పష్టమవుతోంది. కాగా నేడు మయన్మార్ తిరిగి సైనిక పాలనలోకి వెళ్లడంతో అక్కడ రాజకీయ అనిశ్చితి ఏర్పడింది. దశాబ్దాలుగా సైనిక నియంతృత్వాన్ని చూసిన మయన్మార్ ప్రజలు ఈ సైనిక పాలనకు వ్యతిరేకంగా అనేక రూపాల్లో నిరసనలు, పోరాటాలు చేస్తూ వారి ప్రాణాలను అర్పిస్తున్నారు. మయన్మార్ ప్రజలు మరింత చైతన్యవంతమై సైనిక పాలనను ఎదిరించి కార్మిక, కర్షక, పీడిత ప్రజల తరపున పోరాడే నిజమైన నాయకత్వాన్ని ఎంచుకోవాల్సిన కర్తవ్యం వారిపై ఉంది.

ఎ) సైనిక పాలన

1948లో బ్రిటిష్ ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ నుండి మయన్మార్ స్వయంపాలన పొందిన తరువాత బర్మాయేతర జాతులు స్వయంపాలన లేక ఫెడరలిజం కావాలని చేసిన పోరాటం, 1962లో ప్రభుత్వంపై తీవ్ర ఒత్తిడి తీసుకువచ్చింది. అదే సమయంలో సైన్యం తిరుగుబాటుతో పాలకవర్గాన్ని కూలద్రోసి దేశాన్ని తన అధీనంలోకి తెచ్చుకొని 50 సంవత్సరాలు నియంతృత్వాన్ని కొనసాగించింది. 1988లో బర్మా సైనిక ప్రభుత్వం మయన్మార్‌గా

పేరు మార్చింది. ఆంగ్ సాన్ సూకీ 1989 నుండి సైనిక ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేయగా ఐక్యరాజ్యసమితి, అంతర్జాతీయ దేశాల జోక్యంతో 2011లో సైనిక ప్రభుత్వాన్ని రద్దు చేశారు. నూతన రాజ్యాంగం ఏర్పరచుకొని 2015లో మొదటిసారిగా ఎన్నికలు నిర్వహించారు.

2020లో జరిగిన ఎన్నికలు పారదర్శకంగా జరగలేదనే USDP పార్టీ వాదనను సైన్యం బలపర్చి ఆంగ్ సాన్ సూకీని ఇతర పాలక సభ్యులను నిర్బంధించి మయన్మార్‌ను తిరిగి తన అధీనంలోకి తీసుకుంది. రెండు సంవత్సరాల అత్యవసర స్థితి తర్వాత కొత్త రాజ్యాంగాన్ని ఏర్పరిచి సాధారణ ఎన్నికలు నిర్వహిస్తామని సైన్యం ప్రకటించింది.

బి) ఆంగ్ సాన్ సూకీ

ఆంగ్ సాన్ సూకీ ప్రముఖ ఆధునిక బర్మన్ సైన్యాన్ని ఏర్పరచిన ఆంగ్ సాన్ కుమార్తె. ఆమె తల్లి ఖిన్గి 1960లో భారతదేశం మరియు నేపాల్ లలో బర్మా దేశ రాయబారిగా కొనసాగారు. ఆంగ్ సాన్ సూకీ 1988లో బర్మా తిరిగి వచ్చినప్పుడు అక్కడ సైనిక నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా ప్రదర్శనలు చేసి ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వానికి పిలుపునిచ్చారు. అదే సమయంలో ఆమె NLD పార్టీని స్థాపించారు. ఆమెకు యువతతో పాటు అపారమైన ప్రజాదరణ లభించింది. ఆమె మొత్తం

21 ఏళ్ల రాజకీయ జీవితంలో 15 సంవత్సరాలు గృహ నిర్బంధంలో ఉన్నారు. అదే సమయంలో 1991లో నోబెల్ శాంతి బహుమతి లభించింది. ఆంగ్ సాన్ సూకీ పోరాటానికి ఐక్యరాజ్యసమితి, అంతర్జాతీయ దేశాలు కలిసి రావడంతో 2011లో సైనిక పాలన రద్దు చేయబడింది. 2015లో సాధారణ ఎన్నికల్లో NLD పార్టీ విజయం సాధించి ఆమె మయన్మార్కు ప్రధాని అయ్యారు.

2017లో ఆమె దేశ ప్రధానిగా ఉన్న సమయంలో మయన్మార్ సైన్యం స్థానిక బౌద్ధ సన్యాసులతో కలిసి రోహింగా ముస్లింలపై మారణహోమం సృష్టించారు, నేటికీ అది కొనసాగు తోంది. ఈ మారణహోమం సమయంలో ఏడు లక్షల రోహింగా మైనారిటీలు దేశం విడిచి బంగ్లాదేశ్కు పారిపోయారు. 2018లో 12 లక్షల రోహింగాలను జనాభా లెక్కల నుండి తొలగించి, వారికి ఓటు హక్కును ఆంగ్ సాన్ సూకీ ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. ఆంగ్ సాన్ సూకీ 2019లో కోర్టుకు హాజరైనప్పుడు మారణ హోమం ఆరోపణను తిరస్కరించారు. కాగా నేడు మయన్మార్ను హస్తగతం చేసుకున్న సైనిక యంత్రాంగం అనేక అవినీతి కేసుల్లో మరో దశాబ్దం పాటు ఆమెను జైలులో ఉంచడానికి కోర్టుల ద్వారా ప్రయత్నిస్తోంది.

సి) మయన్మార్ ప్రస్తుత నాయకుడు

మయన్మార్ కమాండర్ ఇన్ చీఫ్ అయిన మిన్ ఆంగ్ హ్లాయింగ్ సైనిక తిరుగుబాటు ద్వారా అధికారం చేపట్టాడు. 2011 నుండి ప్రజాస్వామ్యం వైపు మయన్మార్ కదులుతున్నప్పటికీ అతను గణనియమైన రాజకీయ ప్రభావం కలిగి ఉన్నాడు. 2011లో సైనిక పాలన రద్దు సమయంలో మయన్మార్ కమాండర్ ఇన్ చీఫ్గా బాధ్యతలు చేపట్టాడు. ప్రతిపక్ష USDP పార్టీకి సైనిక మద్దతును ప్రకటించాడు. రాజ్యాంగం సవరించి సైనిక శక్తిని పరిమితం చేయడానికి NLD పార్టీ చేసిన ప్రయత్నాలను అడ్డుకుని పార్లమెంటులో 25 శాతం సీట్లు ఉండేలా చూసుకున్నాడు. 2017లో సైన్యం ఉత్తర రాష్ట్రంలో రోహింగా మైనారిటీలపై అణిచివేత తీవ్రతరం చేసింది. దాని వలన చాలామంది రోహింగాలు మయన్మార్ నుండి పారిపోవలసి వచ్చింది, ఈ మారణహోమం వలన అతనిపై ఆంక్షలు విధించబడినాయి.

తిరుగుబాటు తరువాత తన మొదటి బహిరంగ ప్రకటనలో సైన్యం ప్రజల పక్షాన ఉన్నదని, నిజమైన క్రమశిక్షణ కలిగిన ప్రజాస్వామ్యం కొరకు రాజ్యాంగం రూపొందుతోందని, అత్యవసర పరిస్థితి ముగిసిన తర్వాత ఎన్నికలు స్వేచ్ఛగా, న్యాయంగా నిర్వహిస్తామని పేర్కొన్నారు. అయితే

అత్యవసర పరిస్థితి ఎప్పుడు ముగుస్తుందో స్పష్టత ఇవ్వలేదు.

డి) రోహింగాల సమస్య

1970 నుండి రోహింగాలు మయన్మార్కు వలస వచ్చారు. వీరి సంఖ్య అధికారిక గణాంకాల కంటే ఎక్కువగా ఉంటుంది. ప్రభుత్వం 12 లక్షల రోహింగాల పౌరసత్వాన్ని రద్దు చేసి 2014 జనాభా లెక్కల నుండి వారిని తొలగించింది. ఎక్కువమంది రాఖైన్ రాష్ట్రంలో నివసిస్తున్నారు. వారు తమ సొంత భాష, సంస్కృతిని కలిగి ఉన్నారు. వారు దశాబ్దాలుగా మతపరమైన హింస లేదా సైనిక దాడులను ఎదుర్కొంటున్నారు. 2017లో స్థానిక బౌద్ధ సన్యాసులతో కలిసి సైన్యం మారణహోమం సృష్టించింది. హింస చెలరేగిన ఒక్క నెలలో కనీసం 6700 మంది రోహింగాలు (వీరిలో 730 మంది 5 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలు) మరణించారు అని మెడికల్ ఫ్రాంటియర్ చారిటీస్ (MFS) ప్రకటించింది. సుమారు ఏడు లక్షలమంది రోహింగాలు మయన్మార్ సరిహద్దులు దాటి బంగ్లాదేశ్ పారిపోయారు. మిలటరీ కూడా రోహింగా మహిళలపై బాలికలపై అత్యాచారాలు చేసి హింసించింది.

పశ్చిమ ఆఫ్రికాలోని చిన్న ముస్లిం మెజారిటీ దేశమైన గాంబియా ICJలో కేసు దాఖలు చేసింది. అయితే ICJ రాష్ట్రాల మధ్య వివాదాలపై మాత్రమే విచారించే అధికారం కలిగి ఉంది. అంతర్జాతీయ నేర విచారణ న్యాయస్థానం (ఐసీసీ) యుద్ధ నేరాలు, మానవత్వ వ్యతిరేక చర్యలకు పాల్పడిన వ్యక్తులను విచారించే అధికారం కలిగి ఉండటంతో రోహింగాల కేసు విచారణకు ఆమోదం తెలిపింది. మయన్మార్ ఈ కోర్టులో సభ్యదేశం కానప్పటికీ రోహింగాలు పారిపోయి తలదాచుకున్న బంగ్లాదేశ్కు సభ్యత్వం ఉన్నందున ఈ కేసు ఐసీసీ అధికార పరిధిలోకి వస్తుందని తెలిపింది. 2019 డిసెంబర్లో ఆంగ్ సాన్ సూకీ కోర్టుకు హాజరైనప్పుడు మారణహోమం ఆరోపణలను తిరస్కరించింది. దేశంలో స్వతంత్ర విచారణ చేసిన కమిటీ తీవ్రమైన మానవ హక్కుల ఉల్లంఘన జరిగినట్లు అంగీకరించింది కానీ మారణహోమం జరిగినట్లు ఆధారాలు లేవని పేర్కొంది. దీని పూర్తి నివేదిక ఇంకా విడుదల కాలేదు.

ఇ) అంతర్జాతీయ స్పందన

ఐక్యరాజ్య సమితి భద్రతా మండలి మయన్మార్పై విస్తృత ఆంక్షలు పెట్టాలని పశ్చిమ దేశాలు కోరుతున్నాయి. అయితే భద్రతా మండలిలో శాశ్వత సభ్యులు అయిన రష్యా, చైనా దేశాలు అటువంటి చర్యలను వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. అమెరికా ఎప్పటిలాగానే ముందుకు సాగింది. జుంటాతో సంబంధం ఉన్న వ్యక్తులు, వ్యాపారులపై ఆంక్షలు

విధించింది. మయన్మార్ సైన్యానికి ఆయుధ సరఫరాలో చైనా తర్వాత రెండో స్థానంలో ఉన్న రష్యా ఆంక్షలు విధించటం ప్రతికూల అంశం అని హెచ్చరించింది. భారతదేశం, చైనా, రష్యాతో సహా ఏడు ఆసియా దేశాల ప్రతినిధులు మార్చి 27న మయన్మార్లో సాయుధ దళాల దినోత్సవానికి హాజరయ్యారు. తిరుగుబాటు యుద్ధంలో భారత, మయన్మార్ సైనిక సంస్థలు సన్నిహిత సంబంధాలు కలిగి ఉన్నాయి. సైనిక తిరుగుబాటుకు సంబంధించి భారత్, చైనా దేశాలు బహిరంగంగా ప్రతిస్పందించడంలో లెక్కలతో వ్యవహరిస్తున్నాయి. ఇరుదేశాలు మయన్మార్లో హింస నుంచి పారిపోతున్న ప్రజలకు ఆశ్రయం కల్పించటంలో చాలా కఠినంగా వ్యవహరించాయి.

లావోస్, కంబోడియా, థాయిలాండ్ దేశాలు మయన్మార్ పరిణామాలను వారి 'అంతర్గత విషయం'ని ప్రకటించాయి. మయన్మార్లో సింగపూర్ అతిపెద్ద పెట్టుబడిదారుగా వుంది. జపాన్, దక్షిణ కొరియా, మరియు థాయిలాండ్ కూడా ఆ దేశంలో భారీగా పెట్టుబడులు పెట్టాయి. ఈ దేశాలు సైనిక చర్యను తీవ్రంగా విమర్శించి నప్పటికీ ఆంక్షలు విధించే విషయంలో మౌనంగా ఉన్నాయి. అదే విధంగా అతిపెద్ద వాణిజ్య భాగస్వాములైన చైనా, జపాన్, థాయిలాండ్, ఇండోనేషియా మరియు ఇండియాలు ఆంక్షలు విధించడానికి ఇష్టపడలేదు. సైనిక జనరల్కు ఆయుధాలు విక్రయించే వ్యాపారంలో చైనా, రష్యాతో పాటు ఉక్రెయిన్, ఇండియా, ఇజ్రాయిల్ ఉన్నాయి అని 2019 నాటి UN రహస్య నివేదికలో వెల్లడైంది.

ఈ ఇరుగు పొరుగు దేశాలు సైనిక ప్రభుత్వంతో దౌత్య సంబంధాలు నెరిపినప్పటికీ దాని నియంతృత్వ స్వభావం మారదు. సైనికతత్వం సైనికతత్వమే.

మయన్మార్లోని నిజాయితీగల, ప్రజాస్వామిక, జాతీయశక్తులు, ప్రజానీకం వారి పోరాటంలో అత్యంత క్లిష్టమైన దశలో వున్నారు. ఒకవైపున వారు మిలటరీ జుంటా పాలకుల ఘోరమైన నిర్బంధాన్ని, భారీ అరెస్టులను, క్రూరమైన చర్యలను, నిరసనకారులను పదుల సంఖ్యలో కాల్చి చంపటం వంటి వాటిని ఎదుర్కొంటున్నారు. మిలటరీ జుంటాను సాహసోపేతంగా తిరుగు లేకుండా ఎదిరిస్తున్నారు. ఒక నిర్మాణయుత పద్ధతిలో ప్రతిఘటించటం చేస్తూవస్తున్నారు. మయన్మార్ను ప్యూడల్ బిందిఖానా నుండి విముక్తిచేసే, సామ్రాజ్యవాద విపక్షరల నుండి విముక్తంచేసే నూతన ప్రజాస్వామిక సమాజంకోసం మరింత గంభీరమైన, దీర్ఘకాల నిలకడైన పోరాటం సాగించాలని ప్రస్తుత పరిస్థితి వారిని డిమాండ్ చేస్తున్నది★

నిజాం వ్యతిరేక పోరాటం - చరిత్రను వక్రీకరించే ఐషల ప్రయత్నం

- మధు

వీరోచిత తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాటాన్ని ముస్లిం వ్యతిరేక పోరాటంగా చిత్రించి బిజెపి రెచ్చగొట్టబాను కుంటోంది. ప్రతి ఏటా సెప్టెంబర్ 17వ తేదీన 'విమోచనదినం'గా జరుపుతూ హిందూ ముస్లింల నడుమ విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టే ప్రయత్నం చేస్తోంది. కాంగ్రెస్, టీఆర్ఎస్లు కూడా దీనితో పోటీపడుతున్నాయి. కాగా మరికొందరు తెలంగాణా రైతాంగ పోరాటాన్ని నిజాం వ్యతిరేక పోరాటంగా మాత్రమే కుదిస్తూ చారిత్రక వాస్తవాలను విస్మరిస్తున్నారు. ఈ వాదోపవాదాలు విస్తృతంగా సాగిన 1998 సం॥లో, చారిత్రక వాస్తవాలను వివరిస్తూ, పోరాట సమగ్ర లక్ష్యాలను వివరిస్తూ కా॥ మధు వ్రాసిన వ్యాసమిది. - సంపాదకుడు

సమాజంలో మౌలిక మార్పుల కొరకు సాగే పోరాటాలను అభివృద్ధి నిరోధక పాలకవర్గాలు వ్యతిరేకిస్తాయి. అలాంటి పోరాటాలను అణచి వేయటానికి, నీరుగార్చటానికి, ప్రక్కదారి పట్టించడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. ఇదంతా సహజమే.

మౌలిక మార్పుల కొరకు సాగే పోరాటాలన్నీ తుదివరకూ కొనసాగుతాయని ఆశించలేము. భౌతిక, స్వీయీకృత కారణాలరీత్యా, అవి అర్థాంతరంగా ఆగిపోవచ్చు లేదా తాత్కాలిక ఓటమికి గురికావచ్చు. అయినప్పటికీ, ఆ పోరాటాల ప్రాధాన్యత తరిగిపోదు. వాటి విజయాలు వృధా కావు. ఈ పోరాటాల జ్ఞాపకాలు ప్రజల హృదయాలలో చిరస్థాయిగా నిలిచి వుంటాయి.

ఈ పరిస్థితిని గమనించిన పాలకవర్గాలు, వారి పార్టీలు సహజంగానే ఆందోళన చెందుతాయి. గత పోరాటాల జ్ఞాపకాల కొనసాగింపు మరింత బలీయంగానూ, కృతనిశ్చయంతోనూ ఆ పోరాటాల పునరుజ్జీవనానికి దారితీస్తాయని ఆందోళన చెందుతారు. కనుక గత పోరాటాలను వక్రీకరించే పనికి, ఆ పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించిన రాజకీయశక్తిపై బురద జల్లే పనికి తప్పనిసరిగా పూనుకుంటాయి. ఆ పోరాటాల ఫలితాలను సామ్యు చేసుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తాయి.

హైదరాబాదు సంస్థాన విముక్తి స్వర్ణోత్సవాల పేరిట 1998 సెప్టెంబరు 17న హైదరాబాద్ లో కాంగ్రెసు, బిజెపి చేసిన హంగామా ఇలాంటి ప్రయత్నాలలో భాగమే.

ఆ రోజున హైదరాబాద్ లో మూడు కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఒకటి కాంగ్రెసు ఆఫీసు గాంధీభవన్ లోనూ, రెండవది ప్రభుత్వం రవీంద్ర భారతిలోనూ, మూడవది బిజెపి నిజాం కాలేజి గ్రౌండ్స్ లోనూ జరిగాయి. ఈ మూడు కార్యక్రమాల నిర్వాహకులు 1948 సెప్టెంబరు 13 నుండి 18 వరకూ తెలంగాణాపై ఇండియన్ యూనియన్

తీసుకున్న సైనిక చర్యను విముక్తి చర్యగా పరిగణించారు. నిజాం వ్యతిరేక పోరాటాన్ని హైదరాబాద్ సంస్థానాన్ని ఇండియన్ యూనియన్ లో కలిపేందుకు సాగిన పోరాటంగా మాత్రమే చూశారు. కమ్యూనిస్టులకు కొంత పాత్ర వుందంటూనే, పోరాటంలో తనదే ప్రధానపాత్రగా కాంగ్రెసు చెప్పుకుంది. నిజాం సంస్థాన విముక్తి ప్రాధాన్యతను కాపాడే మొనగాడుగా తనను తాను చూపుకునేందుకు కమ్యూనిస్టులపై విషాన్ని కక్కింది.

గొబెల్సు తరహా దుష్ప్రచార పద్ధతులు బిజెపికి కరతలామలకమే. తనకున్న వనరులతో ఈ పద్ధతులను కలిపి ప్రజలను వంచించగలనని అది భావిస్తోంది.

నిజాం సంస్థానాన్ని భారత యూనియన్ లో కలిపి 50 సంవత్సరాలైన సందర్భంగా, స్వర్ణోత్సవ నిర్వహణ కమిటీని బిజెపి ఏర్పాటు చేసింది. పాటల క్యాసెట్లు, ఇతర ప్రచార సామాగ్రి విడుదల చేసింది. పార్టీ నాయకులనూ, సినిమా తారలనూ ఎక్కించిన రథాలను తెలంగాణా జిల్లాలలో ఊరేగించింది. 1998 సెప్టెంబరు 17న హైదరాబాద్ నిజాం కాలేజి గ్రౌండ్స్ లో ఎల్.కె. అద్వానీ ముఖ్యపక్షగా బహిరంగసభను జరిపింది. అందులో "స్వాతంత్ర్య యోధుల"ను సన్మానించింది. బిజెపి సాగించిన ప్రచారపు సారాంశం ఇలా వుంది : నిజాం సంస్థాన విలీనం ముస్లిం రాజుపై హిందూ ప్రజల విజయం; 1948 సెప్టెంబరు 13-18 వరకు సాగిన పోలీసు చర్యను రూపొందించిన "ఉక్కు మనిషి" సర్దార్ పటేల్ ఈ విముక్తిని సాధించాడు. గతకాలపు "ఉక్కుమనిషి" వారసుడిగా, అవతారంగా బిజెపి, ఆర్.ఎస్.ఎస్.లు చిత్రిస్తున్న అద్వానీ తన ఉపన్యాసంలో హైదరాబాద్ ను స్వతంత్ర రాజ్యంగా ఉంచేందుకు రజాకారులతో చేతులు కలిపారంటూ కమ్యూనిస్టులపై విషాన్ని కక్కాడు. ఇక్కడ చరిత్రను తారుమారు చేసి లాభాన్ని పొందాలని బిజెపి చూసింది. కానీ అది వృధా ప్రయాసే.

తెలంగాణా ప్రజాపోరాటాన్ని వక్రీకరించలేరు; తుడిచి పెట్టలేరు :

నిజాం వ్యతిరేక పోరాటపు ఏ దశా ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా ఎక్కువెట్టబడలేదు. నిర్బంధంగా ఉర్దూభాషను రుద్దటాన్ని నాయకత్వం వ్యతిరేకించింది. ముస్లిం ప్రజలు తమ మాతృభాషను గౌరవించటాన్ని, ఉపయోగించటాన్ని ఎన్నడూ వ్యతిరేకించలేదు. తమ మాతృభాషనూ, సంస్కృతిని తెలుగు మాట్లాడే ప్రజలు గౌరవించటాన్ని, ఉపయోగించటాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవటాన్ని ఆంధ్ర మహాసభ సమర్థించింది.

సంస్థానాధీశుడైన నిజాం ఒక ముస్లిం. ప్రజలలో తన నిరంకుశ, అణచివేత పాలనకు మద్దతును సంపాదించేందుకు, బలపరచుకునేందుకు తన మత నేపథ్యాన్ని ఉపయోగించుకోబాశాడు. అయితే వగ్గ దృష్ట్యా, పీడక భూస్వామ్య వ్యవస్థ ప్రతినిధిగా, రక్తకుడిగా నిజాం సంస్థానముంది. నిజాం సంస్థానంలోని ప్రజలు ముస్లింలైనా, హిందువులైనా, మరాఠీ, కన్నడ, తెలుగు మాట్లాడే వారైనా భూస్వామ్య దోపిడీ అణచివేతలకూ, నిజాం నిరంకుశ పాలనకూ గురయ్యారు గనుక దానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడారు. ఈ వీరోచిత పోరాటానికి నాయకత్వం వహించిన కమ్యూనిస్టుపార్టీ, ఆ పోరాట క్రమంలో వివిధ మతాల, భాషల ప్రజలను ఐక్యం చేసింది.

నిజాం వ్యతిరేక పోరాటం - ప్రారంభంలో భాష సంస్కృతి కొన్ని రాజకీయ హక్కులకై సాగింది. అది ప్రజల జాతీయ, ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను ప్రతిబింబించింది. అయితే, ఈ ఆకాంక్షలను సాధించుకునేందుకు సాగిన చట్టబద్ధ నిరసన కూడా నిజాం సంస్థాన అణచివేతకు గురైంది. ఆర్థిక, రాజకీయ అణచివేతకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం నుండి విడివడిపోయి ఈ పోరాటాన్ని సాగించలేమని ప్రజలు అనుభవం ద్వారా

నేర్చుకున్నారు. ఆ విధంగా భూస్వామ్య వ్యవస్థ పునాదిపై దెబ్బతీసే స్థాయికి పోరాటం అభివృద్ధి చెందింది. ఇది వివిధ రాజకీయ శక్తులను పరీక్షకు గురిచేసింది. కాంగ్రెసుకు చెందిన ఉదారవాద, సంస్కరణవాద శక్తులు తప్పుకుని విప్లవకర శక్తులకు స్థానం ఏర్పడింది. ఈ పోరాటంలో అగ్రగాములుగా కమ్యూనిస్టులు ముందుకొచ్చారు. ఆ విధంగా సాంస్కృతిక ఉద్యమం, భూస్వామ్య విధానాన్ని, నిజాం పాలనను వ్యతిరేకించి విప్లవోద్యమంగా క్రమ పరిణామం చెందింది. నిజాం వ్యతిరేక పోరాటాన్ని భాష కోసమో, సంస్కృతి కోసమో, కొన్ని రాజకీయ హక్కుల కోసమో, భారత యూనియన్ లో నిజాం సంస్థాన విలీనానికి అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పరచేదిగానో చిత్రించేవారు, ఆ పోరాటపు ప్రధాన సారాంశాన్ని - భూస్వామ్య విధానాన్ని, నిరంకుశ పాలననూ కూలద్రోయటం - మరుగుపర్చ జూస్తున్నారు. భూస్వామ్య విధానానికీ, సామ్రాజ్యవాదానికీ సేవ చేసేందుకు, నిజాం బ్రిటీషు పాలకులు వదలిన చెప్పుల్లో కాళ్లు దూర్చిన కాంగ్రెసు, బిజెపి వంటి పాలకవర్గపార్టీలు ఇలాంటి ప్రచారాన్ని చేయటం ఆశ్చర్యకరమేమీ కాదు.

పోలీసు చర్య సమయంలో నిజాం సంస్థాన స్థితి :

నిజాం సంస్థానంపై ఇండియన్ యూనియన్ పోలీసు చర్య తీసుకునే నాటికి (1948 సెప్టెంబరు 8) పూర్వదల వ్యతిరేక, నిజాం వ్యతిరేక పోరాటం అభివృద్ధి చెందిన దశలో వుంది. రైతాంగ విప్లవోద్యమమూ, సాయుధ పోరాటమూ అనేక విజయాలను సాధించాయి. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో రైతుకూలీలు, పేద రైతులు పది లక్షల ఎకరాలను పంచుకున్నారు. మూడువేల గ్రామాలలో గ్రామ రాజ్యాలు స్థాపించుకున్నారు. పార్టీ నాయకత్వంలో వివిధ స్థాయిల సాయుధ నిర్మాణాలలో పదివేలమంది చేరారు. భూస్వామ్య ఆధిపత్యం తొలగిపోయి, నిజాం పాలన హైద్రాబాదు నగరానికీ, కొన్ని పట్టణాలకు పరిమితమవ్వటంతో, గ్రామాలలో ప్రజలు స్వేచ్ఛాయుత, ప్రజాస్వామిక జీవనాన్ని చవి చూశారు. ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ జీవనాన్ని నూతన పద్ధతుల్లో ప్రజలు పునర్నిర్మాణం చేసుకుంటున్నారు; నూతన సాంస్కృతిక, నైతిక విలువలను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. తమ వ్యవహారాలను తామే నిర్వహించుకుంటున్నారు. ప్రజల చురుకైన మద్దతుతో ప్రజాసాయుధ నిర్మాణాలు గ్రామాలపై నిజాం పోలీసులు,

రజాకార్లు సాగిస్తున్న దాడులను తిప్పికొట్టాయి. భూస్వామ్య నిజాంపాలన కాడి నుండి తెలంగాణాను విముక్తిచేసే దిశగా ప్రజావిప్లవోద్యమమూ, సాయుధ పోరాటమూ పటిష్టమౌతున్నది. నిజాం పూర్తిగా ప్రజల నుండి వేరుపడిపోయాడు. ఈ పరిస్థితిలో పోలీసు చర్య జరిగింది. అతి త్వరగానూ, తిరగబడకుండానూ నిజాం లొంగిపోవటం ఆ సమయంలో అతని క్షీణ స్థితినే తెలుపుతున్నది.

కాంగ్రెసువాదులు నడిపిన “విముక్తి పోరాటం” :

1947 ఆగస్టు 15 అధికార మార్పిడి సమయంలో కాంగ్రెసు, ముస్లిం లీగు నాయకత్వాల సహకారంతో బ్రిటీషు వలసవాదులు మతపర దేశ విభజనను రుద్దారు; అదే సమయంలో సంస్థాన విలీనాన్ని అనిశ్చితంగా వుంచారు. ఆర్థిక రాజకీయ లబ్ధిపొంది అత్యధిక సంస్థానాలు ఇండియన్ యూనియన్ లో విలీనమయ్యేందుకు అంగీకరించాయి. అయితే కొన్ని మాత్రం దీనికి సమయం తీసుకున్నాయి.

బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదుల ఏజంటులైన నిజాం స్వతంత్ర రాజ్యంగా వుండాలని ఆశించాడు; దీనికి తన బ్రిటీషు యజమానులూ, కొత్తగా ఏర్పడిన పాకిస్తానూ మద్దతునిస్తాయని భావించాడు.

నిజాం సంస్థానం ఇండియాలో విలీనం కావటానికి వ్యతిరేకంగానూ, స్వతంత్ర హైద్రాబాదు కొరకూ ముస్లిం జనాభాను సమీకరించాలని ఇతేహదుల్ ముసల్మీన్ ప్రయత్నించింది. కాశీం రజ్వీ నాయకత్వంలో రజాకార్లు అనే ప్రవేటు సాయుధ దళం ఉనికిలోకి వచ్చింది. ఆర్థసైనిక బలంగా నిజాంకు సేవ చేస్తుంది గనుక ఈ ముస్లిం మతతత్వ, ఫాసిస్టు శక్తికి నిజాం నుండి మద్దతూ, ఆశీర్వాదాలు అందాయి. “దక్కన్ రాజ్య రక్షణ” తమ లక్ష్యంగా రజాకార్లు ప్రకటించారు. నగరాలలో వున్న ఈ బలగం గ్రామాలపై దాడులు చేసేది; ఇళ్లు లూటీ చేసేది; ప్రజలపై అనేక అత్యాచారాలు జరిపింది. 1947కు ముందే హైద్రాబాద్ సంస్థానాన్ని స్వతంత్ర రాజ్యంగా ప్రకటించింది. భూస్వాములకూ, నిజాం పాలనకూ వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న శక్తులనూ, వారికి నాయకత్వమొహిస్తున్న కమ్యూనిస్టులను తుడిచి పెడతానని ప్రతిన చేసింది.

నిజాం సంస్థానంలోని కాంగ్రెసువాదులు ప్రారంభంలో “బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం” ఏర్పడాలి; ఇండియాలో విలీనం కావాలి వంటి నినాదాలిచ్చారు. సంస్థానాన్ని యూనియన్ లో

విలీనం చేయాలంటూ సత్యాగ్రహాలు చేశారు. ఒక దశలో, ప్రభుత్వాన్ని స్థంభింపచేసేందుకు, రికార్డులన్నీ ప్రభుత్వానికి అప్పజెప్పమని గ్రామాధికారులకు పిలుపునిచ్చారు. సహాయ నిరాకరణలో భాగంగా మద్యపానం మానమనీ, పన్నులు చెల్లించ వద్దనీ, తాటిచెట్లను నరికివేయమనీ ప్రజలకు పిలుపునిచ్చారు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వంలో భూస్వామ్య వ్యతిరేక, నిజాం వ్యతిరేక పోరాటం తీవ్రమవ టంతోనూ, గ్రామాలపై రజాకారుల దాడులు పెరగటంతోనూ, నిజాం సంస్థాన సరిహద్దులలోని యూనియన్ జిల్లాలలోకి కాంగ్రెసు తన కార్యకలాపాలను మార్చింది. కొందరు కొన్ని సాయుధ దళాలను ఏర్పాటుచేసి, అవి చేసే పనులను “సాయుధ పోరాట”మనీ, “విముక్తి పోరాట”మనీ చెప్పుకున్నారు. తమాషా ఏమిటంటే, ఈ దళాలు నిజాం పోలీసులతోనూ, రజాకార్లతోనూ తలపడకుండా వుండేవి. అప్పుడప్పుడూ సరిహద్దు లలోని నిజాం చెక్ పోస్టులపై కొన్ని దాడులు చేసేవి. ఈ దాడులూ తమాషాగానే వుండేవి. ఆయుధాలతో ఘర్షణ వుండేది కాదు. దాడి జరగగా రికార్డులు చంకనెట్టుకుని కస్టమ్స్ అధికారులు వెళ్లిపోయేవారు. వీటికి ఆల్ ఇండియా రేడియోలో పెద్దగా ప్రచారం జరిగేది. కొన్నిసార్లు ఈ దళాలు పన్నులు వసూలు చేసే పేరుతో గ్రామాలపై పడి లూటీ చేసేవి. కమ్యూనిస్టు పార్టీపైనా, దళాలపైనా కాంగ్రెసువాదులు నిండా ప్రచారం సాగించేవారు. దళాలకూ, రజాకార్లకు మధ్యన ప్రజలు చిక్కుకుపోతున్నారని ప్రచారం చేసేవారు.

ఈ దశలోనే, ఇండియన్ యూనియన్ కూా నిజాంకూ మధ్య సంభాషణలు ప్రారంభమయ్యాయి.

సంభాషణలు :

వల్లభాయ్ పటేల్ సన్నిహితుడూ, ఆనాటి సంస్థాన వ్యవహారాల మంత్రిత్వశాఖ కార్యదర్శి వి.పి. మీసన్ తన గ్రంథం “భారత సంస్థానాల విలీనం”లో రాసినట్లుగా, ఇండియన్ యూనియన్, నిజాం మధ్య సంవత్సరన్నర కాలంపాటు సాగిన సంభాషణల్లో “విముక్తి” గురించిన మాటలే లేవు. ఇండియన్ యూనియన్ తో ఏదో రకపు సంబంధంలోకి నిజాం సంస్థానాన్ని తీసుకురావాలని మాత్రమే భారత ప్రభుత్వం ప్రయత్నించింది. మారిన రాజకీయ పరిస్థితి రీత్యా, స్వతంత్ర సంస్థానం ఏర్పాటుకు బ్రిటీషు యజమానులు కూడా అనుకూలంగా లేరని గుర్తించిన నిజాం కూడా దీనికే సిద్ధమై వున్నాడు. కానీ ఇండియన్

యూనియన్తో ఒప్పందాన్ని చేసుకోవద్దన్న ఇత్తేహదుల్ ముసల్మీన్, రజాకార్ల వత్తిడికి గురౌతున్నాడు.

ఈ సందర్భంలో బలీయంగా వున్న మరో అంశం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో సాగుతున్న ప్రజా విప్లవోద్యమం, సాయుధ పోరాటాలు. ఇండియన్ యూనియన్, నిజాము - ఇరుపక్షాలూ కూడా ఈ “బెడద”, ఈ “ఉమ్మడి బెడద” గురించి అందోళన పడుతున్నారు. దాని నుండి లబ్ధి పొందేందుకు ఇరువురూ వినియోగించు కుంటున్నారు. వారి అంచనా : ఒప్పందానికి రావటంలో ఆలస్యం జరిగితే ఉమ్మడిగా నష్టం జరుగుతుంది. పరిస్థితి కమ్యూనిస్టులకు పూర్తి అనుకూలంగా మారుతుంది. అప్పుడు పరిస్థితి మరింత కష్టమైనదవుతుంది.

ఈ పరిస్థితుల్లోనే, యధాతథస్థితి ఒప్పందాన్ని ఇండియా గవర్నర్ జనరలూ, నిజాం మీర్ ఉస్మాన్ ఆలీఖాన్ 1947 నవంబరు 27న చేసుకున్నారు. సారాంశంలో నిజాం సంస్థానం స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని కలిగి వుంటూనే ఇండియన్ యూనియన్తో సంబంధం కలిగి వుండేందుకు అనుమతించే ఒప్పందం ఇది.

నిజాం సంస్థానంలో ఢిల్లీ “ఏజెంటు జనరల్” (ప్రతినిధిగా) కె.ఎం. మున్షీని నియమించారు. భారత ప్రభుత్వం హైదరాబాద్పై దాడి చేయబోదని ప్రధాని నెహ్రూ హైద్రాబాదు ప్రతినిధి సర్ వాల్టర్ మోనెక్టాన్కు హామీ ఇచ్చాడని వి.పి.మీనన్ వ్రాసాడు.

స్వతంత్రనం నిర్దేశించుకునే దిశగా నిజాం కదిలాడు. ప్రజా విప్లవోద్యమం, సాయుధ పోరాటాలు కొడుతున్న దెబ్బలకు అతని పాలన గజగజలాడుతున్న సమయంలో నిజాం ఈ క్రమాన్ని తీసుకున్నాడు. ఇది అతని నిస్సహాయ స్థితినే తెలుపుతుంది.

పోలీసు చర్య :

ఈ పరిస్థితిలో, 1948 సెప్టెంబరు 13న భారత ప్రభుత్వం “పోలీసు చర్య”కు (దీనికి ఆపరేషన్ పోలో అని పేరు పెట్టారు) దిగింది. ఈ విముక్తి లేదా విలీన ప్రహసనమంతా నాలుగు రోజులలో ముగిసిపోయింది.

ఎలాంటి ప్రతిఘటనా లేకుండానే నిజాం లొంగిపోయాడు. ప్రజాగ్రహ జ్వాలలకు గురౌతున్న రజాకార్లకు జైళ్లు రక్షణ గృహాలుగా మారాయి. నిజాంకు వ్యక్తిగానీ ఆస్తిగానీ, గౌరవానికి గానీ, ఎలాంటి దెబ్బ తగలకుండా సకల జాగ్రత్తలూ భారత ప్రభుత్వం తీసుకుంది. అంతేకాక, నిజాంకు

“రాజప్రముఖ్” అన్న బిరుదాన్నీ సంవత్సరానికి 25 లక్షల రూపాయల రాజభరణాన్ని బహూకరించారు. ఇన్నాళ్లు ప్రజలను దోచుకుని పోగోసుకున్న ఆస్తులన్నింటినీ అన్ని హక్కులతోనూ కలిగి వుండేందుకు అనుమతించారు. కొద్దిమందిని తప్ప రజాకార్లందరినీ వదిలిపెట్టారు. వారి నేరాలకు కోర్టు విచారణ కూడా లేదు. సైనిక విచారణనూ లేదు.

రక్తం చిందకుండానే విలీనానికి నిజాంను ఒప్పించిన విజయం మనదేశ నాయకుల ఘనతే అని (ఐ.కె.గుజ్రాల్) కొందరు మాట్లాడటం చూస్తే విచిత్రంగా వుంటుంది. భూస్వామ్య విధానం, దాన్ని పునాదిగా చేసుకున్న నిజాం పాలనలకు వ్యతిరేకంగా సాగిన పోరాటంలో కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వాన ప్రజారాశులు, ప్రజాస్వామిక, జాతీయ శక్తులూ చిందించిన రక్తాన్ని, చేసిన త్యాగాలనూ, అనుభవించిన దౌర్జన్యకాండనూ చూడకుండా ఈ శాంతి, అహింసల ప్రబోధకులు కళ్లు మూసుకుంటున్నారు. నిజాం పాలన వెన్నెముకను విరిచింది వీరోచిత పోరాటమే. ఒకవైపున, ప్రజావిప్లవోద్యమం వైపు నుండి, నిజాం అంతం దగ్గరైంది. అతని పాలన కూలిపోక తప్పదు. మరోవైపున, భారత ప్రభుత్వం వైపు నుండి, పోలీసు చర్య రూపంలో కరవాలం రుఖిపిస్తున్నప్పటికీ, అతనివట్ల దయగానూ, స్నేహంగానూ వుంది; అతను సకల గౌరవ మర్యాదలతో కొనసాగేందుకూ, ప్రజావిప్లవోద్యమ వెల్లువలో కొట్టుకుపోకుండా కాపాడేందుకు సిద్ధంగా వుంది. రక్తరహిత విముక్తిలోని రహస్యమిదే.

ప్రజల నెత్తురు పారించిన పోలీసు చర్య:

ప్రజారాశులూ, కమ్యూనిస్టులకు సంబంధించినంతవరకూ పోలీసు చర్య క్రూరమైనదీ, ప్రజల నెత్తురు త్రాగిందీను.

ఆనాటి దేశీయాంగశాఖ మంత్రి సర్దార్ పటేల్కు కార్యదర్శి అయిన వి.పి. మీనన్ తన పుస్తకం “భారత సంస్థానాల విలీనం”లో రాసినట్లు, పోలీసు చర్య లక్ష్యాలలో ఒకటి కమ్యూనిస్టులను తుడిచిపెట్టడం.

ప్రజాస్వామ్యానికీ, ప్రగతిశీలతకూ, సోషలిజానికీ ప్రతీకగా చెప్పుకునే నెహ్రూ ప్రభుత్వానికీ, నూతన పాలకవర్గాలకూ తెలంగాణాలో కమ్యూనిస్టులను ఎందుకు తుడిచి పెట్టవలసి వచ్చింది? ఎందుకంటే ఇక్కడ కమ్యూనిస్టులు ప్రకటనలకే పరిమితం కాలేదు. భూస్వామ్య విధానానికీ, నిజాం నిరంకుశ పాలనకూ వ్యతిరేకంగానూ, సమాజ ఆర్థిక,

రాజకీయ, సాంఘిక జీవనంలో క్షుణ్ణమైన ప్రజాస్వామిక మార్పుల కొరకూ ప్రజలను విప్లవ కార్యచరణలోకి కదిలించారు. ఎందుకంటే, ఈ పోరాటం నిలదొక్కుకుంటే, మరిన్ని ప్రాంతాలకు విస్తరిస్తుంది, పురోగమిస్తుంది; నూతన పాలకుల ప్రగతిశీల ముసుగులను చించివేస్తుంది; వారిని ప్రజా వ్యతిరేకులుగా నిరూపిస్తుంది; వారు పగ్గాలు చేబూనిన వ్యవస్థకే ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తుంది.

నాలుగు రోజులలో యీ విలీన ప్రహసనం పూర్తవగానే, ప్రజా విప్లవోద్యమం పటిష్టంగా ఉన్న ప్రాంతాలపై అసలు పోలీసు చర్య ప్రారంభమై, మూడేళ్లు సాగింది. అంతవరకూ నగరాలలోనూ, పోలీసు క్యాంపుల్లోనూ తలదాచుకున్న భూస్వాములకు ధైర్యం వచ్చింది. భూస్వాముల సహకారంతో భారత ప్రభుత్వ సైనిక బలగాలు గ్రామాల పైబడి ప్రజలపైనా, కమ్యూనిస్టులపైనా, గెరిల్లా దళాలపైనా దాడులు సాగించాయి.

హత్యకాండ, హింసాకాండ, ప్రజల ఆస్తులు ధ్వంసం చేయటం, లూటీ చేయటం రోజుల తరబడి సాగాయి. తమ స్వర్గాన్ని కోల్పోయామన్న కోపంతో, దాన్ని తిరిగి పొందేందుకు కసిగా భూస్వాములు వీటిలో పాల్గొన్నారు. ఆస్తులను, భూములను, అధికారాన్ని పునఃస్థాపించడమూ, ప్రతిఘటనను తుడిచిపెట్టడమూ ఈ మిలటరీ చర్య లక్ష్యాలుగా వున్నాయి.

ఈ మారణకాండలో కమ్యూనిస్టులు, ప్రజాయోధులు, సామాన్య ప్రజలు నాలుగు వేలమంది నిహతులయ్యారు. వేలాదిమంది హింసాకాండకు గురయ్యారు. పోలీసు క్యాంపులలో చిత్రహింసలు పెట్టారు. జైళ్లలోకి త్రోసారు. ప్రజలు సాధించుకున్న నూతన జీవితాన్ని, స్వేచ్ఛను, స్థిరత్వాన్ని క్రూరంగా నాశనం కావించారు.

కమ్యూనిస్టులు, రజాకార్లతో చేతులు కలిపారన్న నింద :

హిందూ మతోన్మాద ఫాసిస్టు శక్తులకు సేనాని అయిన అద్వానీ 50 సంవత్సరాల క్రితం చెత్తబుట్టలో పారేసిన నిందను ఇప్పుడు తవ్వి తలకిత్తెత్తుకున్నాడు.

1947లో నిజాం శిబిరంలో ఆజాద్ హైద్రాబాదు గురించిన మాటలు వినిపిస్తుండగా, భారత ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకుంటుందని ఊహిస్తున్న సమయంలో హైద్రాబాదులోని కొందరు కమ్యూనిస్టు నాయకులు హైద్రాబాదు సంస్థాన స్వతంత్ర భావనను వ్యక్తం చేసే ప్రకటన చేశారు. పార్టీ అనుమతిలేని, బాధ్యతారహిత,

నష్టం కలిగించే ఈ ప్రకటనకు ఆల్ ఇండియా రేడియోలో విస్తృతంగా ప్రచారం చేసి, కమ్యూనిస్టులపై నిండా ప్రచారానికి పూనుకున్నారు. అయితే ఈ ప్రకటనను రాష్ట్ర కేంద్ర కమిటీలు బహిరంగంగానూ, వెన్యెంటనే నిర్బంధంగా ఖండించాయి. ఆనాటి ప్రజలకూ, రాజకీయ శక్తులకూ ఇది తెలుసు. అయితే దీనిని ఉద్దేశ్య పూర్వకంగానే ఆల్ ఇండియా రేడియో తొక్కిపట్టింది.

తెలుగు మాట్లాడే ప్రజల ఐక్య ప్రజాస్వామిక రాష్ట్రం కోసం కమ్యూనిస్టులు నిలిచారు. భూస్వామ్య విధానానికి, నిజాం నిరంకుశ పాలనకూ వ్యతిరేకంగా వారు నడిపిన వీరోచిత పోరాటం అత్యధిక ప్రజానీకపు సర్వతోముఖాభివృద్ధికి దారిని సుగమం చేసేది. రజాకార్లు మతోన్మాదులే కాకుండా, భూస్వామ్య విధానం, నిజాం రాజ్య పరిరక్షకులైన ఫాసిస్టు అర్థ సైనిక బలగాలు కనుక, రజాకార్లు రంగం మీద కొచ్చినప్పటి నుండి కమ్యూనిస్టులు, ప్రజలు వారిపై పోరాడుతున్నారు.

కాంగ్రెసు “సాయుధ పోరాటాన్ని” ప్రారంభించినప్పుడు, వారితో ఘర్షణను కమ్యూనిస్టు పార్టీ తప్పించి, నిజాం పోలీసు, రజాకార్లు, భూస్వాములపై దాడులు సాగించటంపై కేంద్రీకరించింది. పోలీసు చర్య అనంతరం కూడా కమ్యూనిస్టు పార్టీ తన ప్రధాన దాడిని నిజాం పోలీసులు, రజాకార్లు, భూస్వాములపైనే ఎక్కు పెట్టింది. ప్రజాకార్యచరణతో కూడిన విప్లవ సంరంభమిది. పార్టీ, గెరిల్లా దళాల నాయకత్వంలో వేలాది ప్రజలు నిజాం పోలీసు, రజాకార్ల క్యాంపులపై దాడులు చేశారు. ఆయుధాలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ప్రజలలో పెల్లుబికిన ఆగ్రహ జ్వాలలో అణచివేతకు కేంద్రాలయిన భూస్వాముల కోటలు దగ్ధమైపోయాయి. ఈ కోటలున్న స్థలంలో ప్రజలు రోడ్లు వేశారు. వీటిని దున్ని పంట పొలాలుగా మార్చారు. అమరవీరుల స్థూపాలు కట్టారు. భూస్వాముల ధాన్యాగారాల నుండి వేలాది బస్తాల ధాన్యాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని పంచుకున్నారు. రజాకార్లను పట్టుకుని, బహిరంగంగా విచారించి, శిక్షలు విధించారు. అయితే ప్రజలకు మరో చేదు నిజం ఎదురయింది. నిజాం పోలీసులనూ, రజాకార్లనూ, భూస్వాములనూ రక్షించటానికి భారత ప్రభుత్వ సైన్యం కదలి వచ్చింది. సైన్యం తుపాకులతో ప్రజలనూ, కమ్యూనిస్టులను చంపింది. ఇక్కడ వారి పాత్ర స్పష్టమే.

భారత ప్రభుత్వ సైన్యం నిజాం పోలీసులనూ, రజాకార్లనూ తప్పించి, భూస్వామ్య విధానాన్ని, నిరంకుశ పాలనను రక్షించేందుకు పూనుకుంది.

తెలంగాణా ప్రజా సాయుధ పోరాటాన్ని విరమించి 47 సంవత్సరాలయింది. అయినా భారత ప్రజలందరి హృదయాలలో అది జీవించే వుంది. అనుభవాలు, గుణపాఠాల రూపంలో అది జీవించే వుంటుంది. 1951లో దానిని విరమించిన 15 సంవత్సరాలకు, నక్సల్బరీ, శ్రీకాకుళం, దేబ్రా - గోపి వల్లభపూర్, ముషాహిరి, లఖింపూర్ ఖేరీ, ఖమ్మం, వరంగల్, తూర్పుగోదావరి తదితర ప్రాంతాలలో రైతాంగ విప్లవోద్యమ రూపంలో పునర్దర్శనమిచ్చింది. వీరోచిత తెలంగాణా ప్రజలు

చూపిన పంథా నేటికీ భారతదేశ పీడిత తాడిత ప్రజల పంథాకు వెలుగు నింపుతున్నది. అద్వానీలు, అతని వంటి గణాచారులు విషం కక్కుతూ కమ్యూనిస్టులపై నిండా ప్రచారం సాగిస్తున్నారంటే, ప్రజా విప్లవమంటే వారికి పుడుతున్న భయాన్ని దాచుకోజూస్తున్నారు. అయితే చరిత్ర అంతిమ తీర్పు నుండి వారు తప్పించుకోలేరు. ప్రజల నుండి కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులను వేరు చెయ్యలేరు. నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి నాయకత్వ మొహించకుండా నిలువరించలేరు★

బిజెపి నాయకుల హంతక చర్యకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఖండన

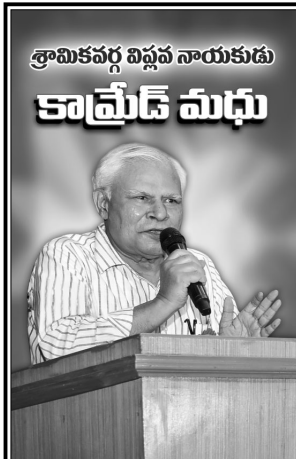
ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని లఖింపూర్-ఖేరి జిల్లాలోని టికోనియా ప్రాంతంలో నీచమైన ఓ హటాత్ ఘటనలో ఐదుగురు రైతులు హత్యగావించబడ్డారు. కేంద్ర హోంశాఖ సహాయమంత్రి అజయ్ మిశ్ర తెని కొడుకు అశిష్ మిశ్ర, హెలిపాడ్ వద్ద శాంతియుతంగా నిరసన తెలిపి వెళ్ళిపోతున్న రైతులపైకి వేగంగా మూడు వాహనాలను పోనిచ్చాడు. అలాగే వారు ఎస్కెఎమ్ నాయకుడు తేజిందర్ సింగ్ విర్క్ ను లక్ష్యంగా చేసుకొని అతనిపైకి ఓ వాహనాన్ని నడపటానికి ప్రయత్నించారు. అశిష్ మిశ్ర తెని, అతని బృందం కాల్పులు కూడా జరిపారు. ఈ కాల్పులలో ఒకరు మరణించారు. ఇంకా 12 నుండి 15 మంది గాయపడ్డారు. వారందరినీ ఆసుపత్రులకు తరలించారు.

బరితెగించి సాగించిన ఈ అనాగరిక దాడి - రైతాంగ ఉద్యమాన్ని అణచివేయటానికి ఉత్తరప్రదేశ్ మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వాల ఓ లోతైన కుట్రను వెల్లడి చేస్తోంది. 3వ తేదీన జరిగిన ఈ ఘోరమైన ఘటన - ప్రజల డిమాండ్లను పట్టించుకోకుండా నరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం బడా కార్పొరేట్ల, బహుళజాతి కార్పొరేషన్ల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించటానికి, ఎంత దూరమైనా పోతుందనే సందేశాన్ని ఇస్తోంది. అయితే నరేంద్ర మోడీ ప్రభుత్వం రైతాంగ డిమాండ్లకు తలోగ్గేలా లేదు. ఈ విషాద, ఆందోళనకర పరిస్థితులలో మొత్తం దేశవ్యాప్త ప్రజానీకం, రైతాంగ పక్షాన నిలుస్తోంది.

బిజెపి నాయకుల ఈ హంతక చర్యను సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఖండిస్తోంది. మరణించిన రైతులకు వినమ్రంగా జోహార్లర్నిస్తోంది. పట్టపగలే రైతులను క్రూరంగా హత్యగావించటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ప్రజలంతా తమ గొంతు విప్పాలని, ఈ విషాదకర పరిస్థితిని సమరశీల ఉద్యమంగా మలచాలని పిలుపునిస్తోంది.

కోల్ కతా
4-10-21

విశ్వం
ప్రధాన కార్యదర్శి
సిపిఐ(ఎం-ఎల్)



సిపిఐ(ఎం.ఎల్) ప్రచురణ త్రామికవర్గ విప్లవ నాయకుడు కామ్రేడ్ మధు

పేజీలు : 200

విరాళం : రు. 100/-

కాపీలకు : మైత్రీబుక్ హౌస్

జలీల్ వీధి, కారల్ మార్ట్ రోడ్, విజయవాడ-2

భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ మానిఫెస్టో

(01-12-1926న గౌహతిలో జరిగిన జాతీయ కాంగ్రెస్ మహాసభకు, భారత కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ ఈ మానిఫెస్టోను సమర్పించింది.)

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ జాతీయోద్యమంలో చిత్తశుద్ధి కలిగిన భాగస్వామిగా వుంది. వుండి గూడ ఆనాటి జాతీయ వుద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న జాతీయ కాంగ్రెస్ వైఖరులతో సుదీర్ఘకాలం సంఘర్షణ పడింది. ఒకవైపు బ్రిటీష్ పాలకుల తీవ్ర నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొంటూనే జాతీయోద్యమంలో నిర్విఘ్నమైన కార్యక్రమాన్ని, లక్ష్యాలను దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడుతున్న ప్రజలముందు వుంచింది. జాతీయోద్యమ లక్ష్యంతోపాటు స్పష్టమైన కార్యక్రమం ప్రకటించకపోవడం గురించి నిలదీసింది. డోమీనియన్ స్టేటస్ గురించి, పరిమితమైన హక్కులతో సరిపెట్టుకోవడానికి చూస్తున్న కాంగ్రెస్ నాయకత్వం గురించి, బూర్జువావర్గ ద్రోహబుద్ధి గురించి హెచ్చరించింది. బూర్జువా జాతీయవాద కార్యక్రమంలో పెట్టుబడిదారుల, భూస్వాముల ప్రయోజనాలు మాత్రమే కలిగివుంటూ దేశానికి ఎలా ద్రోహం చేస్తున్నారో వివరించింది. దేశ సంపూర్ణ స్వరాజ్యం అన్నది కేవలం నినాదంతో సరిపెట్టే అంశం కాదని, దేశ ప్రజల స్వాతంత్ర్యం అంటే ఏమిటో స్పష్టపరిచింది. డిసెంబర్ 1, 1926 నాడు విడుదల చేసిన ఈ జాతీయోద్యమ కార్యక్రమ ప్రకటన విశాలమైన భారతదేశంలో ప్రజలందరి ప్రయోజనాల కోసం పనిచేసే ప్రజల పార్టీ కావాలని, అలాంటి పార్టీ సాధించాల్సిన మౌలిక లక్ష్యాలను ప్రజల ముందుంచింది. 'దున్నేవానికే భూమి' అన్న సూత్రం దేశవ్యాప్తంగా అమలు కావాలని, భూమి, ఆహారం, విద్య నినాదాలతో పోరాడాలని ప్రజలకు పిలుపునిచ్చింది. రష్యాలో విజయవంతమైన విప్లవం, అది సాధించిన లక్ష్యాల ప్రభావం, ప్రజలు సాధించుకోవాల్సిన ప్రజాతంత్ర లక్ష్యాల స్వభావం ఈ కార్యక్రమంలో మనకు స్పష్టంగా కనబడుతుంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్వహించిన ఆనాటి చారిత్రక కర్తవ్యాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి, అధ్యయనం చేయడానికి ఈ ప్రకటన ఉపయోగపడుతుంది. 5-8-21 'జనశక్తి' సంచికలో ఈ 'మానిఫెస్టో'లోని 'జాతీయోద్యమం' అనే ఛాప్టర్ ఒక్కటే అందించాము. ఈ సంచికలో 'మానిఫెస్టో' పూర్తిపాఠం అందిస్తున్నాము.

జాతీయ కాంగ్రెస్ మహాసభ జరగడానికి ముందు జాతీయోద్యమం చాలా నిరుత్సాహకరమైన పరిస్థితిలో ఉంది. 1920-21 నాటి ఉద్యమ పరిస్థితులలో ప్రజలు ఎంతో ఉత్సాహంగా, వీరోచితంగా జాతీయోద్యమంలోకి దూకడానికి కాంగ్రెస్ ఎప్పుడెప్పుడు పిలుపునిస్తుందా అని ఎదురు చూసేవారు.

ఈరోజు కాంగ్రెస్ పార్టీ నామమాత్రంగా ఉనికిలో ఉంది, చాలా బలహీనంగా ఉంది. పలు చిన్నా చితకా పార్టీలు కాంగ్రెస్ స్థానాన్ని ఆక్రమించడానికి సిద్ధంగా కాచుకొని ఉన్నాయి. జాతీయవాదం, నిజమైన స్వాతంత్ర్యం కోసం వీరోచిత పోరాటం అన్నీ మతోన్మాదం అనే ఉప్పెనలో కొట్టుకుపోయాయి. భారత రాజకీయ ముఖచిత్రం ఊకదంపుడు ఉపన్యాసాలు, వ్యర్థ ప్రసంగాలుగా మారిపోయింది. అర డజనుకు పైగా కుహనా పార్టీలు ఒక దానిపై మరొకటి దుమ్మెత్తి పోసుకోసాగాయి. ప్రతి పార్టీ జాతికి ప్రాతినిధ్యం వహించాలనే. కానీ ఒక్కటి కూడా జాతికి అత్యవసర ప్రాధాన్యతలు ఏమిటని గానీ, వాటిని ఎలా సాధించాలని గాని ఆలోచించిన పాపాన పోలేదు. వాటన్నిటి లక్ష్యం ఒక్కటే, శాసనసభలో వీలైనన్ని ఎక్కువ సీట్లు సంపాదించడం.

బలహీనమైన శాసనసభల డొల్లతనం గురించి వాటికి తెలిసినా, వాటిలో ప్రవేశించడానికి

విపరీతంగా పాటు పడ్డాయి. నిజమైన ప్రజా ప్రాతినిధ్యం, తగిన సామర్థ్యం కొరవడిన ఆ సంకుచితమైన శాసనసభల ద్వారా స్వాతంత్ర్య సాధన సాధ్యం కాదన్న విషయం వారు మరచిపోయారు. జాతీయ స్వాతంత్ర్యం కోసం బాగా పోరాటం చేయటం, ఇతర అనేక శక్తివంతమైన, ప్రభావశీలమైన ఆయుధాలకు సహాయకంగా తోడ్పడ గలుగుతుందనే అంశాన్ని వారు మరచిపోయారు.

శాసనసభలు ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించడంలేదు

ఇప్పటి శాసన సభలు జాతీయ పార్టీల లక్ష్యం ఏదైతే ఉందో, దానిని అవి సొంతం చేసుకోగల సామర్థ్యం గానీ, చేప గానీ వాటికి లేవు. వాటిని చేతకానివి అని ఎందుకంటున్నామంటే, అవి ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించడం లేదు కనుక. అలా ప్రాతినిధ్యం వహించలేనినాడు అవి శక్తివంతంగా ప్రజల ఆకాంక్షలను వ్యక్త పరచలేవు. గత రెండు సంవత్సరాల అనుభవాలను బట్టి చూస్తే ఇది చాలా వాస్తవమని తేటతెల్లం అవుతుంది. స్వరాజ్ పార్టీ కౌన్సిళ్ళ లోనికి ప్రవేశించడం, వాటిని నాశనం చేయడానికి అన్నట్లు కనిపిస్తోంది. అయితే వాస్తవానికి జరిగింది ఏమిటంటే ఈ బూటకపు (సూడో) పార్లమెంటరీ వ్యవస్థలో, కుట్రలు కుతంత్రాలతో నడిచే వ్యవస్థలో

ఇరుక్కొని నాశనం అయ్యింది స్వరాజ్ పార్టీయే. తాను తీసుకున్న గోతిలో తానే పడింది.

పరిస్థితులు తేటతెల్లంగా కనబడుతున్నప్పటికీ, 1919 సంస్కరణల ఫలితంగా ఏర్పడిన శాసన సభల ప్రాతినిధ్యరహిత స్వభావాన్ని గురించి కొన్ని వాస్తవాలు చెప్పుకోవటం ఉపయోగం. ఇటువంటి దయనీయమైన పరిస్థితులలోనున్న పార్లమెంటరీ వ్యవస్థ జాతీయోద్యమాన్ని ఎంతగా బలహీన పరుస్తుందో చెప్పవలసిన అవసరముంది. బర్మా మినహా మొత్తం బ్రిటీషు ఇండియా జనాభా 221,500,000 (సుమారుగా). 1918-19 మధ్య కాలంలో ఓటు హక్కు కల్పించే నిమిత్తం బ్రిటీషు వారు వేసిన సౌత్ బరో కమిటీ పైన తెల్పిన జనాభాలో కేవలం 50,00,000 మందికి మాత్రమే ఓటు హక్కు ఇవ్వనున్నట్లు నివేదిక ఇచ్చింది. అంటే ఈ సంస్కరణల ద్వారా మొత్తం జనాభాలో 2.2 శాతం ప్రజలకే ఓటు హక్కు కల్పించదలచు కున్నారు. అంటే శాసన మండళ్ళు అన్నీ తమ తమ సేవలను ఈ అతి స్వల్ప జనాభాకు అందిస్తే చాలు. వీరికి మాత్రమే శాసన మండళ్ళు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి. కనుక మిగిలిన 97.8 శాతం జనాభాకు ఓటు హక్కు లేనందున వారి గోడు పట్టించుకునే నాధుడు ఎవడూ లేనట్టే.

జాతీయోద్యమ విధానాలు, కార్యక్రమం ప్రధానంగా శాసన మండళ్ళలోకి ప్రవేశించడమే

అయినప్పుడు, వాటి సామాజిక పునాది ఎంత బలహీనంగా ఉందో ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు. శాసన మండళ్ళలో వీలైనన్ని సీట్లు సంపాదించడం కోసం దేబిరించుకునే ఈ కుహనా పార్టీలు సామ్రాజ్యవాద శక్తితో తలపడగలవా? ఇంత బలహీన స్థితిలో ఉన్నప్పటికీ ప్రజలకు ఏ మాత్రమూ ప్రాతినిధ్యం వహించని ఈ శాసన మండళ్ళే దేశ రాజకీయాలకు కేంద్రంగా నిలిచాయి. దాని ఫలితంగా ఈ అప్రాతినిధ్య పార్టీలన్నీ జాతీయోద్యమాన్ని సామాన్య ప్రజా సమాహానికి దూరం చేసాయి. ఫలితంగా ఉద్యమానికి పోరాడే శక్తి, ఆసక్తి రెండూ నశించాయి. సామ్రాజ్యవాదంతో తలపడకుండా రాజీ బేరానికి వచ్చేసి, దానిచే అవమానాల పాలు కాకుండా ఉంటే చాలుననే ఒక సాధారణ అంగీకారానికి ఈ పార్టీలు వచ్చాయి. పరస్పర నిందారోపణలు చేసుకోవడం, తీవ్ర నిరసనల ద్వారా దేశభక్తిని ప్రదర్శించడం వంటి చర్యల ద్వారా దేశ పరిస్థితిలో అవసరమైన మార్పులు తీసుకురాలేం అని వారు భావించారు.

జాతీయ బూర్జువా పార్టీల మధ్య సిద్ధాంత పరమైన విభేదాలు లేవు

శాసన మండళ్ళలో నిజమైన ప్రాతినిధ్యం లేదనే విమర్శ జాతీయ స్థాయిలో అతి అరుదుగా వినిపించేది. అటు జాతీయ కాంగ్రెస్ పార్టీ గానీ, దానితో కలిసి ఉన్న లేదా బయట నున్న పార్టీలు గానీ ఏనాడూ సార్వత్రిక ఓటు హక్కు గురించి చర్చ తీసుకురాలేదు, ఎటువంటి ప్రచారమూ చేపట్టలేదు. మొదట్లో జాతీయ కాంగ్రెస్ పార్టీ 1919 సంస్కరణల ద్వారా ఏర్పడిన కౌన్సిల్లను బహిష్కరించింది; అది - వాటి ప్రాతినిధ్యరహిత స్వభావానికి నిరసనగా కాదు; తనకు తగినంత అధికారం దఖలు కానందువల్ల మాత్రమే. దేశ వ్యాప్తంగా వ్యక్తమైన ఒక సాధారణ డిమాండ్ ఏమిటంటే ప్రభుత్వం ఏ 2.2 శాతం మందికైతే ఓటు హక్కు కల్పించిందో, వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించడం చేస్తే చాలునని. ఇదే స్వయం పాలనగా పరిగణింపబడుతుంది. ఓటు హక్కు కలిగిన స్థానిక మైనారిటీలు, మధ్య, ఉన్నత వర్గాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న శాసన మండళ్ళ ప్రాతినిధ్యంతో కొనసాగినట్లయితే, బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాద రాజకీయ ఆధిపత్యం, ఆర్థిక దోపిడీలను వారు నిరాఘాటంగా కొనసాగించుకోవచ్చు.

1925వ సం॥లో జాతీయోద్యమం చీలికలు పేలికలుగా అయిపోయింది. జాతీయ కాంగ్రెస్ లో కుమ్ములాటల ఫలితంగా అది ఒకరి పట్ల మరొకరు ద్వేషించుకునేలా రెండు వర్గాలుగా విడిపోయింది. కానీ ఆ పార్టీల మధ్య సైద్ధాంతికంగా చూసినప్పుడు

పెద్దగా విభేదించుకున్నది లేదనే చెప్పాలి. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదానికి ఊడిగం చేస్తూ స్వయంపాలన చేస్తున్నాం అనిపించుకుంటే చాలుననే కార్యక్రమానికే వారు పరిమితమయ్యారు. వాటి వాటి తక్షణ కోరికలు కూడా ఒకటే.

సాంప్రదాయవాదులైన స్వరాజ్ పార్టీ నాయకులకు, పార్టీలో వారిని విభేదించే వారికీ గల అభిప్రాయ భేదాల వలన పరిస్థితి అంతా గందరగోళంగా తయారయింది. పార్టీలోని సాధారణ సభ్యులు సాంప్రదాయాలను పట్టుకుని వేలాడుతూ, అనవసర పట్టింపులకు పోతున్న నాయకత్వపు పెదధోరణులను పసిగట్టలేకపోయారు. ఇంతకీ ఈ రెండు పార్టీలు ఒకే ఒక అంశంపై విభేదించుకుంటున్నాయి - ఏ షరతు పై జాతీయ వాదులు అధికారాన్ని అంగీకరించాలా అని. మూడు సం॥ల క్రితం బహిష్కరించినప్పటికీ, సూత్రప్రాయంగా ప్రస్తుత రాజ్యాంగ పరిధిలోనే అధికారాన్ని పొందటానికి అంగీకారంగా వున్నారు.

మదన్ మోహన్ మాలవ్యతో సెప్టెంబర్ 15న మోతీలాల్ నెహ్రూ సంప్రదింపుల సందర్భంగా ఆయన ఇలా అన్నాడు : “కాన్స్టర్ కాంగ్రెస్ లో చేసిన ప్రతిపాదనలోని సూత్రాలకు, విధానాలకూ అందరూ కట్టుబడి ఉండాలి”. కానీ రెండే రెండు రోజుల తరువాత సంప్రదింపులు విఫలం కావడంతో స్వరాజ్ పార్టీ కేంద్ర పత్రిక తన సంపాదకీయంలో ఇలా పేర్కొంది :

“కాన్స్టర్ కాంగ్రెస్ లో చేసిన విధానాల మార్పు దేశానికి అవసరమా, కాదా అనేది ఎన్నికల ఫలితాలను బట్టి ఉంటుంది. స్వరాజ్ పార్టీ కూడా ఒక నూతన పాలసీని రూపొందించాల్సిందిగా కాంగ్రెస్ ను కోరవచ్చు. అది కూడా ఎన్నికైన ప్రభుత్వం కోరుకుంటేనే”. (సెప్టెంబర్ 17, ఫార్వార్డ్)

ఈ పరిణామాలన్నీ పరిశీలించి చూసినప్పుడు రెండు పార్టీల మధ్య ప్రాథమికమైన లేదా సిద్ధాంత పరమైన భేదాలు ఏమున్నాయి అనిపిస్తుంది. ఓటు హక్కు కలిగిన కేవలం 2.2 శాతం మంది కోరుకుంటే అవి తమ విధానాలను, సిద్ధాంతాలను పక్కన పెట్టేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ఈ అతి స్వల్ప సంఖ్యకుల కోసం మెజారిటీ ప్రజల (అణగారిన వర్గాల) ఆశలను, కోరికలను పక్కన పెట్టేయదలచుకున్నాయి. స్వతంత్రులు ఎన్నికలకు ముందే బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదంతో నూతన విధానాలు, పద్ధతులపై ఒక ఒప్పందానికి రావాలని అనుకున్నారు. అయితే స్వరాజ్ పార్టీ వారు సందర్భానుసారంగా నిర్ణయం తీసుకోవాలను కున్నారు. ఈ పత్రం రాస్తున్న సమయానికి ఎన్నికల ఫలితాలు పూర్తిగా వెలువడలేదు. అంతేకాదు స్వరాజ్ పార్టీ ఈ ఎన్నికలలో ఘోరంగా దెబ్బ తింటుందని ముందుగా నిర్ధారణ చేయబడింది.

ఏ నియోజకవర్గంలోనూ వారికి తమ సంప్రదాయ సిద్ధంగా వస్తున్న వ్యూహాలను అమలు చేయడానికి తగినంత మెజారిటీ లభించలేదు. అందువలన వారు తమ వ్యూహాన్ని మార్చుకొని, గౌహతి కాంగ్రెస్ లో కాన్స్టర్ నిర్ణయాలను తిరగదోడతారు. వారి ప్రయత్నమంతా మైనారిటీ సంఖ్యకులైన ఉన్నత, మధ్యతరగతి వర్గాల ప్రయోజనాల కోసం జాతీయ కాంగ్రెస్ వారితో రాజకీ రావడం.

గౌహతి కాంగ్రెసులో బూర్జువాల కపట రాజకీయాలు విఫలమైతే, తాము తప్పక భారత ప్రజల్ని నడిపించే అధినాయకత్వ స్థానానికి తిరిగి చేరుకుంటామని జాతీయ కాంగ్రెస్ కేంద్ర నాయకులు బలంగా చెప్పారు. ఇది సాధించాలంటే సాధారణ ప్రజానీకాన్ని పెద్దఎత్తున సమీకరించి విప్లవ జాతీయవాదం వైపుగా నడిపించాలి.

స్వరాజ్ పార్టీలో అంతర్గత విభేదాలు

బూర్జువా నాయకులు ఒకరొకరుగా స్వరాజ్ పార్టీని విడిచి వెళ్ళిపోయారు. కానీ విచారించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే అప్పటికీ పార్టీలో బూర్జువాలదే పై చేయిగా ఉంది. వామపక్ష ప్రతిపక్షం ప్రమాద కరమైన సబర్బత్తి ఒప్పందం చేసుకోకుండా పార్టీని ఆపగలిగింది. అయినప్పటికీ బూర్జువాలను బహిరంగంగా ఎదిరించగలిగే సత్తా పార్టీకి లేకపోయింది. ఏదేమైనప్పటికీ స్వరాజ్ పార్టీ సామ్రాజ్యవాదంతో రాజీ పడటాన్ని వదులుకోకుండా, బూర్జువాలతో పూర్తిగా విడగొట్టుకోకుండా అది ప్రజల పార్టీగా మనుగడ సాగించలేదు. అంతేకాదు జాతీయ పోరాటానికి నాయకత్వం వహించలేదు కూడా.

నాయకత్వానికి, శ్రేణులకూ మధ్య నిరంతర విభేదాలే స్వరాజ్ పార్టీ ప్రధాన బలహీనత. పార్టీ విధానాలు కార్యక్రమాలు పెట్టుబడిదారుల మరియు భూస్వామ్య వర్గాల ప్రయోజనాల కొరకే రూపొందించబడుతున్నాయి. కానీ పార్టీ శ్రేణులలో అత్యధికులు బదుగు, బలహీనవర్గాల నుండి వచ్చినవారే. ఉన్నత వర్గాల బూర్జువాల ప్రయోజనాలకే నిరంతరం పార్టీ కొమ్ము కాసింది. బయటకు మాత్రం ఉద్యమకారుల వైపు ఉన్నట్టు కనిపిస్తూ వారిని వంచనకు గురి చేసింది. అయితే ఈ వంచన లేదా బయటకు కనిపించే తప్పుడు స్వరూపం ఒకవైపు బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదానికి, మరొక వైపు ఉన్నత వర్గాల వారికీ హానికరంగా పరిణమించింది. పార్టీ ధోరణి సంబంధాలను నిలుపుకొనేలా కాకుండా త్రుంచుకొనేలా మారిపోయింది. పార్టీ బూర్జువాలను వదిలించు కోవాలి లేదా ఉన్నత, మధ్యతరగతి వర్గాల ఓట్లనైనా వదులుకోగలగాలి. అప్పుడే అది ప్రజల పార్టీగా మనగలుగుతుంది. కానీ పార్టీ ఉనికి పార్లమెంటరీ విధానం పైననే ఆధారపడి ఉన్నందున

మొదటి పని ఆచరణ సాధ్యం కాదు. ప్రజలతో సన్నిహిత సంబంధాలను నెరవేడడం ద్వారానే పెట్టె బూర్జువావర్గం స్వరాజ్ పార్టీకి జాతీయ ప్రాధాన్యతను కల్పించింది. కానీ వీరిలోని అధిక శాతం ప్రజలు పార్టీకి తమ ఓట్ల ద్వారా మద్దతు నివ్వలేదు. విప్లవోద్యమం నడపాలంటే పార్టీకి సామాన్య ప్రజల అండదండలు సంపూర్ణంగా ఉండాలి. ఎప్పుడైతే ఒక పార్టీ పూర్తిగా పార్లమెంటరీ విధానంపై ఆధారపడిపోయిందో దానికి జాతి కంటే కూడా ఓటర్లే ప్రథమ ప్రాధాన్యత అవుతారు. ఇప్పుడున్న ఓటర్ల వర్గం ఏ పార్టీ అయినా సరే పెట్టుబడిదారుల, భూస్వామ్య వర్గాల డిమాండ్లను లేదా ప్రయోజనాలను నెరవేర్చిన పక్షంలోనే ఓట్లను పొందగలుగుతారు. ఈ వర్గం ప్రయోజనాలు ఖచ్చితంగా జాతి ప్రయోజనాలతో విభేదిస్తాయి. తత్ఫలితంగా బడుగు వర్గాల ప్రజలు తప్పనిసరిగా నష్టపోతారు.

సరిగ్గా ఎన్నికలు జరగడానికి ముందు ఈ అంశమే పార్టీలో ప్రధాన వైరుధ్యంగా ఉంది. పార్టీలో ఇప్పటికీ ఆధిపత్యం చలాయిస్తున్న బూర్జువా నాయకులను ఈ విషయంపై స్పష్టత నివ్వవలసిందిగా పట్టుబట్టారు. కక్కలేక మింగలేక అన్నట్టు అయ్యింది వాళ్ళ పరిస్థితి. వాళ్ళపై ఎంతో విశ్వాస ముంచిన దిగువ మధ్య తరగతి ఓట్లను వదులుకోవాలి లేదా ప్రజలను తప్పుదారి పట్టించి బహిరంగంగా పెట్టుబడిదారుల, భూస్వామ్య వర్గాల తరపున మాట్లాడాలి. కనుక సూటిగా ఏమీ చెప్పలేక సమాధానం దాటవేశారు. కుతర్కంతోను, శ్రేణుల మధ్య అనవసర విభేదాలు సృష్టించడం ద్వారానూ పార్టీని వంచించారు. వాస్తవానికి వాళ్ళు పార్టీనే కాదు యావత్తు జాతినే మోసగించారు. పార్టీ భవిష్యత్తును శాసన మండళ్ళ ఎన్నికల ఫలితాలకు ముడిపెట్టడం వారి ప్రధాన ఉద్దేశ్యం. ఇది ప్రజల సార్వభౌమాధికారాన్ని అంగీకరించకపోవడమే. వారి స్వంత పార్టీ (స్వరాజ్)నే కాకుండా జాతీయ కాంగ్రెస్ ను కూడా బ్రిటీష్ వారి కృపకు పాత్రులైన ఓటర్ల (2.2 శాతం గాళ్ళు) ప్రయోజనాలకు పనిముట్లుగా వాడదలచుకున్నారు.

కార్యక్రమంలో మార్పు చేయక తప్పదు

తన కార్యక్రమ పంథాను మార్చుకొనకపోతే స్వరాజ్ పార్టీ బూర్జువాల భల్లూక పట్టు నుండి తప్పించుకొనడం కష్టం. ఆ కొత్త పంథా అధిక సంఖ్యాకులైన సామాన్య ప్రజల ప్రయోజనాలను ప్రతిబింబించేదిగా, స్వాతంత్ర్య సంపాదనకు వారిని విప్లవోద్యమం వైపుగా నడిపించి, నాయకుల నిజాయితీని పరీక్షించేదిగానూ ఉండాలి. వీరు పార్టీని తమ గుప్పెట్లో పెట్టుకున్న

బూర్జువాల పక్షాన రహస్యంగా చేరి ఈ నూతన కార్యక్రమాన్ని ఖచ్చితంగా అమలు చేయాలి లేదా ఇంతకు ముందే పార్టీని విడిచి తమకు ఆదర్శ ప్రాయంగా నిలిచిన నాయకుల మాదిరిగానే వీరు కూడా పార్టీకి తిరిగిదకాలు పలకాలి.

బూర్జువా జాతీయవాదమే స్వరాజ్ పార్టీ కార్యక్రమం. వాస్తవికంగా, వాళ్ళకు కార్యక్రమం పట్ల ఒక స్పష్టత అనేదే లేదు. ఉదాహరణకు గయ కాంగ్రెస్ లో వారి పార్టీ నియమావళిని రూపొందించుకున్న సందర్భంగా సి.ఆర్.దాస్ ఇలా చెప్పారు :

“స్వాతంత్ర్యాన్ని ఖచ్చితంగా నిర్వచించడం కష్టం. ఏ రకమైన ప్రభుత్వ వ్యవస్థతోనూ దానిని గందరగోళపరచలేం. అది ఒక జాతి చరిత్రనంతటినీ సందర్శించుకుంటూ, ఆ జాతి యావత్తు చేసే ఒక సహజమైన వ్యక్తీకరణ.”

ఈ వివరణను ఎవరు విన్నా ఖక్కున నవ్వుతారు. ఎందుకంటే అది అంత అస్పష్టంగా, ఏదో గూడాడ్లం ధ్వనించేలా ఉంది. దాస్ ఫరీద్ పూర్లో ప్రభుత్వానికి సంబంధించిన ఒక పదవిలో రెండున్నర సం॥లు ఉన్నప్పటికీ (ఈ సమయంలోనే ఆయన స్వాతంత్ర్యాన్ని ఒక అనిర్వచనీయమైన, అభౌతిక విషయంగా నిర్వచించాడు) జాతీయ పోరాటంలో పాల్గొన్న మంచి నాయకులను తన అనుయాయులుగా మలుచుకోలేకపోయాడు. అంతేకాదు ఫరీద్ పూర్ సభలో స్వరాజ్యం అంటే బ్రిటీష్ వారి ఆధిపత్యం కింద స్వయం ప్రతిపత్తిని అనుభవించడమే అని నొక్కి పలికాడు. ముందు చూపుతో సభ్యులలో పార్టీ పట్ల ఒక ఆరాధనా భావం కలిగేలా చేసి, అంటే సభ్యులను నిస్సేజంగా మార్చి స్వాతంత్రం - ‘ఒక జాతి చరిత్రను సందర్శిస్తూ ఆ జాతి జనులు చేసే ఒక సహజ వ్యక్తీకరణ’ ఎట్లా అవుతుందని ప్రశ్నించలేని విధంగా నిర్వీర్యం చేసింది.

జాతి కోరుకున్నది బ్రిటీష్ వారి మోచేతి కింది నీరు తాగడం కాదు. మరోలా చెప్పాలంటే బ్రిటీష్ వారి పెత్తనం కింద స్వయం ప్రతిపత్తిని అనుభవించడం కాదు. అది బూర్జువాలు కోరుకునేది. ఫరీద్ పూర్ సభలో దాస్ స్వయం ప్రతిపత్తిని గూర్చి ఇలా చెప్పవలసి వచ్చింది :

1. అది మనకు భౌతిక (వస్తు రూపేణా) ప్రయోజనాన్ని కలిగిస్తుంది 2. మనకు సంపూర్ణ రక్షణనిస్తుంది 3. స్వాతంత్ర్యానికి ఉండాలన్న అన్ని అవకాశాలను కల్పిస్తుంది.

స్వయం ప్రతిపత్తి వలన ప్రయోజనం పొందేది ఎవరు? భారత బూర్జువాలు. సామ్రాజ్యవాదంతో చేసుకొనే ఒప్పందం భారత పెట్టుబడిదారుల అభివృద్ధికి హామీనిస్తుంది. రక్షించుకోవలసింది వున్నవారే; ఉన్నవారికే రక్షణ అవసరం. ఆ అవసరం

పెట్టుబడిదారులకు, భూస్వామ్య వర్గాలకే ఉంటుంది. ఎందుకంటే కార్మికుల, కర్షకుల విప్లవం వచ్చి, ఎక్కడ వారు తమ సంపదలను స్వంతం చేసుకుంటారోననేది వారి భయం. ఈ వర్గాలు శ్రమ చేసేవారిని దోచుకోవడం ద్వారానే తమ పబ్బం గడుపుకుంటూ ఉంటారు. ఒకవేళ విప్లవం గనుక వస్తే, బ్రిటీష్ వారి సహాయంతో విప్లవకారులను అణచివేసి తమ ఆస్తులను రక్షించుకోవడమే వారికి నిజమైన స్వాతంత్ర్యం. ఇదే స్వయం ప్రతిపత్తికి వారి అర్థం. స్వరాజ్ పార్టీ స్థాపకుడు ఆశించినదీ, సూత్రీకరించినది ఇదే. అంటే భారత బూర్జువాలు బ్రిటీష్ వారి సహాయంతో భౌతిక ప్రయోజనాలు పొందడం, దోపిడీదారుల హక్కులూ, అధికారాలూ కొనసాగడ మన్నమాట.

గయ కాంగ్రెస్ లో రూపకల్పన చేసి, ఆ వాదనపైనే నిలబడినంత కాలం, స్వరాజ్ పార్టీ ఖచ్చితంగా ఇతర జాతీయవాద పార్టీలకు, దానికి ఏమీ భేదం లేనట్లే. అది కూడా ఇతర పార్టీల మాదిరిగా ఉన్నత వర్గాల కొమ్ముకాయాల్సిందే. స్వయం ప్రతిపత్తి కూడా వారు ఊహించినట్లు ఉండదు. కేవలం అడిగినంత మాత్రాన సామ్రాజ్యవాదం ఉదారంగా ఇచ్చేయదు. చాలా కాలం పాటు సామ్రాజ్యవాదానికి సహకరిస్తూ, అది చేసే సంస్కరణలకు తలలుపుతూ ఊడిగం చేస్తేనే అది సాధ్యపడవచ్చు. జాతీయ బూర్జువాలు బ్రిటీష్ వారి నుండి రాజకీయ, ఆర్థిక రాయితీలు పొందడానికి వారికి ఊడిగం చేసే అవకాశం ఎప్పుడు వస్తుందా అని నక్కల్లా కాచుకు కూర్చున్నారు.

ఈ పరిస్థితులలోనే కాంగ్రెస్ పార్టీ గౌహతిలో సమావేశమయ్యింది. ఇప్పుడు పార్టీ తన గమ్యం 2.2 శాతం ఓటు హక్కుతో పాటు ఇతర హక్కులూ గల పెద్దల వైపా లేక 97.8 శాతం ఓటుహక్కు లేని దోపిడీ గురవపుత్తున్న బడుగుల వైపా అన్నది నిర్ణయించుకోవాలి. 98 శాతంగా ఉన్న బడుగులకు ఓటు హక్కు కల్పిస్తామంటూ బూటకపు నినాదాలిచ్చి, జాతీయోద్యమాన్ని క్రుంగదీయకుండా, జాతీయ కాంగ్రెస్ పేరు ప్రతిష్టలను మసకబార్చుకుండా వాస్తవంలో 2 శాతంగా ఉన్న పెత్తందార్లకు అవకాశాలు కల్పించడం ఎంతో కాలం సాగదు.

ముందు తెల్పిన విధంగా ఫార్మూల్డ్ ప్రతిక అభిప్రాయం, అదే విధంగా స్వరాజ్ పార్టీ ప్రకటనలూ ఎన్నికల ఫలితాలు వెలువడిన వెంటనే జాతీయ కాంగ్రెస్ విధానాలపై వత్తిడి కల్పిస్తాయి. కౌన్సిల్లో తమ సంఖ్యను పెంచుకునే అవకాశం ఏ మాత్రం లేని స్వరాజ్ పార్టీ కనీసం ఇప్పుడున్న స్థానాలనైనా నిలుపుకోగలిగితే అధికారాన్ని ఖచ్చితంగా అంగీకరిస్తుంది. గత

రెండున్నర సం॥లలో ఎదురైన ఘోరమైన వైఫల్యం అంతటా మరలా ఎదురు కాకపోవచ్చు. అందరూ ఊహిస్తున్న విధంగా వారికి ఈ ఎన్నికలలో ఓటమి తప్పనిసరి అయితే, వారు (స్వరాజ్ పార్టీ) తమ విధానాన్ని మార్చుకొని కాంగ్రెస్‌ను ఆశ్రయించి తమ దివాళాకోరు (బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదానికి లొంగిపోయి, వారితో మిలాఖత్ అయ్యే) విధానాన్ని అమలు చేయించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

జాతీయ కాంగ్రెస్‌కు తనను తాను రక్షించు కోవడానికి ఒకే ఒక మార్గం ఉంది.

మైనారిటీల (2.2 శాతం వారి) ప్రయోజనాలను పరిరక్షించ బూనుకున్న పార్టీల చేతిలో పనిముట్టుగా మారకుండా వారి విధానాలను, కార్యక్రమాన్ని తోసిరాజనడం. దానితో పాటు అసలైన ప్రజాస్వామిక పద్ధతిలో జాతీయ పోరాటాన్ని తలకెత్తుకోవాలి. దగాకోరు పార్లమెంటరీ విధానానికి బదులుగా ప్రజాభివృద్ధ్యాన్ని విప్లవోద్యమం వైపు నడిపించడం; సామ్రాజ్య వాదంతో రాజీ పడకుండా జాతి ప్రయోజనాల రీత్యా సాహసోపేతంగా, నిజాయితీగా పోరాటాన్ని నడపడం; కుట్రపూరిత విధానాలను అవలంబించే బూర్జువాల నాయకత్వం నుండి బయటపడి ప్రజలను చైతన్యపంతులను చేసే ప్రజాస్వామిక ప్రజల పార్టీ కిందికి రావడం.

మతపరమైన విభేదాలు

గత కొన్ని సం॥లుగా దేశంలో విద్వంసాన్ని సృష్టిస్తున్న మత విద్వేషాలను చూసి కోట్ల మంది దుఃఖిస్తూ ఉన్నారు. మతోన్మాదం ఎంతమాత్రం ప్రోత్సహించదగింది కాదు. మరలా దీనికి కూడా ప్రజల పార్టీయే పరిష్కారాన్ని కనుగొంటుంది. ఒకపక్క ఉన్నతవర్గాలు తమ హక్కులూ, ప్రయోజనాల కొరకు పోరాడుతుంటే, ప్రధాన మతాలు రెండూ ఒక ఉమ్మడి సమస్యను ఎదుర్కొంటున్నాయి. అదే దోపిడీ! ఒకే పని ప్రదేశంలో హిందూ, ముస్లిం కార్మికులు తమ చెమటను చిందిస్తున్నారు. రెండు మతాల రైతులూ పక్క పక్కనే శ్రమ చేస్తూ ఒక వైపు ధనాధ్య భూస్వాముల చేతిలోనూ, వేరొక వైపు వడ్డీ వ్యాపారుల చేతిలోనూ, ఇంకొక పక్క సామ్రాజ్యవాద దళారుల కబంధ హస్తాలలోను పడి నలిగి పోతున్నారు. ఒక ముస్లిం కార్మికునికి, తన యజమాని ముస్లిం అయినంత మాత్రాన అదనంగా చెల్లించడు. అదేవిధంగా ఒక హిందూ భూస్వామి తన మతానికే చెందిన కొలు రైతు నుండి శిస్తు తక్కువగా వసూలు చేయడు. యజమానులందరిదీ ఒకే స్వభావం ...దోపిడీ చేయడం!

ఇదే నియమం దోపిడీకి గురవుతున్న చిన్న స్థాయి మేధావులకూ, చిరు వ్యాపారులకూ, వృత్తి పనివార్లకూ వర్తిస్తుంది. దోపిడీకి గురవుతున్న

98 శాతం మంది ఒకే పరిస్థితిని అనుభవిస్తూ ఉండడం వలన వీరి మధ్య మత విద్వేషాలు కొనసాగడం ఇరుపక్షాలకూ మంచిది కాదు. వారి ఆర్థిక స్థితిగతులు, ప్రాధాన్యతలను గురించి వారికి అవగాహన కలిగించాలి. వారందరి ఉమ్మడి శత్రువుతో, దోపిడీ శక్తులతో పోరాడేలా వారిలో ధైర్యాన్ని నింపాలి. అప్పుడు వారు రోజురోజుకీ తీవ్రమవుతున్న మత విద్వేషాల పట్ల జాగరూకత వహించగలుగుతారు. అలా అని ఇదేదో రాత్రికి రాత్రి జరిగిపోయే పరిణామం కాదు. కానీ జాతీయోద్యమ పునాదులను బలహీనపరిచే ఈ మహమ్మారి మతోన్మాదాన్ని నిర్మూలించడానికి ఇంతకంటే వేరే మార్గం లేదు.

జాతీయోద్యమం బలహీనం కావడంతో మత విద్వేషాలకు మరింత ఆజ్ఞం పోసినట్లయ్యింది. జాతీయోద్యమాన్ని సరైన పంథాలో పట్టాలెక్కించి, ప్రజాభివృద్ధ్యాన్ని పోరాట మార్గంలో నడిపిస్తే విద్వేషాలకు కళ్ళెం వేయవచ్చు. రాజకీయ చైతన్యం దెబ్బతినేలా సహాయ నిరాకరణోద్యమం, ఖిలాఫత్ ఉద్యమం వంటివి మతోన్మాదాన్ని మరింత వేగంగా వ్యాప్తి చేసాయి. జాతీయోద్యమాన్ని లౌకిక పునాదులపై నడిపించడం ద్వారానే ఈ ఘోరమైన తప్పిదాన్ని సరిచేయగలుగుతాం. జాతీయవాదం పేరుతో ప్రజలను ఎక్కడికక్కడ చైతన్యపరచి తమ తక్షణ ఆర్థిక స్థితిగతులను చక్కదిద్దాల్సిందిగా నినాదాలివ్వాలి. కౌలు కాల పరిధి, భూమి శిస్తు, వినియోగ రుసుములు, వినియోగ సరుకుల ధరలు, వేతనాలు, పని పరిస్థితులు, ప్రాథమిక విద్య - ఇవన్నీ ప్రధాన అంశాలుగా ఉద్యమం సాగాలి. ప్రజల జీవితాలతో ముడిపడి ఉన్న ఈ ప్రతి ఒక్క అంశంపైనా ప్రజలకూ, ప్రభుత్వానికీ మధ్య ఎలాంటి సంబంధాలు ఉండాలో స్పష్టంగా తెలియాలి. అందువలన ఈ మార్గంలో ఉద్యమం నడిపితే అది మత ఉద్రిక్తతలకు దారితీయకుండా జాతీయోద్యమాన్ని బలపరుస్తుంది.

ప్రజాస్వామిక సూత్రాలు ఎన్నడూ మైనారిటీ (అల్పసంఖ్యాక) ప్రజల ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా పనిచేయవు. భారతదేశంలోని హిందూ, ముస్లింల మధ్య పరస్పర అపవిత్రాసాలకు చారిత్రక నేపథ్యం ఉంది. మత సమస్య అంటే మైనారిటీ మతస్తుల సమస్యే అనుకోవాలి. జాతీయ స్థాయిలో చర్చించాల్సిన ప్రధాన అంశాలలో 'దేశంలోని మైనారిటీల మైనారిటీ మతస్తుల రక్షణ' ఒకటి. జాతీయోద్యమం దీనికి హామీ ఇవ్వలేని పక్షంలో ఆ అవకాశాన్ని సామ్రాజ్యవాదం అందిపుచ్చుకొని దేశవ్యాప్తంగా మతోన్మాదాన్ని మరింత రగిలిస్తుందనడంలో సందేహం లేదు.

కొంతమంది హిందూ జాతీయ నాయకుల ప్రవర్తన, వారు చేసే ప్రకటనలూ ముస్లింల ద్వేషాన్ని మరి పెంచసాగాయి. దేశ సరిహద్దులను దాటిన దేశభక్తి కరడుగట్టిన హిందూ నాయకులు ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా చేపడుతున్న ప్రచారానికి మరింత ఊపునిచ్చినట్లయ్యింది. ఇరువైపులా జరుగుతున్న ఈ 'అతి'ని తగ్గించుకోవాలి. ప్రజలను గనుక వారి వాస్తవ ఆర్థిక స్థితిగతుల ఆధారంగా చైతన్యపరచినట్లయితే మతోద్రేకాలను చాలా వరకు తగ్గించవచ్చు. వర్గ విభజన రేఖలు సమాజ ఉపరితలాన్ని లోతుగా చొచ్చుకొనిపోయి విభజిస్తే, మత పరమైన విభజన రేఖలు కృత్రిమంగా గీయబడ్డాయి.

జాతీయ ప్రయోజనం మరియు వర్గ ప్రయోజనం

కొంత కాలం పాటు స్పష్టతగా ఉండిపోయిన మత విద్వేషాలు ఒక్కసారిగా పెచ్చరిల్లిపోవడం జాతీయోద్యమానికి తీవ్ర నష్టాన్ని చేస్తుంది. అయితే జాతీయోద్యమంలో ప్రస్తుతం వచ్చిన చీలికలకు ప్రాథమిక కారణం జాతీయ నాయకులలోని వివిధ వర్గ ప్రయోజనాల మధ్య ఏర్పడిన విభేదాలే. ఇతర దేశాలలోని పెట్టుబడిదారీ సమాజాల కంటే భారత సమాజం ఎక్కువ వర్గాలుగా విభజింపబడి ఉంది.

భారతదేశంలోని వివిధ వర్గాలతో బ్రిటీష్ వారు వివిధ రకాల సంబంధాలను నెరిపేవారు. జాతి ఒక విదేశీ శక్తిచే దోపిడీకి, పీడనకూ గురైంది. అయితే సామ్రాజ్యవాదం అన్ని వర్గాలనూ ఒకే విధంగా దోచుకోలేదు. ఎవరైతే తమ శ్రమతో సంపదలను సృష్టిస్తున్నారో, వారిని మాత్రమే తమ లక్ష్యంగా చేసుకున్నారు. దేశంలో 90 శాతంగా ఉన్న కర్షకులు, శ్రామికులే ఈ దోపిడీ, పీడనలకు గురైనవారు. దోచుకోవలసిన సొత్తు కోసమే సామ్రాజ్యవాదానికి, ఇక్కడి ఉన్నత వర్గాలకూ మధ్య వైరం. వీరితో పాటు స్థానిక పెత్తందార్లు, పెట్టుబడిదారులు కూడా ఈ వర్గాన్ని దోపిడీ చేసుకుంటూనే బ్రతికేస్తున్నారు. కానీ గుత్తాధిపత్యం వహిస్తున్న సామ్రాజ్యవాదం ఈ వర్గాలకు శ్రామికులను దోచుకొనే పూర్తి స్వేచ్ఛనివ్వలేదు. అలా అయితే వారి సంపద విపరీతంగా పెరిగిపోయి సామ్రాజ్యవాదానికి ఎదురు తిరిగే పరిస్థితి రావచ్చు. కర్షకులు, కార్మికులు సృష్టిస్తున్న సంపదలలో అధిక భాగం సామ్రాజ్యవాదుల జేబులను ఇబ్బడి ముబ్బడిగా నింపుతున్నాయి. భారత బూర్జువాలకు, దళారులకు స్వల్పమైన సంపద మాత్రమే దక్కుతోంది. ఇంత తక్కువ సంపాదనతో వారు తృప్తిపడలేకపోయారు. అంతిమంగా వారు కోరుకునేది ఈ దేశంలోని వనరులన్నిటి పైన వారి పూర్తి ఆధిపత్యం, ఎనలేని సంపదలు.

కాకపోతే బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఎదిరించకుండా దేశాన్ని తమ కనుసన్నలలోకి తెచ్చుకోలేమనే వాస్తవాన్ని జాతీయ బూర్జువాలు గుర్తించలేకపోయారు. అలా అని వారంతటా వారు ఆ పని చేయలేరు. సామాన్య ప్రజానీకం విప్లవోద్యమ బాట పట్టకుండా స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యాలను పొందడం కష్టం. స్వాతంత్రం కేవలం జాతీయ బూర్జువాలు పడుతున్న ఇక్కట్లకే వచ్చేయదు; అది రావడానికి కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితులు సానుకూలపడాలి. అంటే సామాన్య ప్రజానీకం యావత్తు ఉద్యమంలోకి దిగాల్సిందే. అదే సమయంలో దేశానికి తామే అధినేతలుగా, పాలకులుగా ఉండాలనుకుంటున్న జాతీయ బూర్జువాలు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ఆయుధాలు ఎక్కుపెట్టలేరు. అలా చేయడం ద్వారానే దేశంపై సామ్రాజ్యవాదుల పట్టు తొలగుతుంది. జాతీయ ప్రయోజనాలు - అంటే 98 శాతం ప్రజల ప్రయోజనాలను - ఉన్నతవర్గాల ప్రయోజనాల కోసం తిలీదకాలు ఇచ్చేసారు. దేశం మొత్తంపై ఆధిపత్యం వహించే ప్రయత్నం తమకు సాధ్యంకాని పని అని గ్రహించిన జాతీయ బూర్జువాలు భారత ప్రజలను సంయుక్తంగా దోచుకోవాలని సామ్రాజ్యవాదంతో ఒక ఒప్పందానికి వచ్చేసారు.

సామ్రాజ్యవాదం ఇటువంటి ఒప్పందానికి రావడానికి పలు కారణాలున్నాయి. మొట్టమొదటిది - సామ్రాజ్యవాదానికి పునాది అయిన పెట్టుబడిదారీ విధాన సాధారణ సంక్షోభంతో, సాంప్రదాయ వలసవాదం కొత్త మార్గాలు చేపట్టాల్సి వచ్చింది. రెండవది - జపాన్, జర్మనీ, అమెరికా తదితర దేశాలు ఇండియా మార్కెట్ కి పోటీనివ్వసాగాయి. ఆ పోటీని తట్టుకోవాలంటే కారుచౌకగా దొరికే శ్రమశక్తిని దోచుకోవాలి. అందువలన బ్రిటన్ దోపిడీ సాత్తుతో భారతదేశంలో పరిశ్రమలను స్థాపించాలని అనుకొంది. ఇక మూడవది - బ్రిటన్ లో ద్రవ్య నిల్వలు తగ్గిపోతుండడం వలన భారతదేశంలో పరిశ్రమలపై పెట్టుబడులు పెట్టడానికి వారు ప్రోత్సహించలేదు. నాల్గవది - ప్రపంచ యుద్ధానంతరం భారత ప్రజలలో రగిలిన స్వాతంత్ర్యోచ్ఛ్వాస, స్థానిక జాతీయ బూర్జువా వర్గాన్ని సామ్రాజ్యవాదం పట్ల మొగ్గటానికి నెట్టింది.

ఒక విదేశీ శక్తి ఎంతో కొంత స్థానికంగా మద్దతు పొందకుండా ఏ దేశమైనా ఎక్కువ కాలం పాలించడం కష్టం. స్థిరమైన పాలన కొనసాగించాలనుకుంటే, దానికి సరైన సామాజిక పునాది అవసరం. ప్రపంచ యుద్ధం జరిగే వరకూ రెండు సామాజిక అంశాలు బ్రిటీష్ వారి పాలనకు మద్దతునిచ్చాయి. అవి భూస్వామ్య విధానం మరియు కౌలుదారీ విధానం. ఎందుకంటే మెజారిటీ ప్రజలు ఈ రెండు వర్గాలకు చెందినవారే.

కనుక సామ్రాజ్యవాదానికి ఖచ్చితమైన సామాజిక పునాది ఉన్నట్టే. కానీ ఈ రెండు సామాజికవర్గాలూ బ్రిటీష్ ప్రభుత్వానికి ఒకే విధంగా మద్దతు తెలపలేదు. పూర్వదలిజం పూర్తి స్పృహతోనే తన మద్దతును ప్రకటిస్తే, కౌలుదారులు తమ స్వభావ సిద్ధమైన లొంగుబాటును తమకు తెలియకుండానే ప్రదర్శించారు. అయితే యుద్ధం మొదలైనప్పటి నుండి పరిస్థితి మారిపోయింది. అప్పటివరకు లొంగుబాటుతనాన్ని కనబరిచిన రైతాంగం కొంత అసహనానికి లోనయ్యారు. అప్పటి నుండి సందర్భానుసారంగా తమ అసహనాన్ని తిరుగుబాటు రూపంలో ప్రదర్శించడం మొదలుపెట్టారు. ఫలితంగా సామ్రాజ్యవాదం పునాది బలహీనపడడం మొదలైంది. తిరిగి దానిని శక్తివంతం చేయాలంటే ఒక కొత్త మిత్రుడిని సంపాదించుకోవాలి.

కొత్తగా సంపాదించుకున్న ఆ మిత్ర బృందమే జాతీయ బూర్జువాలు (బ్యాంకర్లు, వ్యాపారులు, తయారీదారులు, ఉన్నతోద్యోగులు మరియు ఈ వర్గాలతో సన్నిహిత సంబంధాలను నెరిపే వృత్తి నిపుణులు). యుద్ధం అనంతర సం॥లలో జాతీయోద్యమం విప్లవం దిశగా కొత్త వుంతలు తొక్కింది. దాంతో వీరు తమ భవిష్యత్తును ఊహించుకొని విపరీతమైన ఆందోళనకు గురయ్యారు. అందువలన తమ దోపిడీకి ఒక సురక్షితమైన మార్గాన్ని ఎన్నుకోవాలనే ఆలోచనతో సామ్రాజ్యవాదంతో మిలీఖత్ అయ్యారు.

బూర్జువాల ఫిరాయింపు జాతీయోద్యమంపై తగిన ప్రభావాన్ని చూపింది. రాజీపడి లొంగి పోవడమే వారి విధానం అయ్యింది. 1922 నుండి ప్రజల త్యాగాలను వర్గ ప్రయోజనాలనే బలిపీఠానికి దశల వారిగా బలిపెట్టవలసి వచ్చింది. నూతన శాసనసభ, కౌన్సిల్ లు కలుసుకున్నదే చివరి దశ అవుతుంది. అది ఏ రూపమైనా తీసుకోవచ్చు, అది ముఖ్యం కాదు. కానీ బూర్జువాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న పార్టీలు ఖచ్చితంగా సామ్రాజ్యవాదానికి దాసోహం అయి వారికి తమ వంతు సహకారం అందించి తీరుతాయి.

ఏం చేయాలి?

జాతీయ బూర్జువాలకూ, సామ్రాజ్యవాదానికి మధ్య శత్రుపూరిత వైరుధ్యానికి నయోద్య కుదిరి నప్పటికీ, అది జాతీయోద్యమానికి పునాదిని తొలగించలేకపోయింది. భారత ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యం యొక్క ప్రాధాన్యతను నిర్ణయించేది జాతీయ బూర్జువాల వర్గ ప్రయోజనాలు కాదు. అదేవిధంగా సామ్రాజ్యవాదానికి, జాతీయ బూర్జువాలకూ మధ్య ఏర్పడిన ఒప్పందం భారతీయులను రాజకీయ ఆధిపత్యం నుండి, ఆర్థిక దోపిడీ నుండి స్వేచ్ఛను ప్రసాదించలేదు. 98 శాతం ప్రజలకు ఇప్పటికీ ఎటువంటి రాజకీయ

హక్కులూ లేవు. స్థానిక పెట్టుబడిదారులకు ఆర్థిక రాయితీలు కల్పించినంత మాత్రాన సామ్రాజ్యవాద శక్తుల ఖజానాకు లోటు ఏర్పడదు. జాతీయ పెట్టుబడిదారులు కార్మిక, కర్షకులను ఎంతగా దోపిడీ చేస్తున్నారో, దానికి మరింత అదనంగా సామ్రాజ్యవాదం తన దోపిడీని కొనసాగిస్తుంది. ఇది కొనసాగుతూ ఉంటే, స్వాతంత్ర్య పోరాటం కూడా కొనసాగుతుంది. మెజారిటీ ప్రజల ఆకాంక్షలను ప్రతిఫలిస్తూ ప్రజా పోరాటంగా జాతీయోద్యమం సాగాలి. జాతీయోద్యమ కార్యక్రమం ఎటువంటి సందిగ్ధతకూ తావు లేకుండా స్వరాజ్య కార్యక్రమంగా ఉండాలి.

మరీ ముఖ్యంగా వ్యవసాయాభివృద్ధికి సంబంధించి జాతీయోద్యమం స్పష్టమైన లక్ష్యాన్ని కలిగి ఉండాలి. మొత్తం జనాభాలో వ్యవసాయదారులు 70 శాతం పైగా ఉంటారు. భారతదేశ ప్రస్తుత పరిస్థితులలో వ్యవసాయమే ప్రధానమైన ఆర్థిక వనరు. జాతీయోద్యమంలో అది ఒక నిర్ణయాత్మకమైన పాత్ర పోషిస్తుంది. రైతాంగం హక్కుల కోసం పోరాటం చేయడం జాతీయోద్యమ ప్రధాన లక్ష్యాలలో ఒకటి. సామ్రాజ్యవాదం రైతుల విశ్వాసాన్ని తిరిగి చూరగొనడానికి శతవిధాల ప్రయత్నం చేస్తోంది. గత కొన్ని సం॥లుగా అది భూస్వామ్య పెత్తందార్లకు వ్యతిరేకంగా పలు కౌలుదారీ చట్టాలను చేసింది. తద్వారా 1919-21 మధ్య కాలంలో రైతాంగపు సంక్షోభాన్ని అదుపు చేయగలిగే పరిస్థితిని సామ్రాజ్యవాదం చేజిక్కించుకొంది. దీనిలో రెండవ చర్యగా 1927లో వ్యవసాయంలో సంస్కరణలు చేపట్టే పేరుతో రాయల్ కమిషన్ ను వేసింది. అయితే ఈ సంస్కరణలన్నీ వారి మీద ప్రేమతో చేస్తున్న దనుకుంటే మనం పొరబడినట్టే. రైతాంగాన్ని విప్లవం వైపు మళ్ళకుండా చేయడానికి ఇవన్నీ రైతాంగాన్ని దోపిడీ చేయడం ద్వారానే సామ్రాజ్యవాదం పెద్ద మొత్తంలో లాభాలను మూలగట్టుకుంటోంది. రైతాంగపు విశ్వాసాన్ని కూడగట్టుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాదం పన్నుతున్న మాయోపాయాలను వమ్ము చేయడానికి, వ్యవసాయ విధానంలో జాతీయోద్యమం సమూలంగా మార్పులు తీసుకువచ్చి, సామ్రాజ్యవాదపు కుట్రల నుండి రైతాంగాన్ని బయట పడేయాలి.

1923 ఎన్నికలకు ముందు స్వరాజ్ పార్టీ విడుదల చేసిన మానిఫెస్టోలో క్రింది అంశాలు పొందుపరచబడ్డాయి:

“కౌలుదార్ల ప్రయోజనాల కొరకు పార్టీ గట్టిగా నిలబడుతుందన్నది వాస్తవం. అయితే భూస్వాములకు ఎటువంటి అన్యాయం వారు జరుప తలపెట్టినంతవరకే ఇది సాధ్యం అవుతుంది.”

జాతీయోద్యమం రైతాంగం మద్దతును పొందాలనుకుంటే అది ప్రతీకారాత్మక మార్గం నుండి వైదొలగాలి. ఇదే పైన తెల్పిన సూక్తికి అర్థం. భూస్వామ్య, పెత్తందార్ల ఓట్లకు గాలం వేయాలంటే ఇటువంటి వ్యూహం తప్పనిసరి. అదే సమయంలో ఈ విధానం సామాన్యులను ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉద్యమంలోకి తీసుకురావడానికి గండి కొడుతుంది. కనుక భూస్వామ్య వర్గాలకు ఎటువంటి ఇబ్బంది కలగకుండా కార్యం నేరవేర్చుకోవాలంటే, ఖచ్చితంగా బడుగు వర్గాలకు అన్యాయం చేయక తప్పదు. పూర్వం సమాజం రైతాంగం రక్త మాంసాలపై ఆధారపడి జీవించే ఒక పరాన్న భుక్కు కనుక ఇంచుమించుగా సగం దేశం మరియు పాలకులు పూర్వం సంబంధాల కిందికే వస్తారు. సహజ న్యాయానికి సంబంధించిన సామెత అక్కడ కూడా తప్పనిసరిగా వర్తించాలి.

ఈ విధంగా రైతాంగం గురించిన స్వరాజ్ పార్టీ కార్యక్రమం పరాన్నభుక్కులైన భూయజమానులను కాపాడేదిగా మాత్రమేగాక, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదానికి రైతుల జీవితంపై అపరిమిత హక్కులను కల్పించింది. జాతీయోద్యమ వ్యవసాయ కార్యక్రమం రైతాంగ ప్రయోజనాలను పరిరక్షించేదిగా వుండి తీరాలి. రైతాంగాన్ని దోచుకునే దేశీయ, విదేశీ దోపిడీ శక్తులకు, వారి దళారులకు వ్యతిరేకంగా నిర్ణయంగా దానిని ఎక్కుపెట్టాలి.

జాతీయోద్యమ కార్యక్రమం

దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం సాగే ఉద్యమానికి ప్రజల పార్టీ నాయకత్వం వహించినప్పుడే విజయవంతం అవుతుంది. స్పష్టంగా నిర్వచించుకున్న ఒక నిర్దిష్ట కార్యక్రమం ప్రకారం పనిచేసే పార్టీ ఆ ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించనట్లైతే, అది చుక్కాని లేని నావ లాగా దారితప్పుతుంది. ఏళ్ల తరబడిగా ఈ ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న వాళ్ళు, జాతీయోద్యమ లక్ష్యమేమిటి అనేదాన్ని ఈ దేశానికి ఖచ్చితంగా తెలియచేయకపోవడం అన్నది గుర్తించాల్సిన విషయం! స్వరాజ్యం అంటే సర్వస్వం అన్నట్లు నిర్వచిస్తున్నారు, కానీ అదేమిటంటే - ఈ దేశ స్వాతంత్ర్యం సాధన గురించి. ఈ దేశ స్వాతంత్ర్యం సాధించడం దాని లక్ష్యం కానట్లయితే జాతీయోద్యమం అర్థరహితం అవుతుంది. “దేశ స్వాతంత్ర్యం” - అనేది స్పష్టమైన వ్యక్తీకరణ. దానికి ఎటువంటి న్యాయ లేదా రాజ్యాంగపరమైన వ్యాఖ్యానం అవసరంలేదు. దాని అర్థం ఏమిటంటే, తమ స్వంత వ్యవహారాలను, రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక మొదలైన రంగాలను నిర్వహించుకోవడానికి తమ స్వంత ప్రభుత్వాన్ని తాము ఏర్పరచుకునే స్వేచ్ఛ ప్రజలు కలిగి ఉండడం.

జాతీయ కార్యక్రమంలోని ఈ మౌలికమైన అంశాన్ని స్పష్టంగానూ, సూటిగానూ ఈ దేశం ముందు ఇప్పటివరకు ఉంచలేదు. జాతీయోద్యమాన్ని పునర్నిర్మించడానికి మొట్టమొదటగా ఈ పనిచేయాలి. ఏ షరతులకు లోబడి జాతీయవాదులు అధికారాన్ని స్వీకరించాలనే వివాదంతో ప్రధానాంశాన్ని గందరగోళపరచవద్దు. ‘సామంత దేశ’ (డొమినియన్) ప్రతిపత్తి హోదా అన్న కార్యక్రమానికి ప్రస్తుతం ఉన్న జాతీయవాద పార్టీలన్నీ కూడా నేడు కట్టుబడి వున్నాయి. దాన్ని కూడా తక్షణం కావాలని కోరడంలేదు. ప్రాధాన్యత లేని శాసనసభకు సంబంధించిన కొద్దిపాటి బాధ్యతలు ఇవ్వచూపినా తీవ్రవాదులుగా పేరుబడ్డవారు కూడా శాంతించగలరు. ఇది దేశ స్వాతంత్ర్య పోరాటం కానే కాదు! ఇదొక తమాషా! విస్పష్టమైన దేశద్రోహం!

1) ప్రజలు సంపూర్ణమైన, ఏ షరతులు లేని స్వేచ్ఛ కలిగి ఉండాలి. ఈ స్వేచ్ఛను డిమాండు చేస్తూ పోరాడే ప్రజల పార్టీ ఉండాలి.

2) దేశ స్వాతంత్ర్యం అనేది దానికదే సంపూర్ణం కాదు. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ప్రజలకు నిరాకరించబడ్డ రాజకీయ, ఆర్థిక హక్కులను వాళ్లకు ఇవ్వనట్లయితే, అటువంటి దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడడం, సాధించడం జరగాలి. ఆధునిక ప్రజాస్వామిక సూత్రాల మీద ఆధారపడ్డ ఒక ప్రజా ప్రాతినిధ్య ప్రభుత్వం (రిపబ్లిక్ సెనెట్)ను సాధించడమే, దేశ స్వాతంత్ర్యానికి నిర్దిష్ట భౌతిక రూపంగా ఉంటుంది.

3) స్త్రీ పురుష మయోజనుల ఓటు హక్కుతో ఎన్నుకోబడ్డ ఒక జాతీయ అసెంబ్లీ, ప్రజల యొక్క అత్యున్నత నిర్ణయాధికార సంస్థగా ఉంటుంది. అన్ని రకాల కులపరమైన, వర్గపరమైన ప్రత్యేక అధికారాలు రద్దు చేయబడతాయి. వీటి ద్వారా దేశమంతా పూర్తిగా ప్రజాస్వామీకరించబడుతుంది.

4) దేశ స్వాతంత్ర్యం సామాన్య ప్రజానీకానికి నిర్దిష్టమైన అదనపు ప్రయోజనాలు కల్పించాలి. వారు ఎదుర్కొంటున్న తక్షణ ఆర్థిక సమస్యలను తొలగించి వారికి ఉన్నతమైన జీవన ప్రమాణాలను హామీ ఇవ్వాలి. దేశ స్వాతంత్ర్యం ఫలితంగా “దున్నేవానికే భూమి” అనే సూత్రం దేశవ్యాప్తంగా అమలుకావాలి. శ్రమ చేయకుండా భూమి ద్వారా ఆదాయం పొందుతూ, సుఖభోగాలు అనుభవించే పరాన్న జీవుల వర్గాల స్వార్థ ప్రయోజనాలను తొలగించాలి. భూస్వాముల ఖజానాలలో పొంగి పొర్లుతోన్న ధనాన్ని రైతులపై పడుతున్న భారాలు తగ్గించడానికి వినియోగించాలి. భూమి శిస్తు తగ్గించబడుతుంది. చాలీచాలని కమతాలతో పేదరికంలో బతుకులీడుస్తోన్న పేద రైతాంగం మీద శిస్తు పూర్తిగా రద్దు చేయబడుతుంది. వడ్డీ

వ్యాపారుల దౌర్జన్యాల నుండి రైతాంగానికి రక్షణ కల్పించబడుతుంది. విస్తృతంగా వ్యవసాయ రుణాలు ఇవ్వడం ద్వారా జాతీయ ప్రభుత్వం రైతాంగానికి సాయపడుతుంది. వ్యవసాయంలో యంత్రాలు ప్రవేశపెట్టడం, ఉచిత ప్రాథమిక విద్యనందించడం ద్వారా రైతుల సాంస్కృతిక స్థాయి పెంచబడుతుంది.

5) పారిశ్రామిక కార్మికులకు కనీస జీవన వేతనం (లివింగ్ వేజ్), ఎనిమిది గంటల పనిదినాన్ని జాతీయ ప్రభుత్వం హామీ ఇస్తుంది. చక్కటి పని పరిస్థితులు, గృహవసతి కల్పించే చట్టం చేయబడుతుంది. నిరుద్యోగ కార్మికుల సంరక్షణ రాజ్యమే వహిస్తుంది.

6) రైల్వే, నీటిపారుదల, టెలిగ్రాఫ్ మొదలైన ప్రజోపయోగ సౌకర్యాలు దేశ అన్నిగా పరిగణించబడతాయి. వాటిని ప్రైవేటురంగ లాభాలకోసం కాక ప్రజల ప్రయోజనార్థం నిర్వహించబడతాయి.

7) ఐక్యం కావడానికి, తమ హక్కుల కోసం సమ్మె చేయడానికి కార్మికులకు (రైతులకు కూడా) పూర్తి స్వేచ్ఛ ఉంటుంది.

8) పూర్తి మత స్వేచ్ఛ, ఆరాధనా స్వేచ్ఛ ఉంటుంది.

అత్యధిక ప్రజానీకాన్ని ఐక్యం చేయడానికి, తిరుగులేని కార్యాచరణలోకి తీసుకు రావడానికి ఇవన్నీ కూడా మన కార్యక్రమంలో ముఖ్యమైనవిగా ఉంటాయి. బూర్జువా జాతీయవాద కార్యక్రమం (పెట్టుబడిదారుల, భూస్వాముల ప్రయోజనాలకు రక్షణ కల్పించేది) దేశానికి ద్రోహం చేసింది. ఈ బూర్జువావర్గం యొక్క పిరికితనం, ద్రోహబుద్ధిని లెక్కచేయకుండా దేశం నిలదొక్కుకుని ముందుకు సాగాలి. కపటధారులైన బూర్జువా రాజకీయవేత్తల ప్రభావం నుండి జాతీయ కాంగ్రెస్ పార్టీని విముక్తం చేయాలి. స్వాతంత్ర్యం కోసం నిజాయితీగా, ధైర్యంగా పోరాడాలనే సంకల్పం గలవాళ్ళే ప్రజల అధికార ప్రతినిధులుగా ఉండాలి. దేశ స్వాతంత్ర్యానికి నాయకత్వం వహించాలనుకుంటున్న పార్టీ ప్రజల పార్టీగా రూపాంతరం చెందాలి. ఓటుహక్కు గల కొద్దిమంది అదృష్టవంతులు కాకుండా, ఓటు హక్కులేని మెజారిటీ ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించాలి. ప్రజల పార్టీ చాలా విస్తృతంగా పనిచేయడానికి శాసనసభా క్షేత్రం పరిమితమైన అవకాశం కల్పిస్తోంది. అది మరింత, విశాలమైన కార్యక్షేత్రాన్ని ఎంచుకోవాలి.

“దేశ స్వాతంత్ర్యం - జాతి జన జీవనంలో అన్ని రంగాల ప్రజాస్వామీకరణ” అన్న ఈ రెండు అంశాలు జాతీయ వేదికకు ప్రధాన అంశాలు కావాలి. ఈ లక్ష్య సాధనకై, “భూమి, భుక్తి, విద్య” అనే నినాదాలతో తప్పనిసరిగా పోరాడాలి. ★

తెలంగాణ రాష్ట్రంలో ఆదివాసీ హక్కుల అణచివేత

ఆగస్టు 9న ప్రపంచ ఆదివాసీ దినోత్సవంలో భాగంగా పాలక ప్రభుత్వాలన్నీ ఆర్కాటంగా అనేక కార్యక్రమాలు నిర్వహించాయి. అయితే అందుకు మూడురోజులు ముందు ఆగస్టు 6న - తెలంగాణ రాష్ట్రం - ఖమ్మంజిల్లాలోని కొణిజెర్ల మండలం యల్లమ్మనగర్ కు చెందిన 23 మంది ఆదివాసులను పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. వీరిలో అత్యధికులు మహిళలు కాగా, వీరిలో నెలల బిడ్డల తల్లులు 12 మంది కూడా ఉన్నారు. తెలంగాణ రాష్ట్రంలోని ఏజన్సీ ప్రాంతాల్లో తమ న్యాయమైన పొడు హక్కును డిమాండ్ చేయటమే గిరిజనులు చేసిన నేరం. రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో ఇదే డిమాండ్ తో ఆందోళన చేసిన అనేకమందిపై తెలంగాణ రాష్ట్ర పోలీసులు నిర్బంధం ప్రయోగించారు.

యల్లమ్మనగర్ కు చెందిన ఆదివాసులపై హత్యాప్రయత్నంతోనూ వివిధ తీవ్ర నేరాలను బనాయించి, జైలులో నిర్బంధించారు. దీనిపై వ్యతిరేకత వెల్లువెత్తడంతో హత్యాయత్నం వంటి నేరారోపణలను మాత్రమే తొలగించారు. తమ విధులు నిర్వహిస్తున్న ప్రభుత్వ అధికారులపై దాడికి పాల్పడ్డారనే అభియోగాలను అలానే వుంచారు. ఉటూరు మొదలుకొని భద్రాచలం వరకు ప్రతి ఆదివాసీ ప్రాంతములోనూ గిరిజనులతో - అటవీ అధికారులకు, పోలీసులకు పొడుభూముల అంశంపై ఈ ఘర్షణలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి.

ప్రపంచం మొత్తంలోని మూలవాసుల జనాభాలో షుమారు నాలుగవ వంతు ఆదివాసులు అంటే దాదాపు 10 కోట్ల 40 లక్షలమంది - ఒక్క భారతదేశంలోనే నివసిస్తున్నారు. చారిత్రకంగా వీరంతా స్వయం పోషకంగా వుంటూ స్వతంత్ర సాంస్కృతిక ప్రత్యేకతలు కలిగి ఉన్నారు. వీరందరినీ నేడు బలవంతంగా అడవుల నుండి విస్తాపనకు గురిచేస్తున్నారు; నిర్వాసితులను చేస్తూ, అణచివేతకు గురిచేస్తున్నారు. ప్రొఫెసర్ గ్యాన్సా నేతృత్వంలోని ఉన్నతస్థాయి కమిటీ నివేదిక ప్రకారం అభివృద్ధి కార్యక్రమాల పేరిటనే భారత దేశంలో 40 శాతం (2 కోట్ల 40 లక్షలమంది) ఆదివాసులు విస్తాపనకు గురయ్యారు.

రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలోనూ పోలవరం ప్రాజెక్టు, ఓపెన్ కాస్ట్ గనుల తవ్వకం, కావల్, అమరాబాద్ పులుల సంరక్షణ కేంద్రాలు, జాతీయ పార్కులు మొదలైనవాటి పేరుతో ఆదివాసులను అటవీ ప్రాంతాల నుండి బలవంతంగా విస్తాపనకు గురిచేస్తున్నారు. కేవలం

పోలవరం ప్రాజెక్టు మూలంగానే 3 లక్షలమంది ఆదివాసులు నిర్వాసితులవుతున్నారు.

హరితహారం - ఆదివాసుల

హక్కుల నిరాకరణ

తెలంగాణ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అట్టహాసంగా 'హరితహారం' పేరున అటవీ మహోత్సవ కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించింది. హరిత తెలంగాణను సృష్టించటానికి సుమారు 230 కోట్ల మొక్కలను నాటతామని వారు ప్రకటించారు. అయితే ప్రభుత్వ అసలు ఉద్దేశ్యం హరిత తెలంగాణ నిర్మాణం కాదు. తరతరాలుగా ఆదివాసుల స్వాధీనంలో వుండి, వారు సాగుచేసు కొంటున్న అటవీప్రాంత భూముల నుండి వారిని తొలగించి ప్రభుత్వం ఆ భూములను స్వాధీనం చేసుకొనటమే వారి అసలు ఉద్దేశ్యం. ఆదివాసుల అటవీ హక్కులను లెక్కచేయకుండా, అటవీహక్కుల చట్టం - 2006కు వ్యతిరేకంగా అటవీ అధికారులు ఈ హరితహారం కార్యక్రమాన్ని ఒక సాధనంగా ఉపయోగిస్తున్నారు.

అటవీహక్కుల చట్టం పరిధిలో తెలంగాణ రాష్ట్రంలో సారవంతమైన మొత్తం అటవీభూములు సుమారు 39 లక్షల 57 వేల ఎకరాలు ఉన్నాయి. కానీ, 2 లక్షల 11 వేల వ్యక్తిగత అటవీహక్కుల కైయమ్లు (7 లక్షల 61 వేల ఎకరాలకు సంబంధించి) మాత్రమే ఇప్పటివరకు దాఖలు అయ్యాయి. ఈ 2 లక్షల 11 వేల కైయమ్లలోనూ 99 వేల 486 కైయమ్లలో 3 లక్షల 31 వేల ఎకరాలను గుర్తించారు; మిగిలిన కైయమ్లను తిరస్కరించారు. మొత్తం కైయమ్లలో ఇది కేవలం 43.5 శాతమే. ఈ 3 లక్షల 31 వేల ఎకరాల అటవీ భూములలోనూ, ప్రభుత్వం పట్టాలు అందజేసిన భూములు కేవలం 25 శాతం మాత్రమే. ఈ రకమైన చర్యలతో ప్రభుత్వం ఉమ్మడి రాష్ట్రంలో ఒక్క ఖమ్మం జిల్లాలోని ఏజన్సీ ప్రాంతంలోనే సాగుదార్ల నుండి 70 వేల ఎకరాలను గుంజివేసుకుంది. వీనిలో అతిపెద్ద అటవీ భూభాగాన్ని సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేషన్ అయిన ఐటిసి పేపర్ మిల్స్ కు కట్టబెట్టారు. భూస్వాములు, సామ్రాజ్యవాదులు వారి దళారీలు విస్తృత అటవీ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకుంటున్నారు.

భూపరాయీకరణ - 1/70 చట్టం

అమలు నిరాకరణ

ప్రత్యేక రాష్ట్రం ఏర్పడిన గత 7 సం॥ల కాలంలో తెలంగాణ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం గిరిజనుల

భూమి హక్కు పరిరక్షణ కోసం ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వేయలేదు. 2006లో నియమించిన కోనేరు రంగారావు ఆధ్వర్యంలోని కమిటీ నివేదిక ప్రకారం 1/70 చట్టానికి భిన్నంగా గిరిజనేతరులు పెద్ద స్థాయిలో అటవీ భూములను కలిగి ఉన్నారు. వరంగల్ జిల్లా కొత్తగూడెంలో బిల్ మక్తా భూములు 21 వేల ఎకరాలు గిరిజనేతరుల చేతిలో వుండటాన్ని కమిటీ గుర్తించింది. గిర్ గానీ నివేదిక ప్రకారం భద్రాచలం ఏజన్సీ ప్రాంతంలోనే 15 వేల ఎకరాల భూములు గిరిజనేతరుల చట్టవ్యతిరేక ఆక్రమణలో ఉన్నాయి. ఈ విధంగా తెలంగాణ ప్రభుత్వం ఆదివాసీ భూముల పరిరక్షణ, నియంత్రణల (భూ బదలాయింపు నియంత్రణ) 1/70 చట్ట స్ఫూర్తిని నీరుగార్చుతోంది. మరోవైపున భూసర్వే, రైతుబంధు పథకాల ద్వారా ప్రభుత్వం గిరిజనేతర భూస్వాముల స్వాధీనంలోని భూములను చట్టబద్ధం చేస్తోంది.

జిల్లాల పునర్విభజన పద్ధతి కూడా గిరిజన ప్రాంతాల అస్తిత్వానికి వ్యతిరేకంగా జరిగింది. తెలంగాణ రాష్ట్రంలో మొత్తం 1165 షెడ్యూల్డ్ గ్రామాలున్నాయి. 247 ఆదివాసీ గ్రామాలను గతంలోనే షెడ్యూల్డ్ ప్రాంతం నుండి మినహాయించారు. వీటిని కూడా ఇందులో కలపవలసి వుంది. ఆదివాసీల సాంస్కృతిక అస్తిత్వంపై ఆధారపడి గిరిజన జిల్లాలు ఏర్పాటుచేయటానికి బదులు, గిరిజన ప్రాంతాలను, ఆధిపత్యం గలిగిన గిరిజనేతర ప్రాంతాలకు అనుసంధానం చేశారు. పాత భద్రాచలాన్ని కొత్తగూడెంతో కలిపి 'భద్రాద్రి కొత్తగూడెం' జిల్లాగా ఏర్పరిచారు. పాలకవర్గాల ప్రతి చర్యలో, ఆలోచనలోనూ ఆదివాసీ సమూహాలను అట్టడుగుకు తొక్కివేయటానికే ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

ఈ కాలమంతటా ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్ర ఏర్పాటుకు ఉద్యమించిన నాయకుల ద్వారా ఆదివాసులలో వ్యాప్తిచెందిన ఆకాంక్షలు ఏమీ నెరవేరలేదు. దానికి బదులుగా ఆదివాసులను పాలకులు, పాలక సమూహాలు మోసగించారు. కొమరంభీం, ఇంద్రవెల్లి, గోదావరి లోయలో జల్, జంగిల్, జమీన్ నినాదాలతో ఆదివాసీ పోరాటాలు వీరోచితంగా సాగిన చరిత్ర వుంది. అణచివేతకు గురవుతున్న ఆదివాసులు పీడిత ప్రజలతో కలిసి ఐక్యంగా సాగించే పోరాటాలు మాత్రమే ఆదివాసుల మనుగడకు, అత్యగౌరవ హక్కులను సాధించుకోవటానికి వున్న మార్గం. ★

అస్సామ్ - మిజోరం వివాదం

భారతదేశంలోని ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో గత అనేక దశాబ్దాలుగా జాతులకు సంబంధించిన ఉద్రిక్తతలు కొనసాగుతూ వస్తున్నాయి. కానీ జులై 26న అస్సామ్ - మిజోరం సరిహద్దులలో బ్రద్దలైన హింసాత్మక ఘర్షణ మున్నెన్నటికంటే తీవ్రమైనది. ఈ ఘర్షణలో ఆరుగురు పోలీసులుతో సహా సమీపంలోనున్న ఓ వ్యక్తి మరణించారు; 50 మంది పైగా ప్రజలు గాయపడ్డారు.

అవిభాజ్య అస్సామ్ రాష్ట్రాన్ని విభజించే క్రమం మొదలైన 1960ల నుండి ఈశాన్య రాష్ట్రాల నడుమ సరిహద్దు వివాదాలు పునరావృత మౌతూనే వున్నాయి. ఈ వివాదాలను అపరిష్కృతంగా వుంచటం, రాష్ట్రాల నడుమ తీవ్రమైన సామూహిక భావోద్వేగాలు పెరగటానికి, తద్వారా అంతర్రాష్ట్ర సంబంధాలు బలహీన పడటానికి కారణమైంది.

దాదాపు ఈ అన్ని వివాదాలకు మూలం బ్రిటిష్ వలస పాలనలోనే వుంది. ఈ ప్రాంతంలో తమ తీ తోటల విస్తరణ కోసం సరిహద్దులను పదే పదే మార్చటమనే బ్రిటిష్ పాలకుల విధానం యొక్క విపరీణమాలే నేటి వివాదాలకు మూలం.

అస్సామ్ నుండి మిజోరమ్ ను 1972 సం॥లో విడగొట్టి కేంద్రపాలిత ప్రాంతంగా చేశారు. 1987లో పూర్తిస్థాయి రాష్ట్ర హోదా కల్పించారు. కాచర్, హైలాకండి, కాసింగ్జో అనే ఈ మూడు అస్సామ్ రాష్ట్రంలోని జిల్లాలు మిజోరమ్ కు చెందిన మూడు జిల్లాలైన ఐజ్వాల్, కోలాసిబ్, మామిత్లతో 164.6 కి.మీ. దూరం సరిహద్దును పంచు కుంటాయి. ఈశాన్య ప్రాంతాల (పునర్విభజన) చట్టం - 1971లో నిర్వచించిన సరిహద్దును ఆమోదించటానికి మిజోరమ్ నిరాకరించటం నుండి ఈ వివాదం ప్రారంభమైంది. ఈ 1971 నాటి చట్టానికి 1933 నాటి బ్రిటిష్ వారి ఆదేశం మూలమని, ఈ నిర్ణయం బ్రిటిష్ వారు తమపై రుద్దినదని వారు వాదిస్తారు.

అస్సామ్ 1994లో తన అంతర్గత అటవీ సరిహద్దుపై అదుపును విస్తృతపరిచే ప్రయత్నం చేసింది. దీనికి మిజోరమ్ అభ్యంతరం తెలిపింది. ఈ సందర్భంగా రెండు రాష్ట్రాల సరిహద్దు వివాదాన్ని గురించిన పెద్ద సంఘటన జరిగింది. ఆ తర్వాత 2006, 2008, 2018, 2020లలోను, ఇటీవల తాజాగా 2021లోనూ భారీ ఘటనలు సరిహద్దు సమస్యపై జరుగుతూ వస్తున్నాయి.

జులై 26న హింసాత్మక ఘర్షణ జరగటానికి ముందు అస్సాం ముఖ్యమంత్రి హిమంతా, మిజోరమ్ ముఖ్యమంత్రి జోరంతంగా ఇరు

రాష్ట్రాల నడుమ ఉద్రిక్తతలను తగ్గించటానికి బదులు ట్వీట్టర్ వేదికగా పరస్పర దూషణలకు పాల్పడటం విషాదకరం. ఇరువురూ ఉద్రిక్తతలను తారాస్థాయికి చేర్చిన ఫలితంగా ఆరుగురు పోలీసు సిబ్బంది మరణించారు; మరో 50 మందిపైగా గాయపడ్డారు. ఈ ఘటన తర్వాత అనేకమంది రాజకీయ నాయకులు రెచ్చగొట్టే ఉపన్యాసాలు చేశారు. 'అస్సాము పోలీసులు చాలా అదృష్ట వంతులు, లేకుంటే అందరూ మరణించి వుండేవారు' అని మిజోరంకు చెందిన ఓ పార్లమెంటు సభ్యుడు వ్యాఖ్యానించాడు. కాగా అస్సాము కాచర్ జిల్లాకు చెందిన బిజెపి శాసనసభ సభ్యుడు మాట్లాడుతూ తాము గనుక ఆర్థిక దిగ్బంధనాన్ని కొనసాగిస్తే మిజోరం ప్రజానీకం ఆకలితో చస్తారని ప్రతీకార స్వరంతో వ్యాఖ్యానించాడు.

మిజోరం, అస్సామ్ రాష్ట్రాలకు పలు దశాబ్దాలుగా సరిహద్దు వివాదాలున్నాయి. అయితే తరచుగా ఇరు రాష్ట్రాల సరిహద్దు ప్రాంతవాసుల మధ్య చిన్నపాటి గొడవలు జరిగి, పరిపాలనా యంత్రాంగపు జోక్యం లేకపోయినా అవి సద్దుమణిగేవి. ఈ విదత రెండు రాష్ట్రాల రాజకీయ నాయకులు ఉద్రిక్తతలను తగ్గించటానికి బదులుగా పరస్పర ఆరోపణలను తీవ్రం చేశారు. మిజోరమ్ రాష్ట్రానికి రవాణా నిలిపివేయవలసిందిగా రవాణా విభాగాన్ని అస్సామ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆదేశించింది. ఈ ఘర్షణల పిదప మిజోరంపై ఆర్థిక దిగ్బంధం విధించారు. కేంద్ర ప్రభుత్వ జోక్యం తర్వాత ఇరు రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులు శాంతించి, సరిహద్దుల వద్ద శాంతిని నెలకొల్పటానికి చర్యల గురించి చర్చించుకొని, తటస్థ సైనిక బృందాలను సరిహద్దుల వద్ద మోహరించాలని, అలాగే సామరస్య ధోరణిలో సరిహద్దు సమస్యను పరస్పర చర్చలు కొనసాగించటం ద్వారా పరిష్కరించుకోవాలని అంగీకరించారు.

'మిజోరంపై విధించిన ఆర్థిక దిగ్బంధం, మిజోరం ప్రజల జీవనోపాధిని ఘోరంగా దెబ్బ తీస్తోంది. మిజోరం నుండి అస్సాము మీదుగా వెళ్ళే వాహనాలను కూడా అస్సాము రాష్ట్రంలో ఆపివేస్తున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం విధించిన దిగ్బంధం 2020 అక్టోబర్, నవంబర్ నెలల్లో సుదీర్ఘంగా 25 రోజులపాటు కొనసాగింది. ఈ దిగ్బంధం మిజోరం ప్రజల జీవనోపాధిని తీవ్రంగా దెబ్బతీసి ఎన్నో ఇబ్బందులకు గురిచేసింది' అని మిజోరం ప్రభుత్వం, కేంద్ర హోంశాఖ కార్యదర్శి బల్లాకు రాసిన ఓ లేఖలో పేర్కొంది.

వివాదాలు సద్దుమణిగాయనే అధికారుల ప్రకటన అలా వుండగా, మిజోరం ప్రజలు రైలు, రోడ్డు దిగ్బంధాన్ని ఎదుర్కొంటూనే వున్నారు. జాతీయ రహదారి 306పై జులై 28న, మిజోరం రాష్ట్రంలోకి అత్యవసర సరుకులైన ఇంధనం, ఔషధాలు చేరవేసే ఈ ప్రధాన రహదారిని అస్సామ్ సరిహద్దులలో మూసివేశారు. జులై 28, ఆగస్టు 7 మధ్య కాలంలో మిజోరంలో ఆర్థిక దిగ్బంధాన్ని మరింత తీవ్రంగా అమలుచేసిన ఫలితంగా రోజువారీ ప్రజల జీవితాన్ని అది దెబ్బతీసింది. ఇప్పటికే కొవిడ్-19 మధ్య అస్తుబిస్తుగానున్న ఆరోగ్యవ్యవస్థ మరింత క్షీణించింది. ఇరు రాష్ట్రాల రాజకీయ నాయకులు తాము పాల్పడిన చర్యల పట్ల తమ బాధ్యత నుండి తప్పించుకొంటూ వున్నారు. ఆగస్టు 5న ఇరు రాష్ట్రాల మంత్రులు వివాదాస్పద సరిహద్దు ప్రాంతాల నుండి పోలీసు బలగాలను ఉపసంహరించుకోవాలని, శాంతి స్థాపనకు ప్రయత్నించాలని అంగీకరించారు. కానీ వాస్తవంలో ఉద్రిక్తత పెరుగుతూ వస్తోంది. లాలీపూర్ పట్టణం వద్ద ట్రక్కులపై దాడి జరిగింది. ఆ ట్రక్కులు మిజోరంకు నిత్యావసర వస్తువులను తీసుకెళ్తున్నాయి. "వారు మా ప్రజలకు మిజోరం హాస్ బయటపరకు రక్షణనిచ్చి తరువాత ఆగ్రహంతోనున్న లాలీపూర్ గుంపు దయదాక్షిణ్యాలకు వారిని వదలివేశారు" అని మిజోరం నుండి ఓ పోలీసు డిప్యూటీ కమిషనర్ పేర్కొన్నాడు.

సంక్షోభం తీవ్రమవటం, దిగ్బంధం కొనసాగటం ముఖ్యంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం చర్యలు చేపట్టకపోవటం వలననేనని ఈశాన్య రాష్ట్రాలకు చెందిన అనేకమంది రాజకీయ వ్యాఖ్యాతలు ప్రసార మాధ్యమాలలో పేర్కొంటున్నారు. జులై 25న కేంద్ర హోంశాఖామంత్రి అమిత్ షా ఏడు ఈశాన్య రాష్ట్రాలకు చెందిన ముఖ్యమంత్రులతో సమావేశమైనపుడు, సరిహద్దుల వెంట 'ఇచ్చి పుచ్చుకునే' విధానాన్ని అనుసరించాలని' అందరూ అంగీకరించారు.

"రాష్ట్రాలు రాజ్యాంగబద్ధ సరిహద్దులను గౌరవించాలనేది అపార్థాలతో కూడి వివాదాస్పదంతో కూడినదిగా వుంది. ఎందుకంటే ఆదివాసులు తమ సాంస్కృతిక సరిహద్దులనే గుర్తిస్తున్నారు. ఆదివాసులకు భూమి అనేది కేవలం జీవించే స్థలమే కాదు; వారి అస్తిత్వానికి చిహ్నం కూడా" అనే భావనను అస్సాం ముఖ్యమంత్రి లేవనెత్తినట్లుగా మేఘాలయ ముఖ్యమంత్రి ఓ విలేఖరి పేర్కొన్నాడు.

కేంద్ర హోంశాఖ సహాయమంత్రి నిత్యానందరావు మాట్లాడుతూ “సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల సహకారంతో మాత్రమే అంతర్జాత్య వివాదాలు పరిష్కారం కాగలవనేదే కేంద్ర ప్రభుత్వ స్థిరమైన అవగాహన. పరస్పర అవగాహనాస్ఫూర్తితో వివాద పరిష్కారానికి ఆమోదయోగ్య ఒప్పందానికి వచ్చేందుకు కేంద్ర ప్రభుత్వం సహకరించటమే చేయగలదని” పేర్కొన్నాడు.

“రాష్ట్రాలు సాధారణంగా తమ మధ్య వివాదాల పరిష్కారానికి సుప్రీంకోర్టునాశ్రయిస్తాయి. కానీ సరిహద్దుల విభజన అనేది కార్య నిర్వాహక విభాగ కర్తవ్యం. కనుక సుప్రీంకోర్టు సాధారణంగా సరిహద్దు కమిషన్ ను నియమించాలని సిఫార్స్ చేస్తుంది. కానీ, ఏదేని రాష్ట్రం ఈ సిఫార్స్ ను ఆమోదించకపోతే, సమస్య ముందుకు కదిలేదేమీ వుండదు” అని రైట్స్ అండ్ రిస్క్ ఎనాలసిస్ గ్రూప్ కు చెందిన ఛాలెనా పేర్కొన్నారు.

ఆగస్టు 13వ తేదీ రాత్రి కమర్షల్ ప్రాంతంలో గుర్తు తెలియని దుండగులు ఒక ప్రాథమిక పాఠశాలను బాంబులతో పేల్చివేయటంతో అస్సామ్ లోని హైలాకండ్ జిల్లాలో తిరిగి తాజాగా ఉద్రిక్తతలు పెచ్చరిల్లాయి. సరిహద్దులలో బాంబులతో పేల్చివేసిన పాఠశాలలో ఇది నాల్గవది. ఆగస్టు 17 ఉదయం జరిగిన మరో ఘర్షణలో మిజోరంకు చెందిన ఓ వ్యక్తికి అస్సామ్ పోలీసుల వైపు నుంచి తుపాకి తూటా తగిలింది. ఎప్పటిలాగానే ఈ కాల్పులకు మీరంట్ మీరే కారణమని ఇరు రాష్ట్రాలు పరస్పర ఆరోపణలు చేసుకున్నాయి. అస్సామ్, మిజోరం సరిహద్దు వివాదం 2018లో తీవ్రమైంది. ఆ తర్వాత నుండే 143 మంది వ్యక్తులు గాయపడటం, ఈ ఘర్షణల తీవ్రతను సూచిస్తోంది.

ఈ ఉద్రిక్తతల నడుమే ఆగస్టు 13న అస్సామ్ శాసనసభ ‘అస్సామ్ పశువుల పరిరక్షణ బిల్లు - 2021’ను ఆమోదించింది. ఈ బిల్లు ప్రకారం రాష్ట్రంలో హిందువులు, శిక్కులు, జైనులు అధికంగా వుండే ప్రాంతాలలో అలాగే అధికారులు నిర్దేశించిన ఆలయాలకు, సంస్థలకు 5 కి.మీ పరిధిలో పశువుల వధను, గొడ్డుమాంస విక్రయాన్ని నిషేధించాలని కోరారు.

ఏ ఒక్కరి వ్యక్తిగత ఆహార విషయంలోనూ జోక్యం చేసుకొనే హక్కు వేరెవ్వరికీ లేదని సుప్రీంకోర్టు స్పష్టంగా సూచించింది.

“హిమంత బిశ్వాశర్మను అత్యంత మతతత్వ వాదిగా, ప్రజలను విభజించిన ముఖ్యమంత్రిగా అస్సాం గుర్తుంచుకుంటుందని” అస్సామ్ శాసన సభ్యుడు అఖిల్ గోగోయ్ అస్సామ్ ముఖ్యమంత్రి హిమంత బిశ్వాశర్మపై విరుచుకుపడ్డాడు. ఈ బిల్లు గ్రామీణ ఆర్థికాన్ని నాశనం చేస్తుందని, ఈ బిల్లు

ప్రవేశపెట్టిన తర్వాత ఇప్పటికే మాంసం, గుడ్డు, చేపల ధరలు పెరుగుదల నమోదు చేస్తూ తీవ్ర ద్రవ్యోల్బణానికి దోహదీస్తుందని ఆయన పేర్కొన్నాడు. వట్టిబోయిన ఆవులను వధ్యశాలకు అమ్మలేకపోయిన కారణంగా, పాడి పరిశ్రమ రైతులంతా ఈ చట్టం వలన నష్టపోతారు.

గోవుల అమ్మకం, కొనుగోలు చేయటంలో ముడిపడి వున్న మార్కెట్ అంతా తీవ్రంగా ప్రభావిత మౌతుంది. ముస్లిమ్ ప్రజానీకాన్ని దెబ్బకొట్టడానికి బిజెపి నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వం ఈ బిల్లును ప్రవేశపెట్టినప్పటికీ, అంతిమంగా పశుఆర్థికంపై ఆధారపడిన రాష్ట్రంలోని స్థానిక హిందూ ప్రజానీకమే ఈ దెబ్బకు తీవ్రంగా గురికానున్నారని గోగోయ్ నిర్ధారించి చెప్పాడు.

అస్సామ్ ముఖ్యమంత్రిగా హిమంత ప్రమాణస్వీకారం చేసిన కేవలం కొద్ది నెలల కాలవ్యవధిలోనే, అస్సామ్ కు పొరుగు రాష్ట్రాలతో సరిహద్దు వివాదాలు తిరిగి ముందుకు రావటం హెచ్చరికలాగా కనబడుతున్నది. సరిహద్దు వివాదాలున్నప్పటికీ ఈశాన్య రాష్ట్రాలనడుమ కనీసం దశాబ్దకాలంగా సాగుతున్న శాంతియుత సంబంధాలకు ఈ ఘటనలన్నీ తీవ్ర హెచ్చరికలుగా వుంటాయి.

నార్త్ ఈస్టర్న్ డెమోక్రటిక్ అలయన్స్ (ఎన్ఇడిఎ)ను బిజెపి ఏర్పరిచింది. మిజో నేషనల్ ఫ్రంట్ (ఎంఎన్ఎఫ్), బిజెపిలు రెండూ; అస్సామ్, మిజోరంలలోని పాలకపార్టీలు ‘ఎన్ఇడిఎ’లో

భాగంగా వున్నాయి. అయినప్పటికీ, రెండు రాష్ట్రాలకు చెందిన సాయుధ బలగాలు సరిహద్దులలో తలపడ్డారు. గతచరిత్ర, స్థానికతను పరిగణలోకి తీసుకొని సరిహద్దులు త్వరగా తిరిగి నిర్ధారించాలనే ఆదివాసుల విజ్ఞప్తులను ప్రక్కన పెట్టారు. సిఎపి-ఎన్ఆర్ఎస్ఎ ఆమోదంతో ఎవరూ అదుపుచేయలేనవిధంగా అవి అగ్గిరాజ్యేస్తున్నాయి. “ఈశాన్య రాష్ట్రాలను ఏకశిలా సదృశంగా బిజెపి భావిస్తోంది కానీ అలాకాదు; ఈశాన్య రాష్ట్రాలకు ఒకే ఒక్క అస్తిత్వం లేదు. స్థానికంగా ఆదివాసులు అభివృద్ధి గురౌతున్నారు. ఈ సమస్యలన్నింటినీ పరిష్కరించాలి” అని సీనియర్ జర్నలిస్టు శేఖర్ గుప్తా పేర్కొన్నారు.

ఉపగ్రహ ఛాయాచిత్రాలనుపయోగించి ఈ వివాదాలన్నింటినీ ఒక్కసారిగా పరిష్కరించటానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం సంసిద్ధమౌతోందని తెలుస్తోంది. స్థానిక అల్పసంఖ్యక వర్గాలను, అస్తిత్వాలను కాపాడుకోవాలనే వారి కోరికలను గతంలోను, ప్రస్తుత పాలన సాగిస్తున్న పాలక పార్టీలు అర్థం చేసుకోలేదని అనేకమంది రాజకీయ పరిశీలకులు వాదిస్తున్నారు. ఇదే ఈ ప్రాంత భవిష్యత్తులోని ప్రతి సమస్యకు మూలకారణంగా వుంటుంది. దీనంతటి వెనుక చాలా పెద్ద ఎజెండా వుంది; దానిని లోతుగా తవ్వాల్సిన అవసరం వుంది. ఈ మొత్తంలో ఇరు రాష్ట్రాలకు చెందిన ప్రజలందరూ నష్టపోతున్నారు; వీరంతా అప్రమత్తంగా వుండాలి. ★

ఉత్తరప్రదేశ్ రైతాంగంపై హత్యాకాండను ఖండించండి!

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం - లఖింపూర్ఖేరి జిల్లాలో మూడు వ్యవసాయ, ప్రజావ్యతిరేక నల్ల చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా ఆందోళన చేస్తున్న రైతాంగం పైకి కేంద్రమంత్రి అజయ్ మిశ్రా కాన్పూరులోని కారు దూసుకెళ్ళి నలుగురు రైతులతో సహా మొత్తం 8 మంది ప్రాణాలను బలిగొంది. అజయ్ మిశ్రా కొడుకే రైతులపైకి ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా కారును వేగంగా నడిపించి వారిని హత్యగావించాడు. ఇంకా అనేకమంది గాయపడ్డారు. ఉత్తరప్రదేశ్ లో రైతాంగంపై జరిగిన ఈ హంతక దాడిని ఏఐకెఎమ్ కెఎస్ తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది. రైతాంగ, ప్రజావ్యతిరేక సాగు చట్టాలను వెనక్కు తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేస్తూ, రైతాంగం పండించిన పంటకు గిట్టుబాటు ధర కల్పించాలని, దానికి చట్టబద్ధతనివ్వాలని కోరుతూ పది నెలలపైగా ఢిల్లీ సరిహద్దులనే నివాసంగా చేసుకొని వేలాదిమంది రైతాంగం మొక్కవోని దీక్షతో ఆందోళన సాగిస్తున్నారు. దేశవ్యాపిత రైతాంగ ఉద్యమంగా ఇది విస్తరించింది.

రైతాంగ న్యాయమైన డిమాండ్ ను తలొగ్గటానికి బదులు కేంద్ర ప్రభుత్వం, వివిధ రాష్ట్రాలలోని బిజెపి ప్రభుత్వాలు రైతాంగ ఉద్యమంపై అణచివేతను ప్రయోగిస్తున్నాయి. ‘సాగు చట్టాలను నిరసిస్తున్న వారికి కర్రలతో బుద్ధి చెప్పండి’ అని హర్యానా ముఖ్యమంత్రి ఇటీవలే బిజెపి, సంఘ పరివార్ శక్తులను ఎగద్రోశాడు. ‘ఉద్యమకారుల తలలు పగులకొట్టమని’ ఐఎఎస్ అధికారి ఒకరు పోలీసుల్ని రెచ్చగొట్టాడు. ఈ క్రమంలో రైతాంగంపై జరిగిన ఈ హత్యాకాండ తీవ్రంగా గర్హనీయమైంది. ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి, ప్రధాని మోడీలే ఈ ఘటనకు బాధ్యత వహించాలి.

నల్ల చట్టాలను కేంద్రం వెనువెంటనే ఉపసంహరించుకోవాలని, హంతకులను కఠినంగా శిక్షించాలని ఏఐకెఎమ్ కెఎస్ డిమాండ్ చేస్తోంది. ప్రాణాలు కోల్పోయిన రైతాంగ ఉద్యమకారులకు జోహార్లర్పిస్తోంది.

విజయవాడ

4-10-21

ఎన్. రుష్యాన్, కో-కన్వీసర్

ఏఐకెఎమ్ కెఎస్

ప్రజలపై 'ట్రూఅప్' విద్యుత్ ఛార్జీల పెనుభారాలు

పాలకుల దోపిడీ విధానాలు

కోవిడ్ సంక్షోభంతో ఇప్పటికే సామాన్య, మధ్యతరగతి ప్రజా జీవితాలు కకావికలం అయ్యాయి. రైతుకులీ, శ్రామిక ప్రజానీకపు ఆర్థిక పరిస్థితులు మరింత దిగజారాయి. మున్నెన్నడూ ఎదుర్కొనని ఇంతటి విపత్తు సమయంలో, కష్ట కాలంలో ప్రజలను ఆదుకోకపోగా, ప్రజలపై దోపిడీ పాలకులు పెనుభారాలు పెంచుతూ పోతున్నారు. పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలను అనూహ్యంగా లీటర్ వంద రూ॥ పైగా పెంచటం, ప్రజారవాణా, నిత్యావసర వస్తువులన్నింటిపై తీవ్ర ప్రభావం చూపుతోంది. సబ్సిడీని క్రమంగా శూన్యం చేసి వంటగ్యాసు ధరను దాదాపు వెయ్యి రూపాయలకు పెంచారు. అస్తుబిస్తుగా వున్న ఉపాధి అవకాశాలు, కోవిడ్ కారణంగా మరింతగా తగ్గిపోవడంతో ప్రజల కొనుగోలు శక్తి ఇంకా క్షీణిస్తోంది. ఈ పరిస్థితుల్లో ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ట్రూఅప్ ఛార్జీల పేరుతో హఠాత్తుగా ప్రజలపై విద్యుత్ ఛార్జీల పెనుభారాన్ని మోపే చర్యలు చేపట్టింది.

ట్రూఅప్ ఛార్జీల భారం

రైతులతో సహా అన్ని కేటగరీల్లోని విద్యుత్ వినియోగదారుల నుండి యూనిట్కు రూ॥ 1.23 చొప్పున పెంచటానికి రాష్ట్ర విద్యుత్ నియంత్రణ మండలి (ఏపిఇఆర్సి) 'డిస్కం'లకు ఇటీవలే అనుమతినిచ్చింది. 2014-19 మధ్య 5 సం॥ల కాలవ్యవధిలో రాష్ట్రంలో విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు అందించిన విద్యుత్తుకు అయిన ఖర్చు, దానిపై రాబడి లెక్కవేయగా తమకు 19,603 కోట్ల రూ॥ నష్టం వచ్చిందని, దీనిని పూడ్చుకోవటానికి అనుమతివ్వాలని అవి ఇఆర్సిని కోరాయి. దీనిపై విశ్రాంత న్యాయమూర్తి సి.ఎ. నాగార్జునరెడ్డి చైర్మన్ గా కొనసాగుతున్న ఇఆర్సి జోషివారిగా బూటకపు ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ జరిపింది. విద్యుత్తు పంపిణీ కంపెనీలు కోరినట్లుగా కాకుండా, "కేవలం 3669 కోట్ల రూ॥" మాత్రమే ట్రూఅప్ ఛార్జీల పేరిట వినియోగదారుల నుండి రాబట్టు కోవటానికి అనుమతించామని ప్రకటించింది.

దీనికనుగుణంగా విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు ఈ సం॥ ఆగస్టు నుండి ప్రారంభించి వచ్చే ఏడాది మార్చి వరకు - గతంలో వినియోగదారుల విద్యుత్ వాడకానికి అనుగుణంగా - ట్రూఅప్ ఛార్జీల వసూలు ప్రారంభించాయి. ఏడేళ్ళ క్రిందటి తమ 'అదనపు ఖర్చులను' పూడ్చుకోవటానికి కేంద్ర, దక్షిణ మండల విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు (ఎస్పిడిసిఎల్, సిపిడిసిఎల్) యూనిట్కు రూ॥ 1.23 చొప్పున, తూర్పు మండల విద్యుత్ పంపిణీ

సంస్థ (ఇపిడిసిఎల్) 44 పై॥ చొప్పున ప్రజలపై భారాలు మోపాయి.

ఇది ఇక్కడతో ఆగబోవటంలేదు. వచ్చే ఏడాది మార్చి తర్వాత 2019-22 సం॥ల మధ్య కాలంలో విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థల 'అదనపు ఖర్చు'ల భారాన్ని ప్రజలు మోయవల్సి వుంటుంది. అంతేకాదు; 2022 మార్చి తర్వాత నుండి ప్రతి మూడు నెలలకొకసారి విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు తమ 'అదనపు ఖర్చుల' మొత్తాన్ని లెక్క వేసుకొని తర్వాతి మూడు నెలలలోనే ఈ 'సర్దుబాటు ఛార్జీలను' ప్రజల నుండి పిండుకోవటానికి కూడా ఇఆర్సి అంగీకరించింది. సర్దుబాటు ఛార్జీల పేరుతో మోపుతున్న ఈ భారం సంవత్సరానికి దాదాపు 9000 కోట్ల రూ॥గా వుంటుంది.

వ్యవసాయ ఉచిత విద్యుత్ హాళిక్కి..

రైతాంగానికి ప్రభుత్వం అందించే ఉచిత వ్యవసాయ విద్యుత్తు పథకం ఎన్నో లోపాలు, అవకతవకలతో నడుస్తున్నప్పటికీ ఏదో మేరకు వారికి ఉపశమనంగా వుంది. కాగా, గత సంవత్సరం ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ విద్యుత్తు బిల్లులను ఆయా రైతులే చెల్లించుకోవాలంటూ జీవో నెం.22 విడుదల చేసింది. 350 కోట్ల రూ॥ వెచ్చించి వ్యవసాయ పంపుసెట్లకు స్కాప్ట్ మీటర్లను బిగించే పనిని ఆగమేఘాలపై పూర్తి చేస్తున్నారు. రైతాంగం నుండి, రైతుసంఘాల నుండి ఈ చర్య పట్ల తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తం కాకుండా వుండటానికి, రైతుల విద్యుత్తు బిల్లుల మొత్తాన్ని నగదు బదిలీ ద్వారా ప్రభుత్వమే రైతుల బ్యాంకు ఖాతాల్లో జమ చేస్తుందని, రైతులపై భారం మోపబోమని, రైతాంగం నాణ్యమైన విద్యుత్తును డిమాండ్ చేయటానికి ఈ చర్యలు చేపట్టినట్లుగా మధ్యపరచ జూస్తున్నారు. వాస్తవానికి క్రమంగా రైతాంగానికి ఆసరాగా వున్న ఉచిత విద్యుత్తును కూడా రద్దు చేయబూనుకున్నారనేది స్పష్టం.

విద్యుత్తరంగ 'సంస్కరణలు' - మూలాలు

విద్యుత్తు వినియోగదారులపై, రైతాంగంపై పాలకులు మోపుతున్న భారాలను తగ్గించాలని డిమాండ్ చేయటానికి పరిమితం కాకుండా, సంస్కరణల పేరుతో విద్యుత్తురంగంలో పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాలు, చేపడుతున్న చర్యల మూలాలపైకి ఎక్కువెట్టాలి.

1990లలో దోపిడీ పాలకులు ఆమోదించి అమలుచేస్తున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలు క్రమంగా దేశవ్యాపితంగా అన్ని

రంగాలకు విస్తరించాయి. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను, సంస్థలను నిర్వహణ సరిగా లేదనో, నష్టాలలో నడస్తున్నాయనో కుంటిసాకులు చూపి బడా, బహుళజాతి కంపెనీలకు కట్టబెట్టడం వేగవంతమైంది.

దీనిలో భాగంగా సామ్రాజ్యవాదులు ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాన్ని వ్యూహాత్మకంగా ఒక ప్రయోగ వేదికగా చేసుకున్నారు. 1998 నాటికే ప్రపంచబ్యాంకు రూపొందించిన 'ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ సెక్టార్ రీస్ట్రక్చరింగ్ కార్యక్రమంలోనూ', అలాగే 'ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎకనామిక్ రీస్ట్రక్చరింగ్ పథకం'లోనూ - దీనికి మూలాలున్నాయి. ప్రజల జీవితాలను సామ్రాజ్యవాదుల, బడా కార్పొరేట్ యజమానుల దోపిడీకి అనుగుణంగా మలచటమే ఈ పథకాల లక్ష్యం.

ఆధునిక జీవనం విద్యుత్తు లేకుండా మనుగడను పూహించలేని స్థితికి చేరింది. కాగా, అవసరానికి మించి విద్యుత్ వాడకాన్ని పాలకులు అనూహ్యంగా పెంచుతున్నారు. దీని వెనుక సామ్రాజ్యవాదుల పథకముంది. ఆయువుపట్టు వంటి విద్యుదుత్పత్తిని, విద్యుదుత్పత్తికి అవసరమైన ప్రాథమిక వనరులను తమ ఆధీనంలో వుంచుకుంటే, తద్వారా ఆర్థిక, సామాజికరంగాలపై ఆధిపత్యం వహించవచ్చని, తమ సూపర్ లాభార్జనలకు ఇది బాగా తోడ్పడుతుందని సామ్రాజ్యవాద, బడా కార్పొరేట్ సంస్థలు వ్యూహాత్మకంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి.

అందుకే 1999లో ప్రపంచబ్యాంకు రాష్ట్ర ఆర్థిక పునర్నిర్మాణ ప్రాజెక్టుకు 54.3 కోట్ల డాలర్లు కేటాయిస్తే, కేవలం విద్యుత్తురంగంలో 'సంస్కరణలకే' 100 కోట్ల డాలర్లు వెచ్చించింది. నాడు రాష్ట్రంలో అధికారంలోనున్న తెలుగుదేశం పార్టీ ఆధ్వర్యంలోని ప్రభుత్వం చాలా వేగంగా ఈ చర్యల అమలుకు పూనుకుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో లాభాలలో నడుస్తున్న రాష్ట్ర విద్యుత్ బోర్డు (ఏపిఎస్ఇబి)ని 2000 సం॥లో మూడు ముక్కలు చేశారు. జెన్కో (విద్యుదుత్పత్తి), ట్రాన్స్కో (విద్యుత్ సరఫరా), డిస్కో (విద్యుత్ పంపిణీ) విభాగాలుగా చేసి, ప్రైవేటు పెట్టుబడికి మార్గాన్ని సుగమం చేశారు. ప్రజలపై, రైతులపై విద్యుత్ ఛార్జీల పెంపు భారాన్ని మోపారు. దీనికి వ్యతిరేకంగా ప్రజానీకంలో ఆగ్రహం వెల్లువెత్తటం - వామపక్ష పార్టీల, ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రవ్యాపితంగా దీర్ఘకాల ప్రజాఉద్యమం సాగటం - బషీర్బాగ్ కాల్పులు - ఇదంతా మనకు తెలిసిన చరిత్రే.

ప్రజాగ్రహానికి తలొగ్గిన పాలకులు బాహుటంగా ఈ 'సంస్కరణల' అమలును తాత్కాలికంగా నిలిపివేసినా, తదనంతరం అధికారంలోకి వచ్చిన పాలకులు వాటిని దొడ్డిదోవన అమలుచేస్తూనే వస్తున్నారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వ జోక్యం - పెత్తనం

కేంద్ర, రాష్ట్ర పరిధుల్లోని అనేక ఉమ్మడి అంశాలను కేంద్రం తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటున్న విధంగానే, విద్యుత్తురంగంపై కూడా రాష్ట్రాల అధికారాన్ని తొలగించి కేంద్ర ప్రభుత్వమే పెత్తనం చేయదలచుకుంటున్నది. వివిధ సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్నింటితో వ్యవహరించటం కంటే, కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒక్కదానితో వ్యవహరించటం సులువుగా భావించటంతో కూడా ఇది త్వరితగతినే ఉంది. దేశవ్యాప్తంగా విద్యుత్తురంగాన్ని సంపూర్ణంగా ప్రైవేటీకరించేందుకు సిద్ధమైన కేంద్ర మంత్రి మండలి 'విద్యుత్తు బిల్లు-2020'ని ఆమోదించింది. దీనిలోనే రైతులకిచ్చే విద్యుత్తు రాయితీలను కనిష్టానికి తగ్గించాలని, ఆ రాయితీలను కూడా నగదు రూపంలో రైతుల బ్యాంకు ఖాతాలకు బదిలీ చేయాలని ప్రతిపాదించింది. రైతు ప్రయోజనాలను హరించే ఈ విద్యుత్తు బిల్లు-2020ని ఉపసంహరించుకోవాలని దేశవ్యాప్తంగా రైతాంగం డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఢిల్లీ సరిహద్దులనే ఆవాసంగా చేసుకొని గత పదినెలలుగా అనేక కష్టనష్టాలకోర్చి ఆందోళన కొనసాగిస్తున్న రైతాంగం యొక్క ప్రధాన డిమాండ్లలో ఇదొకటిగా వుంది.

ఆధునిక ఫోన్ వినియోగంలో ముందుగా 'రీఛార్జి' (డబ్బు చెల్లించి) చేయించుకొని వినియోగించుకున్నట్లుగా, విద్యుత్తు వాడకానికి కూడా ముందుగా రీఛార్జి చేసుకోవాలని, ఆ మేరకు విద్యుత్ వాడకం పూర్తయిన వెంటనే తిరిగి రీఛార్జి చేయించుకోవాలనే దుర్మార్గమైన ప్రతిపాదనలు విద్యుత్తు ప్రైవేటీకరణలో భాగంగా ముందుకు తెస్తున్నారు. జెన్కో, ట్రాన్స్కోలతో పాటు విద్యుత్ పంపిణీ (డిస్ట్రీబ్యూషన్)లో కూడా ప్రైవేటు పెట్టుబడిని భారీగా ప్రవేశపెట్టేందుకు 'విద్యుత్తు బిల్లు-2020' సిద్ధంగా వుంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల హక్కులను హరించేవేసే ఈ బిల్లును అనేక రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు కూడా వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఈ బిల్లు చట్టరూపం తీసుకోవటానికి ముందే, - రాష్ట్రాల రుణ పరిమితి పెంపును ఎరగా వేసి - ఈ బిల్లులోని ప్రతిపాదనలను అమలు చేయవలసిందిగా కేంద్రం రాష్ట్రాలను ఆదేశించింది. ఈ ఆదేశాలకు తలొగ్గిన ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ విద్యుత్తు పంపుసెట్లకు మీటర్లు బిగించే రైతాంగ వ్యతిరేక చర్యలను అమలుచేస్తోంది.

వాణిజ్య విద్యుత్తు - 'సంస్కరణల' ఫలితమే

అలాగే ప్రైవేటు విద్యుత్ ప్లాంట్లకు లెక్కకు మించి అనుమతులిచ్చారు. ఈ విద్యుత్తు ప్లాంటులు ట్రాన్స్కోతో ప్రారంభంలోనే తాము ఉత్పత్తి చేసే విద్యుత్ అమ్మకానికి సంబంధించి ఒప్పందం (పిపిఎ) చేసుకోవాలి. ఈ ప్లాంటులు ఉత్పత్తి చేసే విద్యుత్తులో తొలుత 25 శాతంగానూ, ఆ తర్వాత క్రమంగా వీరు ఉత్పత్తి చేసిన విద్యుత్తు నంతా తమకు తోచిన విధంగా అమ్ముకోవటానికి అనుమతించారు. వీటినే వాణిజ్య విద్యుత్తు ప్లాంటులంటున్నారు.

చిన్న పరిశ్రమలకు ట్రాన్స్కో విద్యుత్ కోత విధించటంతో, అవి వాణిజ్య విద్యుత్తు ప్లాంట్ల నుండి అధిక ధరకు విద్యుత్ను కొనుగోలు చేయవలసి వస్తోంది. పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలు పెరుగుదలతో నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెరిగిన తీరులోనే, అధిక విద్యుత్ ఛార్జీలతో ఈ పరిశ్రమలలో ఉత్పత్తి అయిన సరుకుల ధరలు పెరిగిపోయి, అంతిమంగా పరోక్ష రూపంలో కొనుగోలుదారులైన ప్రజలపైనే ఈ భారం పడుతోంది.

నాణ్యమైన విద్యుత్తును నిరంతరాయంగా అందించటమే లక్ష్యమంటూ పాలకులు ఈ 'సంస్కరణల'ను ప్రవేశపెట్టారు. అయితే, దశాబ్దాలు గడుస్తున్నా విద్యుత్తును అధిక ధరలకు అమ్ముకుంటూ, ప్రజలపై విద్యుత్ ఛార్జీల భారాన్ని పెంచుతున్న ఈ 'సంస్కరణలు', ప్రజల పాలిట గుడిబండగా పరిణమించాయని స్పష్టమౌతోంది.

'శక్తి' వనరులన్నీ సామ్రాజ్యవాదుల ధారాదత్తం

మనదేశంలో అపారంగా వున్న జలవనరుల నుండి దేశ ప్రజల అవసరాలకు సరిపడా, చౌక ధరకు విద్యుత్ను ఉత్పత్తి చేయవచ్చు. భారీ జల విద్యుత్తు కేంద్రాలతో పర్యావరణ సమస్యలుంటే, చిన్న-మధ్యతరహా జలవిద్యుత్ కేంద్రాలను నిర్మాణం చేయవచ్చు. వీటి నిర్మాణంలో ముంపు - నిర్వాసితుల సమస్యలు, పర్యావరణం - కాలుష్యం సమస్యలు కూడా వుండవు. జలవిద్యుత్ కేంద్రానికి కావలసిన టర్బైన్ల తయారీ, ఇతర సాంకేతిక పరిజ్ఞానమంతా మనకు వున్నట్లుగా వుంది. అయితే బడా, బహుళజాతి కార్పొరేట్ కంపెనీలకు, వారి సూపర్ లాభాధీనలకు దాసోహం చేసే పాలకులు ఈ తరహా విద్యుదుత్పత్తిని ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నిరుత్సాహపరుస్తూ వస్తున్నారు.

మనదేశంలో విద్యుదుత్పత్తి 50 శాతంపైగా బొగ్గు ద్వారా జరుగుతోంది. మనదేశంలో బొగ్గు వనరులు అధికంగా వున్నాయి. దేశంలో బొగ్గు

ఆధారిత ధర్మల్ విద్యుత్తు కేంద్రాలు నిర్మించి, నిర్వహించుకోగల సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, సామర్థ్యం మనకు వున్నాయి. అలాగే దీని నుండి వెలువడే కాలుష్యాన్ని నిరోధించగలిగే శాస్త్రీయపరిజ్ఞానమూ వుంది. బొగ్గు కాల్చిన తర్వాత మిగిలే బూడిద (ఫైయాష్)ను ఇటుకల తయారీకి, రోడ్ల నిర్మాణానికి వినియోగించవచ్చు.

ధర్మల్ విద్యుదుత్పత్తికి అవసరమైన బొగ్గులో 86 శాతం దేశీయంగా బొగ్గుగనుల నుండి తీసుకుంటున్నారు; మిగిలిన 16 శాతం బొగ్గు విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకుంటున్నారు. ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు తర్వాత పెట్రోల్, డీజిల్, సహజవాయువు, ఇనుము, ఉక్కు మొదలగువాటికి వర్తింపజేసే సూత్రాన్నే బొగ్గు ధరలకు వర్తింపజేస్తున్నారు. విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకునే బొగ్గుకు చెల్లించిన అంతర్జాతీయ మార్కెట్ ధరనే, దేశంలోని 86 శాతం బొగ్గుకు కూడా చెల్లించాలని బొగ్గుగనులను లీజుకు తీసుకున్న బడా, బహుళజాతి కంపెనీలు డిమాండ్ చేసి రాబట్టుకుంటున్నాయి. (ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు తర్వాత దేశంలోని బొగ్గు గనులలో అధికభాగం బడా కార్పొరేట్ల, సామ్రాజ్యవాద కంపెనీల వరం అయ్యాయి) దీనితో బొగ్గు ధరలు రెట్టింపై విద్యుదుత్పత్తి ఛార్జీలు పెరుగుతున్నాయి. దీనికి విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థల లాభాలు కూడా తోడవటంతో చిన్న పరిశ్రమలు మొదలుకొని రైతాంగం, వినియోగదారులందరికీ విద్యుత్ ఛార్జీల భారం తడిసి మోపెడవుతోంది.

పెట్రోలియం సహజవాయువు, నాఫ్తాలను వుపయోగించి కూడా మనదేశంలో విద్యుదుత్పత్తి చేస్తున్నారు. ఈ రంగంలోనూ బడా కార్పొరేటు సంస్థల, సామ్రాజ్యవాద సంస్థల ఆధిపత్యమే కొనసాగుతోంది. సహజవాయువు కోసం పరిశోధన, వెలికితీతలో నైపుణ్యం కల్గిన ప్రభుత్వరంగ ఓఎన్జిసి వంటి సంస్థలను ప్రక్కనబెట్టి 'నూతన వెలికితీత విధానం' (ఎన్జపి) పేరుతో దేశంలోని సహజవాయు నిక్షేపాలను పాలకులు బడా కంపెనీలకు ధారాదత్తం చేశారు. మనదేశంలో వెలికితీసిన ఒక ఎంబిటియు సహజవాయువును 'గ్యాస్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియా' (గెయిల్) 2.4 డాలర్ల ధరకు విక్రయించగలుగుతోంది. రిలయన్స్ సంస్థ అదే సహజవాయువును 9 డాలర్లకు, వారితో భాగస్వాములైన విదేశీ కెయిర్న్ ఎనర్జీ సంస్థ 14 డాలర్లకు మనకే విక్రయిస్తున్నారంటే, మనదేశ ప్రజల సంపదను వీరేవిధంగా దోచుకుంటున్నారో అర్థమౌతోంది. ఈ వనరులపై ఆధారపడి ఉత్పత్తిచేసే విద్యుత్తు ధరకు, వారి లాభాలు కూడా జోడించటంతో విద్యుత్తు ఛార్జీల ధర మరింత అధికమౌతోంది. →

మత్స్యకారుల పాట్లగాల్ట్ 'భారత సముద్రతీర మత్స్యకారుల బిల్లు - 2021'

ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ వత్తిడితో కేంద్ర ప్రభుత్వం పార్లమెంటు వర్షాకాల సమావేశాలలో భారత సముద్రతీర మత్స్యకారుల బిల్లు - 2021 (ఐఎంఎఫ్)ను ప్రవేశపెట్టింది. ఈ వార్త బయట కొచ్చిన నాటి నుండి భారతదేశ సముద్ర తీరప్రాంత మత్స్యకారుల గ్రామాలలోని ప్రజానీకమంతా నల్లజెండాలతో, సమ్మెలతో, అసమ్మతి మెమోరాండాలతో తమ నిరసన తెలియజేస్తూ వస్తున్నారు. ఈ బిల్లు పార్లమెంటు ఆమోదం పొంది చట్టంగా మారితే, సముద్ర ఓడరేవులు దిగ్బంధానికి గురవుతాయని కూడా మత్స్యకారులు హెచ్చరిస్తున్నారు. ఈ బిల్లు చట్టరూపం దాల్చితే, సముద్రంలో చేపల వేటనే తమ జీవనాధారంగా చేసుకొని బ్రతుకులీడుస్తున్న ఒక కోటి 50 లక్షల సాంప్రదాయక నిరుపేద మత్స్యకారులు తీవ్ర ముప్పును ఎదుర్కొంటారు. ప్రపంచంలో రెండో అతిపెద్ద ఆక్వా విభాగంగాను, మూడో అతిపెద్ద చేపల ఉత్పత్తి కేంద్రంగానూ వున్న భారతదేశ మార్కెట్ను దేశీయ కార్పొరేట్లకు, విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలకు కట్టబెట్టేందుకు భారత పాలకులు సంసిద్ధమౌతున్నారు.

ఈ బిల్లు, ఓ సామాన్య నిరుపేద మత్స్యకారుడు అధికారపత్రం (లైసెన్స్) పొందటాన్ని చాలా కష్టతరం చేస్తుంది. ఛార్జీలు, సాంఘిక ఫీజులు పెరుగుతూనే వుంటాయి. మత్స్యకారులు తమ సామర్థ్య పత్రాల (ఫిట్నెస్ సర్టిఫికేట్స్)ను ఎప్పటికప్పుడు నవీకరించుకోవలసి వుంటుంది. వీటన్నిటికీ మించి, పడవలను జప్తు చేయటం, అధికార పత్రాలలోని నిబంధనలను ఉల్లంఘిం

చారనే పేరిట మత్స్యకారుల లైసెన్సులను రద్దు చేయటం, లేదా తాత్కాలికంగా నిలిపివేయటం, అనుమతించిన పరిమాణాన్ని మించి నిర్దేశిత తెగల చేపలను వేటాడడంలా, వారిపై జరిమానాలు విధించటం వంటి అపరిమిత అధికారాలు ఈ బిల్లు ద్వారా భారత తీరప్రాంత గార్డులకు (ఐసిజి) సంక్రమిస్తాయి. ఐసిజిని ప్రశ్నిస్తే మత్స్యకారులు ఒక సం॥ వరకు జైలుశిక్షకు గురికావచ్చు. ఇప్పటికే మత్స్యకారులు సముద్ర జలాలలో చేపలవేట సాగిస్తుంటే, కోస్ట్ గార్డులు వారిని పలు విధాలుగా వేధిస్తున్నారు. వారిని కరుడుగట్టిన నేరస్తులలాగా చూస్తూ మోకాళ్ళపై కూర్చుండబెట్టి, రెండు చేతులను పైకి ఎత్తించి లేకుంటే కాల్చి చంపుతామంటూ బెదిరింపులు సాగిస్తున్నారు. ఇవన్నీ నిరుపేద మత్స్యకారుల పాలిట మృత్యుపాశలే.

భారత రాజ్యాంగంలోని 7వ షెడ్యూలులో రాష్ట్రాల హక్కుల జాబితాలో పేర్కొన్న అనేక అంశాలను కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇప్పటికే ఉల్లంఘిస్తూ వుంది. సముద్ర తీర జలాలలో చేపల వేట ఆయా రాష్ట్రాల పరిధిలోని అంశం అయినప్పటికీ, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని భారత తీరప్రాంత రక్షణ దళమే దీనిపై యాజమాన్యం వహిస్తూ వుంది. చేపలవేటను పర్యవేక్షించటం, దీనిపై అదుపు, నిఘాలను కొనసాగించే బాధ్యతంతా కేంద్ర ప్రభుత్వం చేతుల్లో వుండటంతో రాష్ట్రాలకున్న అధికారాలు నామమాత్రమౌతున్నాయి. ఉన్నత న్యాయస్థానంలో వివాద పరిష్కారానికి అప్పీల్

చేసుకునే పద్ధతికి చెల్లించే లైసెన్సు ఫీజును నిర్ణయించే అధికారం నుండి, ఈ ప్రతిపాదిత బిల్లులోని అంశాలతో ఇక రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికారాలేమీ మిగలవు.

ఇదేతరహా బిల్లు కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వ హయాంలో 2009లో ప్రతిపాదనకు వచ్చింది. మత్స్యకారుల తీవ్ర ఆందోళనతో దానిని వెనక్కు తీసుకున్నారు. కానీ ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ సమావేశాలలో చేపల వేటకు అందించే సబ్సిడీలను తగ్గించాలని వత్తిడి తీసుకురావటంతో 2019, 2020లో బిజెపి నాయకత్వంలోని కేంద్ర ప్రభుత్వం పాత బిల్లులకు కొద్దిపాటి సవరణలు చేసి ముసాయిదా రూపంలో రెండుసార్లు ప్రవేశ పెట్టింది. 2021 జూలై 15న ఆన్లైన్గా జరిగిన డబ్ల్యుటీవో సమావేశాలలో నిరుపేద మత్స్యకారులపై మరిన్ని ఆంక్షలు విధించాలనే నిర్ణయం చేసి మోడీ ప్రభుత్వంపై వత్తిడి చేసింది. చేపల వేటతో సహా సముద్రతీర వనరులన్నింటిపై అంతర్జాతీయ మత్స్యకార్పొరేటు కంపెనీల గుత్తాధిపత్యపు మద్దతుతోన్న దేశీయ కార్పొరేటు కంపెనీలకు మత్స్యరంగానికి సంబంధించిన వ్యాపార హక్కులన్నీ అప్పగించవలసిందిగా ఆదేశించింది. దీనిలో భాగంగా భారత ప్రభుత్వం నిరుపేద మత్స్యకారుల జీవనాధారాలను హరించివేసే, రాష్ట్రాల హక్కులను కాలరాచే ఈ వివాదాస్పద బిల్లును పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టింది. ప్రజావ్యతిరేక ఈ బిల్లుకు వ్యతిరేకంగా మత్స్యకారులు, మేధావులు ప్రజలందరూ ఉద్యమించాలి. ★

→ ఇంకా సాంప్రదాయేతర విద్యుత్తుగా సౌరవిద్యుత్తు, సముద్ర అలల ద్వారా విద్యుత్తు, గాలిమరల ద్వారా విద్యుత్తు, జీవ ఇంధనాల ద్వారా విద్యుత్తును ఉత్పత్తి చేస్తున్నారు. సాంప్రదాయ ఇంధనాలను పరిరక్షించుకుంటూ సాంప్రదాయేతర విద్యుదుత్పత్తి చౌక ధరలకు ప్రజావసరాలు తీర్చే స్థాయిలో చేయటానికి, ఈ క్రమంలో వచ్చే పర్యావరణ తదితర సమస్యల్ని సమర్థవంతంగా పరిష్కరించటానికి దేశ, ప్రజల పట్ల పాలకుల చిత్తశుద్ధి ప్రశ్నార్థకంగా వుంది.

విద్యుదుత్పత్తికి అవసరమైన ప్రాథమిక వనరులను పాలకులు తమ అదుపులో వుంచు కోకుండా బడా కంపెనీల పరం చేయటంలోనే వారి దళారీ స్వభావం వెల్లడవుతోంది. పైగా పెరుగుతోన్న విద్యుత్ అవసరాలపేరున సామ్రాజ్యవాద దేశాలు నిషేదించిన, అత్యంత

వినాశకరమైన అణువిద్యుత్ కేంద్రాలను జనవాసాల నడుమ మనదేశంలో నెలకొల్పటానికి బహుళజాతి సంస్థలకు అనుమతులిస్తున్నారు. దీనికి వ్యతిరేకంగా వ్యక్తమయ్యే ప్రజానిరసనను రక్తపుటేరుల్లో ముంచటానికి కూడా వెనుకాడటంలేదు.

కనుక, మనదేశంలో విరివిగా లభ్యమయ్యే 'శక్తి' వనరులన్నింటినీ సమగ్ర ప్రణాళికతో వినియోగించే ఉద్దేశ్యం పాలకులకు లేదని స్పష్టమౌతోంది. సామ్రాజ్యవాదుల వారి దళారీల కనుసన్నలలో వారు ఆదేశించిన పద్ధతుల్లో ఈ వనరులను వినియోగించి విద్యుదుత్పత్తి చేస్తూ, ప్రజలపై ఛార్జీల పెనుభారాలు మోపుతూ, సామ్రాజ్యవాద, బడా కంపెనీలకు లాభాలార్జించి పెడుతున్నారు. రైతాంగంతోసహా విశాల శ్రామిక ప్రజానీకంతోపాటు విద్యుత్తు అవసరమైన

చేతివృత్తులు, చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలను కూడా చావుదెబ్బ తీస్తున్నారు. తద్వారా దేశ ఆర్థిక, సామాజికరంగాలపై ఆధిపత్యానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో రైతాంగానికి బేషరతుగా ఉచిత వ్యవసాయ విద్యుత్తునందించాలని, ప్రజలపై పలురూపాల్లో మోపుతున్న విద్యుత్ ఛార్జీల భారాన్ని రద్దుచేయాలని, చేతివృత్తులకు, చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలకు సరసమైన ధరలకే నాణ్యమైన విద్యుత్తునందించాలని, రాష్ట్రాల హక్కులను హరించివేస్తూ, విద్యుత్తు రంగాన్ని సంపూర్ణంగా ప్రైవేటీకరించేందుకు రూపొందించిన విద్యుత్తు బిల్లు-2020ని రద్దు చేయాలని డిమాండ్ చేయటంతోపాటు దేశంలోని శక్తి వనరులపై సామ్రాజ్యవాదుల పెత్తనాన్ని, వారికి ఊడిగం చేసే పాలకుల దళారీ విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ ఉద్యమించాలి. ★

సంయుక్త కిసాన్ మోర్చా తీర్మానం

(2021 ఆగస్టు 26, 27 తేదీలలో న్యూఢిల్లీ - సింఘు బార్డర్ వద్ద జరిగిన సంయుక్త కిసాన్ మోర్చా జాతీయ సదస్సులో ప్రతిపాదించినది)

కార్పొరేట్ అనుకూల మూడు వ్యవసాయ చట్టాలను, నూతన విద్యుత్తు బిల్లు - 2020ను, నేషనల్ క్యాపిటల్ రీజియన్, నైబరింగ్ ఏరియాస్ యాక్టుపై AQ - అట్యూస్మియర్ క్వాలిటీ (వాతావరణ నాణ్యత) కమిషన్లను జాతీయ సదస్సు చర్చించింది. అలాగే స్వామినాథన్ కమిషన్ సిఫార్సుల ప్రకారం కనీస మద్దతు ధరకు అన్ని వ్యవసాయ పంటలను సేకరించేందుకు చట్టపరమైన హక్కులను రైతులకు కల్పించటంలో ప్రభుత్వ వైఫల్యాన్ని పరిగణలోకి తీసుకున్నది. అలాగే రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు ఇతర సెక్టర్ల శ్రామిక ప్రజానీకంలో నిలకడగా, హెచ్చుస్థాయిలో ఆగ్రహం పెరుగుతూండటాన్ని పరిగణలోకి తీసుకొని దేశవ్యాపితంగా రైతాంగ ఉద్యమాన్ని విస్తృతం చేయాలని, 2021 సెప్టెంబర్ 27న రైతులు, కార్మికులు, శ్రామిక ప్రజానీకమంతా ఒక్కరోజు దేశవ్యాపిత బంద్ పాటించాలని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించింది.

అలాగే సెప్టెంబర్ 5న ముజఫర్ నగర్ వద్ద సంయుక్త కిసాన్ మోర్చా నిర్వహించతలపెట్టిన భారీ ప్రదర్శనను గతంలో అన్నిటికంటే ఘనంగా విజయవంతం చేయాలని, 'మిషన్ యుపి, ఉత్తరాఖండ్' చేపట్టి ఉద్యమాన్ని గ్రామాలలో మూలాలలోకి తీసుకువెళ్ళటానికి అన్ని ప్రయత్నాలు చేయాలని ఈ సదస్సు రైతులకు, రైతులకు మద్దతుగా నిలుస్తున్న సంస్థలన్నింటికీ పిలుపునిచ్చింది.

అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ, జిల్లాలలోనూ సంయుక్త కిసాన్ మోర్చా విభాగాలను ఏర్పరచి, కలిసివచ్చే సంస్థలన్నింటినీ కలుపుకొని రాష్ట్ర, జిల్లాస్థాయి సదస్సులు, ప్రదర్శనలు, టోల్ ప్లాజాల వద్ద పన్ను చెల్లించకుండా నిరసనలు; భారత రైతాంగ దేశభక్తియుత డిమాండ్లను ఆమోదించకుండా నిరాకరించటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూన్న బిజెపి, ఎన్ డిఎ కూటమికి చెందిన ఎంపీలు, ఎంఎల్ఎలకు వ్యతిరేకంగా నిరసనలు మొదలైన కార్యక్రమాలను ప్రారంభించవలసిందిగా రైతాంగానికంతటికీ ఈ సదస్సు పిలుపునిచ్చింది.

కాంట్రాక్టు వ్యవసాయ చట్టం - బడా కార్పొరేట్లు, బహుళజాతి కంపెనీలు కేవలం వ్యాపార విలువ కలిగిన పంటలు పండించేందుకు భారత రైతాంగంచే దుర్భాగమైన అసమాన ఒప్పందాలపై బలవంతంగా సంతకం

చేయించటానికి భారత ప్రభుత్వానికి వీలు కల్పిస్తుందని ఈ సదస్సు అభిప్రాయపడుతోంది. అలాగే ఆహారపంటలు పండించుకునే రైతాంగ స్వేచ్ఛను కోల్పోవలసి వస్తుందని; ఒప్పందం చేసుకున్న కంపెనీలు అమ్మే ఖరీదైన ఉత్పాదకాలను, యాంత్రికరించిన వ్యవసాయ సేవలను అధిక ధరలకు కొనుగోలు చేయవలసి వస్తుందని; ఉత్పాదకాలకు డబ్బు చెల్లించటానికి రుణసంస్థలతో విడి ఒప్పందాలు చేయించి రైతుల భూములను, ఇతర ఆస్తులను తాకట్టు పెట్టవలసి వస్తుందని; పంట చేతికొచ్చాక నాణ్యతను నిర్ధారించి పంటకు చెల్లించే ధరలతో రైతాంగం తీవ్ర నష్టాలపాలవు తారని; ఒప్పంద షరతుల అమలును పర్యవేక్షించేందుకు ఈ ఒప్పందంలోని షరతుల ప్రకారం మధ్య దళారీల శ్రేణి స్థిరీకరింపబడుతుందని; కంపెనీలకు కేటాయింపుల ప్రకారం జిల్లా లన్నింటిలోనూ లేదా కొన్ని భాగాలలోనూ పంటల నమూనాలను మార్చటం జరుగుతుందని ఈ సదస్సు అభిప్రాయపడింది.

మండీ లేదా వ్యవసాయ మార్కెట్ యార్డులను తప్పించే ఈ చట్టం, ప్రైవేట్ ఆహార కార్పొరేషన్లలోకి శక్తివంతమైన దళారీలను ప్రవేశ పెడుతుందని; వ్యవసాయ సహకార సొసైటీలు, వ్యవసాయ మార్కెట్ యార్డులలో ఎలక్ట్రానిక్ వ్యాపార ప్లాట్ ఫారమ్ల ఏర్పాటుకు, ఆన్ లైన్ ధరలలో అత్యంత కనిష్ట ధరలకు పంటలను కొనుగోలు చేయటానికి అవకాశమిస్తుందని; ప్రభుత్వం ప్రకటించిన కనీస మద్దతు ధర ప్రకారం వివిధమైన కొనుగోలునూ ఇది అంగీకరించదని; ఆహార పంటలను ఈ కార్పొరేషన్లు స్వేచ్ఛగా సేకరించి, నిలవచేసుకోవటానికి అవకాశమిస్తుందని; వ్యాపారంలో ఈ 'ప్రత్యామ్నాయ' మార్గాలను ప్రభుత్వం ప్రోత్సహించటమంటే, ప్రభుత్వ మండీ లేదా ప్రభుత్వ మార్కెట్ యార్డులకు, వాటిల్లో మద్దతు ధరకు కొనుగోలు చేయటానికి ప్రభుత్వం అనుకూలంగా లేదని; ఈ ప్రైవేటు మార్కెట్ యార్డులు తమ చిత్తానుసారం పన్నులను విధించటంతోపాటుగా సరసమైన వ్యాపారానికి తామే విధానాలను, మార్గదర్శకాలను నిర్ణయిస్తాయని, వీరు రూపొందించిన విధివిధానాలే అన్ని చట్టపర వివాదాల పరిష్కారానికి ప్రాతిపదికగా వుంటాయని; ఈ విధంగా మార్కెట్ యార్డులపై,

వ్యాపారంపై అదుపు ద్వారా కార్పొరేషన్లు వ్యవసాయ ఉత్పాదకాలకు అధిక ధరలను, పండిన పంటలకు తక్కువ ధరలను నిర్ణయిస్తాయని; తద్వారా పంట కొనుగోలు, నిల్వ, రవాణా, శుద్ధిచేయటం, శుద్ధిచేసిన ఆహార పదార్థాలను మార్కెట్లలో విక్రయించటం వరకు సాగే ఈ యావత్ ఆహార వ్యవస్థను కార్పొరేషన్లే అదుపు చేస్తాయని సదస్సు నిర్ధారించింది.

నిత్యావసర సరుకుల చట్టంలో అత్యవసర వస్తువుల జాబితా నుండి ఆహారాన్ని తొలగించటం పట్ల; తృణధాన్యాలు, పప్పుదినుసులు, నూనెగింజల ధరలను ప్రతి సంవత్సరం ఒకటిన్నర రెట్లు, కూరగాయల, పండ్ల ధరలను రెండు రెట్లు పెంపు చేయడానికి స్వేచ్ఛనివ్వటం పట్ల; ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ షరతుల ప్రకారం ప్రభుత్వ సేకరణ, సరఫరా లేకపోవటంతో ప్రభుత్వ పంపిణీవ్యవస్థ ఆగిపోవలసి రావటంపట్ల; బహుళజాతి, బడా భారత ఆహార కార్పొరేషన్లు అంతులేకుండా ఆహార నిల్వలు చేయటానికి, బ్లాక్ మార్కెట్లలో ఆహారం విక్రయించటానికి ఈ చట్టం అనుమతించటం పట్ల - సదస్సు దిగ్భ్రాంతి వ్యక్తం చేసింది.

వ్యవసాయానికి, గ్రామీణ గృహోపసరాలకు సబ్సిడీతో విద్యుత్ సరఫరా చేయటాన్ని నూతన విద్యుత్తు బిల్లు ఉపసంహరించుకోనుంది. విద్యుత్తు ఛార్జీలు రెట్టింపుకంటే అధికం అయ్యే ప్రమాదముంది. కుటీర పరిశ్రమలపై సైతం వాణిజ్య విద్యుత్తు ఛార్జీలు మోపటం జరుగుతుంది. జాతీయ సదస్సు ఈ బిల్లుపై చర్చించి ఈ బిల్లును వెంటనే ఉపసంహరించుకోవాలని డిమాండ్ చేసింది. దేశ రాజధాని పరిసర ప్రాంతాలలో వాతావరణ నాణ్యతపై నియమించిన కమిషన్ ప్రకారం కాలుష్యానికి కారకుల పేరున గడ్డి దుబ్బులు తగులబెట్టినా రాజధాని పరిసర ప్రాంతాలలో వాతావరణం కాలుష్యమైందంటూ రైతులను దోషులుగా న్యాయస్థానాల్లో విచారించటాన్ని అధిక జరిమానాలు విధించటాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది; తిరస్కరించింది.

వ్యవసాయ పంటలన్నింటినీ 'సి2'కు 50 శాతం కలిపి కనీస మద్దతుధర చొప్పున అమ్మటానికి రైతులకు చట్టపరమైన గ్యారెంటీ కల్పించాలని; వ్యవసాయ ఉత్పాదకాల,

కార్మిక కర్షణ.... (చివరి పేజీ నుండి)

వ్యతిరేక ఉద్యమంపై బీజేపీ తన మీడియా ద్వారా సంవత్సర కాలంగా రకరకాల ప్రచారం చేస్తూ దాడిచేస్తూనే వుంది. ఈ బండ్ విజయవంతం చేసిన అన్ని సెక్షన్ల ప్రజలు ఆ దాడులకు కొంతమేర సమాధానం చెప్పగలిగారు. బండ్ రోజే ఆరోగ్యకార్మికుల విడుదల అనే మీడియా కార్యక్రమం తెచ్చి ప్రధానమంత్రి జాతీయ, అంతర్జాతీయ మీడియాను తనవైపు ఆకర్షించేందుకు చూడడం యాదృచ్ఛికంగా జరిగింది కాదు. కొన్ని అధికార, ప్రతిపక్ష పార్టీలన్నీ కూడబలుక్కున్నట్లుగా బండ్ విఫలమైందని చెప్పడానికి ప్రయత్నాలు చేశాయి. ప్రాంతీయపార్టీలు కేంద్రానికి భయపడి తమిళనాడు, ఆంధ్రప్రదేశ్ వంటిచోట్ల సహకరిస్తున్నట్టే ఉండి శాంతిభద్రతల పేరుతో

చాలాచోట్ల అడ్డుకున్నాయి. కర్నాటక, తెలంగాణా వంటిచోట్ల పాలకపార్టీలు బండ్ను విఫలం చేయడానికి బిజెపి, దాని మిత్రపక్షాలతో కలిసి కృషిచేశాయి.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే కార్పొరేట్ అనుకూల - వ్యతిరేక విధానాలను రైతుల ఆందోళన 10 నెలలుగా చర్చకు పెట్టినట్టే, ఈ బండ్ కూడా విభజన గీత గీసింది. కరపత్రాలు, పోస్టర్లు, బ్యానర్లు, సామాజిక మాధ్యమాలలో సామాజిక, ఆర్థిక చర్చలు, విషయాలను ప్రజలలోకి చేర్చాయి. కవులు, కళాకారులు, మేధావులు సంఘీభావంగా నిలిచారు. విద్యార్థుల, యువజనుల, మహిళల క్రియాశీల భాగస్వామ్యం బాగానే ఉంది. సంఘటిత రంగం కొంతమేరకు, అసంఘటిత రంగం ఎక్కువగా రైతాంగానికి

తోడుగా నిలిచింది. చిన్న వ్యాపారులు - వారి సంఘాలు, చిన్నపరిశ్రమలు చాలా రాష్ట్రాల్లో స్వచ్ఛందంగానే సహకరించారని తెలిసింది. దోపిడీదర్గాలు రుద్దిన సంక్షోభ భారాన్ని మోస్తున్నవారు, కష్టాలను అనుభవిస్తున్న సెక్షన్లు ఈ బండ్కు అనుకూలంగా స్పందించారనుకోవాలి. బండ్ను విజయవంతం చేసిన కార్యకర్తలకు, ప్రజలకు, తోటి ప్రజాసంఘాలకు, పార్టీలకు అభినందనలు.

ఈ బండ్ అనుభవంతో దేశంలో పాలకులు తెచ్చిన వ్యవసాయ వ్యతిరేక, కార్మిక వ్యతిరేక చట్టాలకు మూలమైన సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ విధానాలను, వాటిని బలపరిచే రాజకీయ దళారీ శక్తులను ఎండగట్టే కార్యక్రమాలు దేశవ్యాప్తంగా ఊపందుకోవాల్సి వుంది. ★

→ వ్యవసాయ సేవల ధరలను తగ్గించేందుకు ప్రభుత్వం హామీ ఇవ్వాలని, రైతుల ఉత్పాదక ఖర్చును పరిగణలోకి తీసుకొని పండించిన పంటకు ధరను నిర్ధారించాలని; వ్యవసాయ పంటలన్నింటికీ సీ2'కు 50 శాతం కలిపి మద్దతు ధరగా ప్రకటించాలని, రైతులకు ఈ ధర లభించే విధంగా ప్రభుత్వం తన ఎగుమతి - దిగుమతి మరియు ఇతర విధానాలన్నింటినీ నియంత్రించాలని; నిర్ధారించిన ధర కంటే తక్కువకు అమ్మకం జరిగే పంటలన్నింటినీ సేకరించాలని సదస్సు డిమాండ్ చేసింది.

భారత రైతాంగం భారీ ప్రజాకదలికతో, ప్రజాస్వామ్యయుతంగా, శాంతియుతంగా ఉద్యమం నిర్మించి సమస్యకు కారణాన్ని ఎత్తిచూపి, పరిశీలించమని ప్రభుత్వాన్ని కోరినప్పటికీ, కార్పొరేట్ల లాభాలకు, వారి ప్రయోజనాలకు సేవజేసేందుకే కట్టుబడిన గుడ్డితనంతో, ప్రభుత్వం మొండిగా ఈ మూలాన్ని చూసేందుకు నిరాకరిస్తోందని ఈ సదస్సు పేర్కొంది.

ఈ చట్టాలలో మార్పులు చేయటానికి ప్రభుత్వం ముందుకు తెచ్చిన ప్రతిపాదనలన్నీ - వ్యవసాయ ఉత్పత్తులపై, ఆహార శుద్ధి క్రమాలపై, మార్కెట్లపై కార్పొరేట్లు ఆధిపత్యం చేస్తాయనే రైతాంగ భయాలకుగానీ; భూమిని, జీవనోపాధిని కోల్పోతామనే వారి ఆవేదనకుగానీ; అలాగే దేశ జీవావరణానికి, పర్యావరణానికి, జీవవైవిధ్యానికి జరిగే నష్టం గురించిగానీ; ఏమాత్రం ఉపశమనాన్ని సమాధానాన్ని ఇవ్వటంలేదు.

ఆర్ఎస్ఎస్, బిజెపిలు, తీవ్రంగా రెచ్చగొట్టే చర్యలు చేపడుతున్నప్పటికీ, ప్రభుత్వం ఆధార రహితమైన తప్పుడు ఆరోపణలకు పాల్పడుతున్నప్పటికీ, దేశభక్తియుత రైతాంగంపై క్రూరమైన చట్టాలతో, తప్పుడు పద్ధతుల్లో కేసులు మోపుతు

న్నప్పటికీ మేము - రైతాంగం, అత్యంత శాంతియుతంగానే నిరసనలు కొనసాగిస్తున్నాము. మతాలకు, కులాలకు, ప్రాంతాలకు అతీతంగా ప్రజలందరినీ ఈ చారిత్రక ఉద్యమం ఏకం చేసింది. ఈ ఉద్యమం - బడా కార్పొరేషన్ల దోపిడీ వ్యతిరేకంగా అన్ని పీడిత సెక్షన్ల ప్రజలు విస్తృతంగా పాల్గొనేలా స్ఫూర్తి నింపింది. ఈ కార్పొరేట్ అనుకూల ప్రభుత్వం సాగించే ఫాషిస్టు దాడికి వ్యతిరేకంగా భారత ప్రజానీకం స్థిరంగా, ఐక్యంగా నిలవగలరనే నమ్మకాన్ని, స్ఫూర్తిని ఈ

ఉద్యమం అందించింది.

ఈ పాఠాలన్నింటినీ తీసుకుంటూ, సెప్టెంబర్ 5న ముజఫర్ నగర్ లో జరిగే ప్రదర్శనను విజయవంతం చేసేందుకు; ఈ ఉద్యమం ఇచ్చిన మొదటి బండ్ పిలుపు సంవత్సరం అయిన సందర్భం, అలాగే ఢిల్లీ సరిహద్దులలో బైరాయింపు ఉద్యమానికి 10 నెలలు నిండుతున్న ఈ సందర్భంలో **2021 సెప్టెంబర్ 27న ఆఖరిభారత బండ్**ను విజయవంతం చేయవలసిందిగా పిలుపునిస్తోంది. ★

విజయవంతమైన.... (చివరి పేజీ నుండి)

పత్రిక కిచ్చిన వివరాలు క్రింది పట్టికలో గమనిస్తే మనకు పరిస్థితి అర్థమవుతుంది. అది COP 470 రూ.గా వుంది.

భూమి లీజు	42,000
DAP 3 బస్తాలు	3,600
పేద ఎరువులు	5,500
యూరియా 5 బస్తాలు	1,330
విత్తనచెరుకు (35 క్వి. ఎకరాకు)	13,020
యంత్రాలు, డీజిల్ ఖర్చులు	7,000
కూలీలకు	25,250
పురుగుమందులు	3,500
కలుపుమందులు	2,360
అప్పుకి వడ్డీ (వ్యాంకుల్లో, వ్యాపారుల వద్ద)	3,200
బోరుబావులు ఖర్చులు	3,200
చెరుకు రవాణాకు	1,000
మొత్తం ఖర్చులు	1,10,960

పంజాబ్ లో ఒక ఎకరం భూమికి సంవత్సరానికి లీజుతో కలుపుకుని అందులో చెరుకు పంట పండించడానికి అవుతున్న ఖర్చులు.

మొత్తం చెరుకు దిగుబడి సుమారు 300 క్వింటాళ్లు.

రైతు తనకోసం, పంటలకు జరిగే నష్టాలను కలుపుకుని, 20 శాతం ఈ ఖర్చులకు అదనంగా కలిపితే, 470 రూ. క్వింటాలుకి COP అవుతుంది. అదే స్వామినాథన్ కమిషన్ సిఫార్సుల ప్రకారం C+50%తో కలిపి లెక్కిస్తే 705రూ. క్వింటాలు అవుతుంది. ఇదే ఆ రైతు తన ఆవేదనగా వెలిబుచ్చారు. ప్రాంతమేదైనా పండించే పంటలేవైనా రైతులు గిట్టుబాటు ధరలకోసం పోరాడటం తప్ప మరొక మార్గం లేదని ఈ పంజాబ్ చెరుకు రైతుల ఆందోళన, కొంతమేరకు సాధించుకున్న ఫలితం ఋజువు చేస్తున్నాయి. ★

Read ! **Subscribe!!**



Class Struggle

Organ of
Central Committee of
CPI (ML)

కార్మిక కర్షక మైత్రి ఆవశ్యకతను చాటి చెప్పిన సెప్టెంబర్ 27 భారత్ బంద్

వివిధ శక్తుల ఐక్య ఆందోళనతో దోపిడీ వర్గ దూకుడును ఆపగలం

సంయుక్త కిసాన్ మోర్చా అధ్వర్యంలో గతనెలలో ఢిల్లీ సింఘు బార్డర్ లో జరిగిన జాతీయ సదస్సులో భారత్ బంద్ నిర్ణయం జరిగింది. సదస్సులో చాలా రాష్ట్రాల నుంచి అన్ని ప్రజాశ్రేణులకు చెందిన ప్రాతినిధ్యం ఉంది. అప్పటినుంచి వివిధ రాష్ట్రాలలో సన్నాహాలు జరుగుతూవచ్చాయి. దేశవ్యాప్తంగా రైతాంగంతోపాటు ప్రధానంగా కార్మికవర్గం చేయి కలవడం, ఇతర పీడిత సెక్షన్ల ప్రజలు మద్దతు పలకడం, పట్టుదలతో సాగుతున్న వ్యవసాయ వ్యతిరేక చట్టాల ఆందోళనకు 10 నెలలు పూర్తికావడం ఇలాంటివన్నీ 27వ తేదీ బంద్ విజయవంతం కావడానికి సహకరించాయి. జమ్మూ నుంచి తమిళనాడు వరకు దాదాపు 22 రాష్ట్రాల్లో బంద్ ప్రభావం ఉంది.

పంజాబ్ లో దాదాపు 400 స్థలాల్లో బంద్ కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఈ రాష్ట్రంలోనే సుమారు 50 రైళ్ళు ఆగిపోయాయి. బంద్ పూర్తిగా జరిగింది. హర్యానా, రాజస్థాన్, సగభాగం ఉత్తరప్రదేశ్ లో కూడా ఇంతే తీవ్రతతో బంద్ స్వచ్ఛందంగా జరిగినట్లు రిపోర్టులు అందుతున్నాయి. రైలు, రోడ్డు మార్గాలు చాలాచోట్ల నిలిచిపోయాయి. సూరత్ - ముంబయి జాతీయ రహదారిపై రైతులు బైరాయించారు. ఢిల్లీలో గంటల తరబడి ట్రాఫిక్ ఆగిపోయి అసహనంగా మారింది. నగరాలు, పట్టణాలకు సంబంధించి గుర్గావ్ లాంటి పారిశ్రామిక ప్రాంతాలు, ట్రేడ్ యూనియన్లకు పట్టున్న చోట్ల బంద్ ప్రభావం ఎక్కువగా ఉంది. మహారాష్ట్రలో షోలాపూర్, ముంబయి పారిశ్రామిక వాడలు, రైతాంగ కదలికలున్న నాసిక్, విదర్భ

ప్రాంతాల్లో, ఆదివాసీ ప్రజలున్న జిల్లాలు బంద్ ను ఆహ్వానించాయి.

హిమాచలప్రదేశ్ అపిల్ రైతులు, అస్సామ్ లోని కొన్ని జిల్లాలలో బంద్ జరిగింది. బెంగాల్, ఒరిస్సా, బీహార్, జార్ఖండ్, తెలంగాణా, ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, కేరళ, కర్ణాటకలలో ఇదివరకే ప్రజా ఉద్యమాలు, పోరాటాలు ఉన్నచోట, రైతులు ఏదో ఒక మేరకు సంఘటితపడిన గ్రామాల్లో బంద్ ప్రభావం ఉంది. ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణలలో వర్షంలో కూడా బంద్ కార్యక్రమాలు జరిగాయి.

దేశం మొత్తం మీద వందలాది రైతు సంఘాలు, రైతుకూలీ సంఘాలు, కార్మిక, ప్రజాసంఘాలు సంయుక్తంగానూ, విడివిడిగా కూడా ఈ బంద్ లో స్వచ్ఛందంగా పాల్గొన్నాయి. ఆయా సంఘాలకు బలమున్నచోట వారు ప్రత్యేకంగా సభలు, ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. కొన్నిచోట్ల ఎద్దులు, నాగళ్ళు, ట్రాక్టర్లతో, రకరకాల కళారూపాలతో ప్రదర్శనలు చేశారు. వ్యవసాయ, కార్మిక వ్యతిరేక చట్టాల రద్దుతోపాటు సామ్రాజ్యవాద, కార్పొరేట్ వ్యతిరేక నినాదాలు కూడా ఈ కార్యక్రమాలలో వినిపించాయి. బంద్ ఒక్కరోజే కాకుండా సన్నాహ కార్యక్రమాలలో భాగంగా ఆయా యూనియన్లు, సంఘాలు ఎన్నో కొన్ని రాజకీయాలు ప్రజల్లోకి చేర్చాయి.

సామ్రాజ్యవాద అనుకూల, దళారీ విధానాలను దూకుడుగా అమలుకు పూనుకున్న బీజేపీ దాని మిత్రుల వైఖరులను బట్టబయలు చేస్తున్న 3 చట్టాల

(తరువాయి 23వ పేజీలో)

విజయవంతమైన పంజాబ్ చెరుకురైతుల ఆందోళన

దేశవ్యాప్తంగా చెరుకు రైతుల కష్టాలున్నట్లుగానే పంజాబ్, హర్యానాలలో పరిస్థితి వుంది. పంజాబ్ లో గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా చెరుకుపంట ధరల్లో మార్పు పెద్దగా లేదు. గత సంవత్సరం పంజాబ్ ప్రభుత్వం క్వింటాలు 300రూ. నుంచి 310రూ. అంటే 10రూ. మాత్రమే పెంచింది. హర్యానాలో ఇదే 358 రూ. ఉంది. ఈపరిస్థితి రైతాంగాన్ని ఆందోళన బాట పట్టించింది.

ఈ సంవత్సరం 3 చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా ఆందోళనలలో పాల్గొంటూనే సంయుక్త కిసాన్ మోర్చా బ్యానర్ క్రింద వివిధ రైతు సంఘాల ప్రతినిధులు ఆగస్టు 18న పంజాబ్ ప్రభుత్వ సంబంధిత మంత్రులను కలిసి చర్చించారు. ఫలితం లేకపోవడంతో ఆగస్టు 20 నుంచి GT రోడ్ నిరవధిక బ్లాక్ కు పిలుపునిచ్చారు. చెరుకు పండించే ప్రాంతాలైన జలంధర్, కపూర్థల, హోషియార్, అమృత్సర్, గురుదాస్ పూర్, హరాన్ కోట్ ల నుంచి 25 వేలకు పైగా రైతులు జలంధర్ GT రోడ్ పై చేరుకుని రోడ్డును దిగ్బంధించారు. తమ డిమాండ్లను ప్రభుత్వం ఒప్పుకోకుంటే అక్కడినుంచి కదిలేది అని బైరాయించారు. అదేరోజు క్వింటాలు చెరుకుపై 15 రూ. పెంచుతున్నట్లు పంజాబ్ ముఖ్యమంత్రి ప్రకటించారు. ఈ ప్రకటన రైతుల కోపాన్ని మరింత పెంచింది. మరుసటిరోజు కొద్దిగజాల దూరంలోనే నడిచే రైలు పట్టాలపై పికెట్స్ ఏర్పాటుచేసి ఆందోళనలు పెంచారు. స్థలాలు ఖాళీ చేయమని వచ్చిన అధికారులతో తలపడి రోడ్డు, రైలుపట్టాలను దిగ్బంధించారు.

ఈ స్థితిలో దిగొచ్చిన ప్రభుత్వం చర్చలకు పిలిచి తాము నిపుణులతో చర్చించి ఉత్పత్తి ఖర్చులు లెక్కించి 350 రూ. ధరను ప్రతిపాదించారు. రైతులు తాము పెడుతున్న ఖర్చులు లెక్కించి 470 రూ. ధరను ప్రభుత్వం ముందుంచారు. అక్కడున్న నిపుణులు ప్రభుత్వం తరపున వచ్చినవారు ఈ ఖర్చులన్నీ నిజమేనని ఒప్పుకుంటూనే తమ ఆశక్త వ్యక్తం చేశారు. రైతాంగం నిరవధిక పంజాబ్ బంద్ కు పిలుపిచ్చారు.

ఆగస్టు 25న మధ్యాహ్నం 3 గంటలకు ముఖ్యమంత్రి సమక్షంలో ప్రభుత్వానికి రైతులకు మధ్య జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం క్వింటాలు చెరుకుకు 360 రూ. పెంచుతూ, ప్రతి సంవత్సరం 50 రూ. పెరిగే విధంగాను, ఇప్పటివరకు చక్కెర మిల్లులు రైతాంగానికి చెల్లించాల్సిన 158 కోట్ల రూ॥ బాకీలు 15 రోజుల్లోనే చెల్లించాలి అని ఒప్పందం జరిగింది. దీన్ని తమ పోరాట విజయంగా రైతులు భావించారు.

అయితే ఇదే సందర్భంలో కేంద్రం ఒక ఆశ్చర్యకరమైన ప్రకటన విడుదల చేసింది. ఉత్పత్తి ఖర్చులను 150రు.గా లెక్కించి చెరుకు కాస్ట్ ఆఫ్ ప్రొడక్షన్ (COP) 190రూ. క్వింటాలు ధరగా నిర్ణయించామని చెప్పారు. కానీ ఇదే బిజెపి అధికారంలోవున్న UP ప్రభుత్వం 392రూ. COPగా ప్రకటించింది. ఏ రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వాలు ఏమి ప్రకటించినా రైతులేమిచెప్పారన్నదే మనకు లెక్క. ఒక పంజాబ్ చెరుకు రైతు 'క్లాస్స్ గులో'

(తరువాయి 23వ పేజీలో)